Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1226, 1676, 1872, z 2026 r. poz. 180, 187.

Dz. U. 2011 Nr 30 poz. 151

U S T A W A

z dnia 5 stycznia 2011 r.

o kierujących pojazdami[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

1) osoby uprawnione do kierowania pojazdami na drogach publicznych oraz na drogach położonych w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu;
2) wymagania w stosunku do osób, o których mowa w pkt 1;
3) zasady uzyskiwania i cofania uprawnień do kierowania pojazdami oraz zatrzymywania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami;
4) zasady prowadzenia działalności w zakresie uzyskiwania uprawnień i badań psychologicznych, związanych z kierowaniem pojazdami;
5) zasady wykonywania badań lekarskich i psychologicznych kierowców, instruktorów i egzaminatorów oraz kandydatów na kierowców, instruktorów i egzaminatorów;
6) zasady prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy.

[1)] Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy nr 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 403 z 30.12.2006, str. 18) oraz częściowo dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz. Urz. UE L 226 z 10.09.2003, str. 4, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 441, z późn. zm.).

2. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 10 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 58 ust. 2, art. 67 ust. 1, art. 69 ust. 1, art. 70 ust. 1, art. 71 ust. 1 i 2, art. 72 ust. 1 i 2, art. 77 ust. 2, art. 80 ust. 1–5, art. 85 ust. 3 i 8, art. 86 ust. 4, 5 i 7, art. 87 ust. 3, art. 88 ust. 1, 4, 6, 7 i 9, art. 96 ust. 3, art. 97 ust. 2, art. 99 ust. 5 i art. 103 ust. 6, stanowią zadania z zakresu administracji rządowej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) kierowcy, kierującym lub o pojeździe określonego rodzaju – należy przez to rozumieć odpowiednio kierowcę, kierującego lub pojazd w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820 i 1006);
2) (uchylony)
3) profilu kandydata na kierowcę – należy przez to rozumieć zestaw danych identyfikujących i opisujących osobę ubiegającą się o wydanie dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami utworzony, udostępniany, aktualizowany i archiwizowany w systemie teleinformatycznym;
4) profilu kierowcy zawodowego – należy przez to rozumieć zestaw danych identyfikujących i opisujących osobę ubiegającą się o wpis w prawie jazdy kodu 95, wydanie świadectwa kwalifikacji zawodowej i karty kwalifikacji kierowcy, zawierający informację o wykonaniu badań lekarskich i psychologicznych, utworzony, udostępniany, aktualizowany i archiwizowany w systemie teleinformatycznym.

Rozdział 2

Osoby uprawnione do kierowania pojazdami

Art. 3. 1. Kierującym pojazdem może być osoba, która osiągnęła wymagany wiek i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym oraz spełnia jeden z następujących warunków:

1) posiada umiejętność kierowania pojazdem w sposób niezagrażający bezpieczeństwu, nieutrudniający ruchu drogowego i nienarażający kogokolwiek na szkodę oraz odpowiedni dokument stwierdzający posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem;
2) odbywa w ramach szkolenia naukę jazdy;
3) zdaje egzamin państwowy.

2. Kierującym pojazdem może być również osoba, która odbywa szkolenie w ramach kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej lub kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej, o których mowa w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855), i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym.

3. Osoba niepełnosprawna pod względem fizycznym może być kierującym, jeżeli uzyskała orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem.

3a. Całkowity albo częściowy ubytek słuchu nie jest przeciwwskazaniem zdrowotnym do uzyskania uprawnienia do kierowania pojazdami ani przesłanką jego cofnięcia – z wyjątkiem:

[1) uzyskania prawa jazdy kategorii D1 lub D;]

<1) uzyskania prawa jazdy kategorii D1 lub D w przypadku całkowitego ubytku słuchu lub w przypadku częściowego ubytku słuchu w stopniu uniemożliwiającym rozumienie mowy z odległości jednego metra i mniejszej, w tym przy zastosowaniu aparatów słuchowych lub implantów słuchowych;>

Nowe brzmienie pkt 1 i 3 w ust. 3a w art. 3 wejdzie w życie z dn. 3.06.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1676).

2) uzyskania prawa jazdy kategorii C1 lub C przez osobę, która nie posiada prawa jazdy kategorii B albo posiada je przez okres krótszy niż 2 lata;

[3) cofnięcia uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii C lub C1 osobie, która w wyniku nagłego zdarzenia utraciła słuch w stopniu uniemożliwiającym jej rozumienie mowy z odległości jednego metra, w tym przy zastosowaniu aparatów słuchowych lub implantów słuchowych – przez okres roku od tego zdarzenia.]

<3) cofnięcia uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii C, C1, D lub D1 osobie, która w wyniku nagłego zdarzenia utraciła słuch w stopniu uniemożliwiającym jej rozumienie mowy z odległości jednego metra i mniejszej, w tym przy zastosowaniu aparatów słuchowych lub implantów słuchowych – przez rok od dnia tego zdarzenia.>

4. Osoba, która ukończyła 18 lat, nie jest obowiązana do posiadania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania rowerem, wózkiem rowerowym lub pojazdem zaprzęgowym.

Art. 4. 1. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy jest:

1) wydane w kraju:
   a) prawo jazdy,
   b) pozwolenie wojskowe,
   c) międzynarodowe prawo jazdy;
2) wydane za granicą:
   a) międzynarodowe prawo jazdy, określone w Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. poz. 321, 322 i 324),
   b) krajowe lub międzynarodowe prawo jazdy, określone w Konwencji o ruchu drogowym, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r. (Dz. U. z 1988 r. poz. 40, 41 i 44),
   c) krajowe prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
   d) krajowe prawo jazdy określone w umowie międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska;
3) zagraniczny dokument wojskowy, określony w umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

1a. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy jest również tymczasowe elektroniczne prawo jazdy.

2. Kierowca może posiadać tylko jedno ważne prawo jazdy. Przepis ten nie dotyczy międzynarodowego prawa jazdy, krajowego prawa jazdy osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3, oraz tymczasowego elektronicznego prawa jazdy.

3. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest uznawane za ważne prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli na

terytorium któregokolwiek z tych państw to prawo jazdy zostało zatrzymane lub czasowo albo na stałe cofnięto posiadane uprawnienie do kierowania pojazdem.

Art. 5. 1. Prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednio motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów:

1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2) w ruchu międzynarodowym na terytorium:
   a) państw-stron Konwencji, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b – z wyjątkiem kierowania motorowerem lub ciągnikiem rolniczym,
   b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym.

2. Pozwolenie wojskowe, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b, stwierdza posiadanie przez żołnierza zasadniczej służby wojskowej uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym, zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pojazdem pobranym w ramach świadczeń na rzecz obrony.

3. Międzynarodowe prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów w ruchu międzynarodowym na terytorium państw-stron Konwencji, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym. Międzynarodowe prawo jazdy jest ważne łącznie z krajowym prawem jazdy.

4. Prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia stałego lub czasowego pobytu.

5. Zagraniczny dokument wojskowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

6. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednio motorowerem lub pojazdem silnikowym może kierować osoba posiadająca ważne zagraniczne prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – w okresie ważności prawa jazdy.

Art. 5a. Krajowe prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. d, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w tym prawie jazdy i umowie międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Art. 5b. 1. Tymczasowe elektroniczne prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów określonym odpowiednio w prawie jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Tymczasowe elektroniczne prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnienia do dnia odbioru prawa jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a, jednak nie dłużej niż przez okres 30 dni od dnia uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 albo odpowiednio od daty wygenerowania tymczasowego elektronicznego prawa jazdy, jeżeli data uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu państwowego jest wcześniejsza niż data osiągnięcia minimalnego wieku wymaganego do kierowania pojazdami odpowiedniej kategorii.

3. Tymczasowe elektroniczne prawo jazdy jest generowane automatycznie w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców:

1) w dniu uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1, w zakresie kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T, ale nie wcześniej niż po osiągnięciu wymaganego wieku do kierowania, o którym mowa odpowiednio w art. 8;
2) po otrzymaniu informacji o uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1, z systemu teleinformatycznego umożliwiającego realizację zadań organów właściwych do wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, o którym mowa w art. 16a ust. 1.

4. W przypadku uzyskania w okresie ważności tymczasowego elektronicznego prawa jazdy nowych uprawnień w zakresie kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców jest generowane nowe tymczasowe elektroniczne prawo jazdy obejmujące wszystkie uzyskane w tym okresie kategorie uprawnień ważne przez okres 30 dni od dnia uzyskania ostatniego uprawnienia.

5. Datą uzyskania uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T jest dzień uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1, albo odpowiednio dzień wygenerowania tymczasowego elektronicznego prawa jazdy, jeżeli data uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu państwowego jest wcześniejsza niż data osiągnięcia minimalnego wieku wymaganego do kierowania pojazdami odpowiedniej kategorii.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się w przypadku orzeczenia sądu o wykonywaniu zakazu prowadzenia pojazdów w postaci, o której mowa w art. 182a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 911).

Art. 6. 1. Prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania:

1) kategorii AM:
   a) motorowerem,
   b) czterokołowcem lekkim;
2) kategorii A1:
   a) motocyklem o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm^3, mocy nieprzekraczającej 11 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającym 0,1 kW/kg,
   b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,
   c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
3) kategorii A2:
   a) motocyklem o mocy nieprzekraczającej 35 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającym 0,2 kW/kg, przy czym nie może on powstać w wyniku wprowadzenia zmian w pojeździe o mocy przekraczającej dwukrotność mocy tego motocykla,
   b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,

c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

4) kategorii A:
   a) motocyklem,
   b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

5) kategorii B1:
   a) czterokołowcem,
   b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

6) kategorii B:
   a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu i motocykla,
   b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
   c) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy innej niż lekka, o ile łączna dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 4250 kg, z zastrzeżeniem ust. 2,
   d) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

7) kategorii C1:
   a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i nieprzekraczającej 7,5 t, z wyjątkiem autobusu,
   b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
   c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

8) kategorii C:
   a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu,
   b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
   c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

9) kategorii D1:
   a) autobusem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 17 osób łącznie z kierowcą, o długości nieprzekraczającej 8 m,
   b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,

c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

10) kategorii D:
   a) autobusem,
   b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
   c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
11) kategorii T:
   a) ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,
   b) zespołem pojazdów złożonym z ciągnika rolniczego z przyczepą (przyczepami) lub pojazdem wolnobieżnym z przyczepą (przyczepami),
   c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
12) kategorii B+E, C+E lub D+E – pojazdem określonym odpowiednio w prawie jazdy kategorii B, C lub D, łącznie z przyczepą (przyczepami), przy czym w zakresie kategorii B+E dopuszczalna masa całkowita ciągniętej przyczepy nie może przekraczać 3,5 t;
13) kategorii C1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii C1 i przyczepy;
14) kategorii D1+E – zespołem pojazdów składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii D1 i przyczepy;
15) kategorii B i C1+E, B i D1+E, B i C+E lub B i D+E – zespołem pojazdów określonym w prawie jazdy kategorii B+E;
16) kategorii C+E i D – zespołem pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii D+E.

2. Zespołem pojazdów, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 lit. c, którego dopuszczalna masa całkowita przekracza 3,5 t, może kierować osoba, która zdała część praktyczną egzaminu państwowego, potwierdzoną wpisem do prawa jazdy.

3. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawo jazdy:

1) kategorii B, C1, C, D1 i D uprawnia do kierowania ciągnikiem rolniczym, pojazdem wolnobieżnym oraz zespołem złożonym z tego pojazdu i przyczepy lekkiej;

2) kategorii B+E, C1+E, C+E, D1+E i D+E uprawnia do kierowania zespołem pojazdów złożonym z ciągnika rolniczego z przyczepą (przyczepami) lub pojazdu wolnobieżnego z przyczepą (przyczepami);
3) kategorii AM, A1, A2 i A uprawnia do kierowania zespołem pojazdów złożonym z pojazdu określonego dla tej kategorii wraz z przyczepą;
4) kategorii B uprawnia do kierowania:
   a) motocyklem o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm^3, mocy nieprzekraczającej 11 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającym 0,1 kW/kg, lub motocyklem trójkołowym, pod warunkiem że osoba posiada prawo jazdy kategorii B od co najmniej 3 lat,
   b) pojazdem samochodowym zasilanym paliwami alternatywnymi o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t oraz nieprzekraczającej 4250 kg, jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej 3,5 t wynika z zastosowania paliw alternatywnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, a informacja o tym przekroczeniu jest odnotowana w dowodzie rejestracyjnym, pod warunkiem że osoba posiada prawo jazdy kategorii B od co najmniej 2 lat.

4. Kolejką turystyczną może kierować osoba, która posiada prawo jazdy odpowiedniej kategorii co najmniej od 2 lat.

5. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, w sposób odmienny od przepisów ust. 1, uprawnienia osób kierujących pojazdami specjalnymi i pojazdami przeznaczonymi do celów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranymi w ramach świadczeń na rzecz obrony, a także dodatkowe wymagania w stosunku do tych osób.

6. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia się odpowiednio:
1) potrzebę posiadania szczególnych kwalifikacji przez osoby wykonujące zadania związane z obronnością państwa;
2) wymagania w stosunku do uprawnień żołnierzy pełniących służbę poza granicami kraju;
3) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Art. 7. 1. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania:

1) tramwajem – jest pozwolenie na kierowanie tramwajem;
2) rowerem, wózkiem rowerowym, hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego – jest karta rowerowa lub prawo jazdy kategorii AM, A1, B1, B lub T – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 lat;
3) pojazdem zaprzęgowym – jest karta rowerowa lub prawo jazdy kategorii AM, A1, B1, B lub T – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 lat.

2. Kierujący tramwajem może posiadać tylko jedno ważne pozwolenie na kierowanie tramwajem.

Art. 8. 1. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi:
1) 14 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii AM;
2) 16 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A1, B1 i T;
3) 17 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii B;
3a) 18 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A2, B+E, C1 i C1+E;
4) 20 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A, jeżeli osoba co najmniej od 2 lat posiada prawo jazdy kategorii A2;
5) 21 lat – dla motocykli trójkołowych o mocy przekraczającej 15 kW, jeżeli osoba posiada prawo jazdy kategorii A;
6) 21 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii C, C+E, D1 i D1+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 2 oraz art. 9;
7) 24 lata – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii:
   a) A – jeżeli osoba nie posiadała co najmniej przez 2 lata prawa jazdy kategorii A2,
   b) D i D+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2, ust. 3 pkt 3 oraz art. 9;
8) 21 lat – dla tramwaju;
9) 15 lat – dla pojazdu zaprzęgowego;
10) 10 lat – dla roweru;
10a) 13 lat – dla hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego;
11) 17 lat – dla roweru wieloosobowego, roweru lub wózka rowerowego przewożących inną osobę;
12) 13 lat – dla jadącego po jezdni wózka inwalidzkiego;
13) 21 lat – dla kolejki turystycznej.

2. Wymagany minimalny wiek do kierowania dla żołnierzy kierujących pojazdami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranymi w ramach świadczeń na rzecz obrony wynosi:

1) 18 lat – dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii A, C i C+E;
2) 19 lat – dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii D.

3. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi:

1) 18 lat – dla funkcjonariuszy kierujących pojazdami Policji oraz Straży Granicznej, określonymi w prawie jazdy kategorii A;
2) 19 lat – dla funkcjonariuszy kierujących pojazdami Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa, określonymi w prawie jazdy kategorii C;
3) 21 lat – dla funkcjonariuszy kierujących pojazdami Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa, określonymi w prawie jazdy kategorii D.

Art. 8a. 1. Prawo jazdy kategorii B uzyskane po ukończeniu 17 lat a przed ukończeniem 18 lat stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami wyłącznie podczas jazdy:

1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – do czasu ukończenia 18 lat;
2) w towarzystwie pasażera siedzącego na przednim siedzeniu, w przypadku pojazdu samochodowego innego niż czterokołowiec – przez okres 6 miesięcy, licząc od dnia uzyskania prawa jazdy, jednak nie dłużej niż do czasu ukończenia 18 lat.

2. Pasażerem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończyła 25 lat;
2) posiada nieprzerwanie uprawnienia do kierowania pojazdami stwierdzone prawem jazdy kategorii B od co najmniej 5 lat, licząc od dnia, w którym odbywa się jazda;
3) nie podlega zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych i nie podlegała temu zakazowi w okresie ostatnich 5 lat, licząc od dnia, w którym odbywa się jazda;

4) nie znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

3. Wymogi określone w ust. 2 pkt 1 i 2 nie dotyczą instruktora, o którym mowa w art. 33 ust. 1, i egzaminatora, o którym mowa w art. 58 ust. 1.

Art. 9. 1. Dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii:

1) C i C+E wynosi 18 lat;

[2) D i D+E wynosi 21 lat.]

<2) D i D+E wynosi 18 lat, o ile przewóz drogowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym jest wykonywany na liniach regularnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których trasa nie przekracza 50 km;>

<3) D1 i D1+E wynosi 18 lat, o ile przewóz drogowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym jest wykonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) D i D+E wynosi 20 lat, o ile przewóz drogowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym jest wykonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) D i D+E wynosi 21 lat.>

Nowe brzmienie pkt 2 i dodane pkt 3-5 w ust. 1 w art. 9 wejdą w życie z dn. 3.09.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1676).

2. Dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną przyśpieszoną, określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii D i D+E wynosi 21 lat.

Rozdział 3

Wydawanie praw jazdy

Art. 10. 1. Prawo jazdy jest wydawane przez starostę, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek osoby zainteresowanej, za opłatą.

2. Międzynarodowe prawo jazdy jest wydawane przez każdego starostę, na wniosek osoby zainteresowanej, za opłatą, na podstawie krajowego prawa jazdy. Międzynarodowe prawo jazdy zgodne ze wzorem określonym w:

1) Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. jest wydawane na okres roku, nie dłużej jednak niż na okres ważności krajowego prawa jazdy;
2) Konwencji o ruchu drogowym, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r. jest wydawane na okres 3 lat, nie dłużej jednak niż na okres ważności krajowego prawa jazdy.

3. Szefom i cudzoziemskiemu personelowi przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych państw obcych oraz organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności, oraz innym osobom korzystającym z tych przywilejów i immunitetów uprawnienie do kierowania pojazdem wydaje nieodpłatnie – nie zatrzymując prawa jazdy wydanego w państwie wysyłającym – marszałek województwa mazowieckiego, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych.

4. Pozwolenie wojskowe jest wydawane żołnierzom zasadniczej służby wojskowej na czas pełnienia tej służby przez dowódcę jednostki wojskowej prowadzącej szkolenie kierowców.

5. Pozwolenie wojskowe jest wymieniane przez starostę na prawo jazdy tej samej kategorii. Osoba niespełniająca wymagań w zakresie wieku, o których mowa odpowiednio w art. 8 ust. 1 pkt 6 i 7, może otrzymać prawo jazdy z ograniczeniem do kierowania określonymi pojazdami.

6. Opłata, o której mowa w ust. 1 i 2, stanowi dochód powiatu.

Art. 10a. Tymczasowe elektroniczne prawo jazdy jest udostępniane w postaci dokumentu mobilnego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. z 2024 r. poz. 1275 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1019), użytkownikowi aplikacji mObywatel, który:

1) został uwierzytelniony przy użyciu certyfikatu podstawowego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, albo certyfikatu ucznia, o którym mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy;
2) uzyskał pozytywny wynik egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1, albo osiągnął minimalny wiek wymagany do kierowania pojazdami odpowiedniej kategorii, jeżeli data uzyskania pozytywnego wyniku

egzaminu państwowego jest wcześniejsza niż data osiągnięcia minimalnego wieku wymaganego do kierowania pojazdami odpowiedniej kategorii.

Art. 10b. Tymczasowe elektroniczne prawo jazdy zawiera następujące dane:

1) imię (imiona) i nazwisko;
2) datę i miejsce urodzenia;
3) fotografię;
4) datę wydania;
5) datę ważności;
6) organ właściwy dla profilu kandydata na kierowcę;
7) numer PESEL;
8) numer tymczasowego elektronicznego prawa jazdy;
9) numer identyfikujący tymczasowe elektroniczne prawo jazdy;
10) kategorie uprawnień wraz z datami ich uzyskania i ważności;
11) wymagania lub ograniczenia, o których mowa w art. 13 ust. 4 i 5;
12) status tymczasowego elektronicznego prawa jazdy.

Art. 10c. W celu umożliwienia utworzenia tymczasowego elektronicznego prawa jazdy egzaminator, bezpośrednio po zakończeniu egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1, z wynikiem pozytywnym, przekazuje właściwemu organowi wydającemu prawo jazdy informację o pozytywnym wyniku egzaminu państwowego, za pomocą systemu teleinformatycznego wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, przez aktualizację profilu kandydata na kierowcę udostępnionego w systemie teleinformatycznym umożliwiającym realizację zadań organów właściwych do wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, o którym mowa w art. 16a ust. 1.

Art. 10d. 1. Tymczasowe elektroniczne prawo jazdy jest unieważniane automatycznie w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców po odnotowaniu w centralnej ewidencji kierowców informacji o:

1) wydaniu prawa jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a;
2) zatrzymaniu prawa jazdy albo tymczasowego elektronicznego prawa jazdy;
3) obowiązywaniu zakazu prowadzenia pojazdów;
4) wydaniu decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

2. Tymczasowe elektroniczne prawo jazdy jest unieważniane automatycznie w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców także po odnotowaniu informacji o:

1) odmowie wydania prawa jazdy;
2) zmianie przez egzaminatora wyniku egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1, na negatywny.

3. Informację, o której mowa w ust. 2, organ właściwy przekazuje za pomocą systemu teleinformatycznego umożliwiającego realizację zadań organów właściwych do wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, o którym mowa w art. 16a ust. 1.

4. Informację o unieważnieniu tymczasowego elektronicznego prawa jazdy przekazuje się z centralnej ewidencji kierowców, o ile jest w niej dostępna, użytkownikowi aplikacji mObywatel, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, którego ta informacja dotyczy.

Art. 10e. Do tymczasowego elektronicznego prawa jazdy stosuje się przepisy art. 12 ust. 1 pkt 1–6, ust. 2, ust. 3 pkt 2 i ust. 4.

Art. 11. 1. Prawo jazdy jest wydawane osobie, która:

1) osiągnęła minimalny wiek wymagany do kierowania pojazdami odpowiedniej kategorii;
2) uzyskała orzeczenie:
   a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
   b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T;
3) odbyła szkolenie wymagane do uzyskania prawa jazdy danej kategorii;
4) zdała egzamin państwowy wymagany do uzyskania prawa jazdy odpowiedniej kategorii;
5) *[uprzedzona o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy oświadcza, że jej miejsce zamieszkania znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym że:]* **<posiada miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym:>**

Nowe brzmienie wprow. do wyliczenia w pkt 5 w ust. 1 w art. 11 wejdzie w życie z dn. 3.09.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1676).

a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez 185 dni w każdym roku kalendarzowym:
   – ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe albo
   – z zamiarem stałego pobytu wyłącznie ze względu na swoje więzi osobiste, albo
b) przebywa regularnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na swoje więzi osobiste, a jednocześnie, że ze względu na swoje więzi zawodowe kolejno przebywa w co najmniej dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej, albo
c) przebywa nieregularnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na swoje więzi osobiste, ponieważ przebywa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w celu wypełniania zadania o określonym czasie trwania, albo
d) przebywa na terytorium innego państwa ze względu na podjęte w tym państwie studia lub naukę w szkole;

6) uprzedzona o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy oświadcza, że:
   a) nie został orzeczony w stosunku do niej, prawomocnym wyrokiem sądu, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych,
   b) nie ma zatrzymanego prawa jazdy ani pozwolenia na kierowanie tramwajem,
   c) nie ma cofniętego uprawnienia do kierowania pojazdami.

<1a. Osoba ubiegająca się o wydanie prawa jazdy najpóźniej w dniu osobistego odbioru prawa jazdy we właściwym organie wydającym prawo jazdy, planowanego przekazania prawa jazdy za pośrednictwem operatora pocztowego lub w dniu przystąpienia do egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 w zakresie kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T:

Dodany ust. 1a i 1b w art. 11 wejdzie w życie z dn. 3.09.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1676).

1) spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 5;

2) uprzedzona o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że posiada miejsce zamieszkania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5.

1b. Składający oświadczenie, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego, oświadczam, że posiadam na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.>

2. Osoba, która nie ukończyła 18 lat, może uzyskać prawo jazdy kategorii AM, A1, B1, B lub T za pisemną zgodą rodzica lub opiekuna.

3. Osoby, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, do czasu osiągnięcia wymaganego minimalnego wieku do kierowania pojazdami określonych kategorii, o którym mowa w art. 8 ust. 1, mogą otrzymać prawo jazdy z ograniczeniem wynikającym z możliwości prowadzenia określonego pojazdu.

4. Dodatkowym warunkiem wydania prawa jazdy:

1) kategorii C1, C, D1 lub D – jest spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określonych dla prawa jazdy kategorii B;
2) kategorii B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – jest spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określonych odpowiednio dla prawa jazdy kategorii B, C1, C, D1 lub D.

5. (uchylony)

6. Dodatkowym warunkiem wydania prawa jazdy osobie, wobec której została wydana decyzja o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w trybie art. 103 ust. 1 pkt 2 lub 3, jest uzyskanie orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem.

7. Przepisy ust. 1 pkt 1–4 oraz ust. 4 stosuje się do pozwolenia wojskowego.

Art. 12. 1. Prawo jazdy nie może być wydane osobie:

1) u której w wyniku badania lekarskiego stwierdzono aktywną formę uzależnienia od alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;
2) w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;

3) w stosunku do której wydano decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
4) posiadającej inny dokument stwierdzający uprawnienie do kierowania pojazdem silnikowym;
5) która uzyskała za granicą prawo jazdy, a to prawo jazdy zostało zatrzymane – w okresie obowiązywania zatrzymania prawa jazdy;
6) której prawo jazdy zostało wymienione w trybie art. 97 ust. 1 i 2;
7) która rozpoczęła w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, procedurę wymiany prawa jazdy na krajowe prawo jazdy lub procedurę wydania wtórnika polskiego krajowego prawa jazdy.

1a. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w przypadku orzeczenia sądu o wykonywaniu zakazu prowadzenia pojazdów w postaci, o której mowa w art. 182a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie lub zwrot zatrzymanego prawa jazdy, a także o przywrócenie uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii:

1) B1 lub B – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2 lub A;
2)[2)] AM, A1, A2, A, C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;
3)[2)] B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

2a. W celu wydania prawa jazdy właściwy organ wydający prawo jazdy zwraca się do odpowiednich organów państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji

[2)] Utracił moc z dniem 10 lipca 2023 r. w związku z art. 12 ust. 1 pkt 2 w zakresie, w jakim pozbawia osoby posiadające uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi określonych kategorii prawa jazdy prawa do odzyskania dokumentu potwierdzającego posiadanie tego rodzaju uprawnień odnośnie do pojazdów mechanicznych, co do których nie orzeczono wobec nich środka karnego w postaci zakazu ich prowadzenia, na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 lipca 2023 r. sygn. akt SK 23/21 (Dz. U. poz. 1312).

Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, o potwierdzenie, że osoba ubiegająca się o uprawnienie nie posiada prawa jazdy wydanego w jednym z tych państw ani nie rozpoczęła procedury wymiany prawa jazdy na krajowe prawo jazdy lub procedury wydania wtórnika polskiego krajowego prawa jazdy.

2b. Zapytanie i potwierdzenie, o których mowa w ust. 2a, następuje wyłącznie w drodze teletransmisji przy użyciu Europejskiej Sieci Praw Jazdy.

3. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii:

1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy obejmujących uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;
2) B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy obejmujących uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

4. Przepis ust. 1 pkt 4 nie dotyczy międzynarodowego prawa jazdy oraz prawa jazdy posiadanego przez osoby, o których mowa w art. 10 ust. 3.

5. Przepisy ust. 1 pkt 1–6 oraz ust. 2 i 3 stosuje się do pozwolenia wojskowego.

Art. 13. 1. Prawo jazdy kategorii:

1) AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T wydaje się na okres 15 lat, z tym że:
   a) okres ten może być krótszy, o ile wynika to z orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a,
   b)[3)] prawo jazdy kategorii B uzyskane po raz pierwszy wydaje się na okres, o którym mowa w art. 91 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 92 ust. 1;

[3)] Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 957 oraz z 2021 r. poz. 1997 i 2328), przepisu nie stosuje się do czasu wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających przekazywanie danych na zasadach określonych w art. 100aa–100aq ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820 i 1006). Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy, o której mowa w zdaniu pierwszym, minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

2) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E wydaje się na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, z zastrzeżeniem art. 15.

2. Orzeczenie lekarskie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w uzasadnionych przypadkach dotyczących stanu zdrowia, może być wydawane na okres krótszy niż 5 lat.

3. Okres ważności prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D oraz D+E jest przedłużany przez starostę po przedłożeniu:

1) orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem i orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 oraz art. 82 ust. 1 pkt 2, albo
2) orzeczenia stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy i orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

4. Prawo jazdy może zawierać wymagania lub ograniczenia wynikające:

1) ze stanu zdrowia kierowcy;
2) z możliwości prowadzenia określonego pojazdu.

5. Wymagania lub ograniczenia mogą dotyczyć:

1) stosowania:
   a) korekty lub ochrony wzroku,
   b) korekty słuchu,
   c) protezy lub szyny ortopedycznej;
2) możliwości ograniczonego korzystania z pojazdu;
3) konieczności modyfikacji lub dostosowania pojazdu;
4) ograniczenia uprawnienia do kierowania wskazanymi pojazdami;
5) dodatkowego oznakowania pojazdu;
6) terminu ważności prawa jazdy;

7) ograniczenia uprawnienia do kierowania wyłącznie pojazdem wyposażonym w blokadę alkoholową, o której mowa w art. 2 pkt 84 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

6. Okres ważności prawa jazdy określonej kategorii jest przedłużany, na wniosek osoby zainteresowanej, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, w formie wymiany prawa jazdy. Do wymiany prawa jazdy stosuje się przepisy ust. 1, 4 i 5 oraz art. 12 ust. 1–3.

7. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się do pozwolenia wojskowego.

Art. 14. 1. Osoba posiadająca ważne krajowe prawo jazdy wydane za granicą może, na swój wniosek, otrzymać prawo jazdy odpowiedniej kategorii, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, po zwrocie zagranicznego dokumentu organowi wydającemu prawo jazdy. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą nie jest zgodne ze wzorem i zakresem danych wymaganych w konwencji o ruchu drogowym, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b, dodatkowym warunkiem otrzymania polskiego prawa jazdy jest złożenie z wynikiem pozytywnym części teoretycznej egzaminu państwowego i przedstawienie uwierzytelnionego tłumaczenia zagranicznego dokumentu. Warunek ten nie dotyczy krajowego prawa jazdy wydanego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

1a. Krajowe zagraniczne prawo jazdy podlegające wymianie, którego termin ważności upłynął, a osoba posiadająca to prawo jazdy spełnia warunek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5, podlega wymianie na zasadach określonych w ust. 1, po potwierdzeniu danych zamieszczonych w oryginale dokumentu przez właściwy organ tego państwa, który go wydał oraz po dostarczeniu przez osobę wnioskującą o wymianę prawa jazdy dokumentów umożliwiających przedłużenie terminu ważności prawa jazdy.

2. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą zawiera ograniczenie, o którym mowa w art. 13 ust. 5, ograniczenie to uwzględnia się w wydawanym prawie jazdy.

2a. Krajowe prawo jazdy wydane w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

którego termin ważności upłynął, a osoba posiadająca to prawo jazdy spełnia warunek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5, podlega wymianie na zasadach określonych w ust. 1 po potwierdzeniu danych zamieszczonych w oryginale dokumentu przez właściwy organ tego państwa, który go wydał, oraz po dostarczeniu przez osobę wnioskującą o wymianę prawa jazdy dokumentów umożliwiających przedłużenie terminu ważności prawa jazdy.

2b. W celu wymiany krajowego prawa jazdy osoby, której prawo jazdy zostało wydane przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, właściwy organ wydający prawo jazdy zwraca się do właściwego organu tego państwa o potwierdzenie danych zamieszczonych w oryginale dokumentu.

2c. Organ wydający prawo jazdy wymienia informacje z właściwym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które wydało prawo jazdy, o rozpoczęciu procedury wymiany, przedłużenia tego prawa jazdy lub zgłoszenia jego zatrzymania lub utraty.

2d. Potwierdzenie danych, o którym mowa w ust. 2a i 2b, oraz wymiana informacji, o której mowa w ust. 2c, w zakresie prawa jazdy wydanego przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym następuje wyłącznie w drodze teletransmisji przy użyciu Europejskiej Sieci Praw Jazdy.

2e. Wymianie nie podlega zagraniczne prawo jazdy w przypadku:

1) braku możliwości potwierdzenia danych w nim zawartych;
2) uzyskania informacji, że uprawnienia w nim wskazane zostały cofnięte.

2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, lub w przypadku jeżeli osoba zgłosi informację, że cofnięto jej uprawnienia do kierowania pojazdami poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, po stwierdzeniu, że cofnięte za granicą uprawnienia do kierowania pojazdami były wydane na podstawie wymiany polskiego prawa jazdy, a osoba posiada w aktach kierowcy potwierdzenie uzyskania uprawnień do kierowania

pojazdami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do osoby występującej o wymianę prawa jazdy lub wydanie polskiego prawa jazdy stosuje się przepisy dotyczące przywrócenia cofniętych uprawnień do kierowania pojazdami.

3. W stosunku do obywateli niektórych państw można określić, na zasadach wzajemności, warunki i tryb wydawania praw jazdy, odmienne niż te, o których mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wydawania praw jazdy, o których mowa w ust. 3.

5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się odpowiednio:

1) warunki wymiany polskich krajowych praw jazdy na krajowe prawa jazdy danego państwa;
2) wymagania, od których spełnienia jest uzależniona wymiana polskich krajowych praw jazdy na krajowe prawa jazdy danego państwa;
3) obciążenia finansowe nakładane na obywatela polskiego wymieniającego polskie krajowe prawo jazdy na krajowe prawo jazdy danego państwa.

Art. 14a. Przepisy art. 12 ust. 1 pkt 7, ust. 2a i 2b oraz art. 14 ust. 2a–2c stosuje się wyłącznie w zakresie danych aktualnie dostępnych w Europejskiej Sieci Praw Jazdy.

Art. 14b. Starosta unieważnia polskie krajowe prawo jazdy otrzymane od zagranicznego organu, który wymienił to prawo jazdy na prawo jazdy zagraniczne i przekazuje informację o unieważnieniu do centralnej ewidencji kierowców.

Art. 15. 1. Starosta dokonuje w prawie jazdy wpisu potwierdzającego odbycie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej albo szkolenia okresowego, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Wpis jest dokonywany na pisemny wniosek kierowcy, na podstawie informacji zawartej w profilu kierowcy zawodowego albo przedłożonych:

1) kopii świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyśpieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyśpieszonej, szkolenia okresowego lub na podstawie ważnej karty kwalifikacji kierowcy

wydanej w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym,

2) kopii orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy,

3) kopii orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy

– określonych w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1.

2a. W celu wymiany karty kwalifikacji kierowcy, która została wydana w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, na prawo jazdy z wpisem, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ wydający prawo jazdy zwraca się do właściwego organu tego państwa o potwierdzenie danych zamieszczonych w oryginale dokumentu.

2b. Potwierdzenie danych, o którym mowa w ust. 2a, w zakresie karty kwalifikacji kierowcy wydanej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej następuje wyłącznie w drodze teletransmisji przy użyciu elektronicznej sieci. W przypadku gdy użycie elektronicznej sieci nie byłoby możliwe, potwierdzenie danych i wymiana informacji może nastąpić w inny sposób, w szczególności w formie pisemnej w postaci papierowej lub elektronicznej.

2c. Przepisy ust. 2a i 2b stosuje się wyłącznie w zakresie danych aktualnie dostępnych w elektronicznej sieci.

3. Świadectwo kwalifikacji zawodowej, potwierdzające ukończenie szkolenia okresowego w zakresie jednego z bloków programowych, wydane osobie, o której mowa w art. 39d ust. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, stanowi podstawę do uzyskania wpisu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie

posiadanych kategorii prawa jazdy spośród kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.

4. Wpis jest dokonywany, w formie wymiany prawa jazdy, na okres 5 lat, liczony od dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż okres ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w przepisach rozdziału 7a tej ustawy.

5. Za dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę, o której mowa w art. 10 ust. 1.

Art. 15a. 1. Każdy starosta wydaje kartę kwalifikacji kierowcy i dokonuje w tej karcie wpisu potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyśpieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyśpieszonej albo ukończenie szkolenia okresowego, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, w przypadku kiedy osoba posiada ważne zagraniczne krajowe prawo jazdy, ale nie spełnia warunku do wydania polskiego krajowego prawa jazdy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5.

2. Wpis jest dokonywany na pisemny wniosek kierowcy, na podstawie informacji zawartej w profilu kierowcy zawodowego albo przedłożonych:

1) kopii świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyśpieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyśpieszonej, ukończenie szkolenia okresowego lub na podstawie ważnej karty kwalifikacji kierowcy wydanej w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym,
2) kopii orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy,
3) kopii orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy

– określonych w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

3. W celu wymiany karty kwalifikacji kierowcy, która została wydana w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, na polską kartę kwalifikacji kierowcy właściwy organ wydający kartę kwalifikacji kierowcy zwraca się do właściwego organu tego państwa o potwierdzenie danych zamieszczonych w oryginale dokumentu.

4. Potwierdzenie danych, o którym mowa w ust. 3, w zakresie karty kwalifikacji kierowcy wydanej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej następuje wyłącznie w drodze teletransmisji przy użyciu elektronicznej sieci. W przypadku gdy użycie elektronicznej sieci nie byłoby możliwe, potwierdzenie danych i wymiana informacji może nastąpić w inny sposób, w szczególności w formie pisemnej w postaci papierowej lub elektronicznej.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się wyłącznie w zakresie danych aktualnie dostępnych w elektronicznej sieci.

6. Świadectwo kwalifikacji zawodowej potwierdzające ukończenie szkolenia okresowego w zakresie jednego z bloków programowych, wydane osobie, o której mowa w art. 39d ust. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, stanowi podstawę do uzyskania wpisu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie posiadanych kategorii prawa jazdy spośród kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.

7. Wpis jest dokonywany na okres 5 lat liczony od dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż okres ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w przepisach rozdziału 7a tej ustawy.

8. Za wydanie karty kwalifikacji kierowcy pobiera się opłatę.

9. Opłata, o której mowa w ust. 8, stanowi dochód powiatu.

Art. 16. 1. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane, na wniosek osoby zainteresowanej, za opłatą, przez starostę. Do wydawania pozwolenia na kierowanie tramwajem stosuje się przepisy art. 12 ust. 1 i odpowiednio art. 13 ust. 4 i 5.

2. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane osobie, która:

1) osiągnęła wiek wymagany do kierowania tramwajem;
2) uzyskała orzeczenie:
   a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
   b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;
3) odbyła wymagane szkolenie;
4) zdała egzamin państwowy wymagany do uzyskania pozwolenia;
5) uprzedzona o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy oświadcza, że:
   a) nie został orzeczony w stosunku do niej, prawomocnym wyrokiem sądu, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych,
   b) nie ma zatrzymanego prawa jazdy ani pozwolenia na kierowanie tramwajem,
   c) nie ma cofniętego uprawnienia do kierowania pojazdami.

3. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z terminu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Okres ważności pozwolenia na kierowanie tramwajem jest przedłużany przez starostę po przedłożeniu orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem i orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 oraz art. 82 ust. 1 pkt 2.

5. Okres ważności pozwolenia na kierowanie tramwajem jest przedłużany, za opłatą, o której mowa w ust. 1, w formie wymiany tego dokumentu. Do wymiany pozwolenia na kierowanie tramwajem stosuje się przepisy ust. 1–3.

6. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód powiatu.

Art. 16a. *[1. Wytwórca praw jazdy, kart kwalifikacji kierowcy i pozwoleń na kierowanie tramwajem zapewnia system teleinformatyczny umożliwiający realizację zadań organów właściwych do wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, o których mowa w art. 122 ust. 1, w tym w zakresie procesu wytwarzania, personalizacji i dystrybucji dokumentów związanych z realizacją tych zadań.]*

<1.[4)] Wytwórca praw jazdy, kart kwalifikacji kierowcy i pozwoleń na kierowanie tramwajem zapewnia system teleinformatyczny obsługujący proces wytwarzania, personalizacji i dystrybucji dokumentów zintegrowany z systemem teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców, w którym organ właściwy do wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami realizuje zadania, o których mowa w art. 122 ust. 1.>

[2 System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, zapewnia integralność powiązania procesu wytwarzania dokumentów związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, z danymi gromadzonymi w centralnej ewidencji kierowców, z uwzględnieniem referencyjności tych danych przy realizacji tych zadań.]

<2.[4)] System teleinformatyczny, zapewniany przez wytwórcę praw jazdy, kart kwalifikacji kierowcy i pozwoleń na kierowanie tramwajem, pobiera dane niezbędne do procesu wytwarzania, personalizacji i dystrybucji dokumentów z centralnej ewidencji kierowców.>

[3.[4)] System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, zapewnia co najmniej funkcjonalności spójne z systemem teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.]

[4.[4)] Minister właściwy do spraw informatyzacji nadzoruje interoperacyjność systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, z systemem teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.]

[4)] Nowe brzmienie ust. 1 i 2 oraz przepis uchylający ust. 3–6 w art. 16a wejdą w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających organom właściwym do wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami realizację zadań, o których mowa w art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2025 r. poz. 1226), w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

[5.[4)] Minister właściwy do spraw informatyzacji zawiera z wytwórcą praw jazdy, kart kwalifikacji kierowcy i pozwoleń na kierowanie tramwajem umowę regulującą:

1) zasady współpracy w zakresie:

a) określenia charakteru i zakresu zmian dostosowujących system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, do zmian w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców,

b) udostępniania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji informacji i doświadczenia technicznego, w tym dokumentacji, dotyczących systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, niezbędnych ministrowi do sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 4;

2) odpłatności za realizację zmian oraz za udostępnienie informacji i doświadczenia technicznego, o których mowa w pkt 1.]

[6.[4)] Koszty *związane z zawarciem i realizacją umowy, o której mowa w ust. 5, są finansowane ze środków Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców.]*

Art. 17. 1. Kartę rowerową wydaje nieodpłatnie, za pisemną zgodą rodzica lub opiekuna:

1) dyrektor szkoły – uczniowi szkoły podstawowej;

2) dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań – osobie niewymienionej w pkt 1.

2. Kartę rowerową może uzyskać osoba, która:

1) osiągnęła wymagany minimalny wiek;

2) wykazała się niezbędnymi umiejętnościami w kierowaniu rowerem odpowiednio podczas zajęć szkolnych, zajęć prowadzonych przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego lub zajęć prowadzonych przez ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań.

<3.[5)] Karta rowerowa może być udostępniana w postaci dokumentu mobilnego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel.>

[5)] Dodany ust. 3 w art. 17 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usługi określonej w art. 17 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw

Art. 18. 1. Osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem jest obowiązana zawiadomić starostę o utracie tego dokumentu, jego zniszczeniu w stopniu powodującym nieczytelność, a także o zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia.

2. Na wniosek osoby uprawnionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, starosta wydaje, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1 lub w art. 16 ust. 1:

1) wtórnik dokumentu pod warunkiem:
   a) złożenia oświadczenia o utracie dokumentu, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, albo
   b) zwrotu zniszczonego dokumentu;
2)[6] nowy dokument pod warunkiem zwrotu dokumentu wymagającego zmiany danych.

3. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, organem właściwym w sprawach określonych w ust. 1, 2 i 6 jest marszałek województwa mazowieckiego.

4. W przypadku utraty lub zniszczenia pozwolenia wojskowego wtórnik tego dokumentu wydaje nieodpłatnie dowódca jednostki wojskowej, który wydał pozwolenie wojskowe.

5. W przypadku utraty lub zniszczenia karty rowerowej wtórnik tego dokumentu wydaje nieodpłatnie podmiot, który wydał kartę rowerową.

6. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika odzyskała utracony dokument, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana zwrócić ten dokument staroście.

Art. 18a. W przypadku gdy zmiana stanu faktycznego w zakresie adresu kierowcy wymagająca wydania nowego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, spowodowana została zmianami administracyjnymi, rada powiatu może,

transportu oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

[6] Utracił moc z dniem 22 grudnia 2017 r. w zakresie, w jakim przewiduje pobranie opłaty ewidencyjnej i opłaty za wydanie nowego dokumentu prawa jazdy z powodu konieczności zmiany zawartych w nim danych, wynikającej ze zmiany stanu faktycznego spowodowanej działaniem organów władzy samorządowej, na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 grudnia 2017 r. sygn. akt K 36/15 (Dz. U. poz. 2418).

w drodze uchwały, zmniejszyć opłatę za wydanie lub zwolnić od jej uiszczenia osoby obowiązane do ubiegania się o wydanie tych dokumentów.

Art. 18b. W przypadku utworzenia, połączenia, podzielenia lub zniesienia powiatów lub zmiany nazwy powiatu albo miejscowości prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem wydane przed dniem wejścia w życie przepisów tworzących, łączących, dzielących lub znoszących powiaty lub zmieniających nazwę powiatu albo miejscowości, zachowują ważność.

Art. 19. (uchylony)

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, z wyłączeniem tymczasowego elektronicznego prawa jazdy, oraz ich opis;
2) szczegółowe warunki wydawania i zatrzymywania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, cofania i przywracania uprawnień do kierowania pojazdami, a także szczegółowe czynności organów i innych jednostek z tym związane oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach;
3) opłatę za wydanie:
   a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,
   b) międzynarodowego prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,
   c) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;
2) konieczność prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
3) konieczność zapewnienia sprawności procedur administracyjnych, w tym prowadzenia spraw w formie elektronicznej;
4) koszty produkcji i dystrybucji dokumentów oraz koszty rzeczowe i osobowe związane z ich wydaniem.

2a. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór karty kwalifikacji kierowcy oraz jej opis;
2) szczegółowe warunki wydawania i unieważniania karty kwalifikacji kierowcy, a także szczegółowe czynności organów i innych jednostek z tym związane oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach;
3) opłatę za wydanie karty kwalifikacji kierowcy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł.

2b. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2a, uwzględnia się odpowiednio:

1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;
2) konieczność prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
3) konieczność zapewnienia sprawności procedur administracyjnych, w tym prowadzenia spraw w formie elektronicznej;
4) koszty produkcji i dystrybucji dokumentów oraz koszty rzeczowe i osobowe związane z ich wydaniem.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór i opis pozwolenia wojskowego, a także tryb jego wydawania.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się odpowiednio konieczność:

1) zapewnienia zgodności pozwolenia wojskowego z obowiązującym podziałem kategorii prawa jazdy;
2) prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
3) zapewnienia sprawności procedur administracyjnych w zakresie regulowanym w rozporządzeniu.

Rozdział 4

Szkolenie osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami

Art. 21. 1. Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub uprawnienia do kierowania tramwajem może rozpocząć szkolenie nie wcześniej niż 3 miesiące przed osiągnięciem

minimalnego wieku, o którym mowa odpowiednio w art. 8 lub art. 9, wymaganego od kierującego pojazdem objętego tym uprawnieniem, a jeżeli osobą tą jest:

1) uczeń szkoły ponadpodstawowej prowadzącej kształcenie w zawodzie:
   a) dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043 i 1160), przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym, lub
   b) realizującej przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym w ramach dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, albo
2) słuchacz kwalifikacyjnego kursu zawodowego w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, dla której podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym

– może rozpocząć szkolenie wraz z rozpoczęciem nauki odpowiednio w tej szkole lub na tym kwalifikacyjnym kursie zawodowym.

2. Osoba, która nie ukończyła 18 lat, może rozpocząć szkolenie za pisemną zgodą rodzica lub opiekuna.

3. Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii C, C+E, D lub D+E może rozpocząć szkolenie nie wcześniej niż 3 miesiące przed osiągnięciem minimalnego wieku, o którym mowa w art. 9, także jeżeli jest w trakcie uzyskiwania odpowiednio kwalifikacji wstępnej lub wstępnej przyspieszonej w zakresie tej kategorii prawa jazdy, a jeżeli tą osobą jest:

1) uczeń szkoły ponadpodstawowej, prowadzącej kształcenie w zawodzie, dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym, albo

2) słuchacz kwalifikacyjnego kursu zawodowego w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, dla której podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym

– może rozpocząć szkolenie wraz z rozpoczęciem nauki odpowiednio w tej szkole lub na tym kwalifikacyjnym kursie zawodowym.

Art. 22. 1. Nie może być szkolona osoba:

1) niespełniająca wymagań, o których mowa w art. 21;
2) w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;
3) w stosunku do której wydano decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
4) nieposiadająca:
   a) orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
   b) orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii:

1) B1 lub B – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2 lub A;
2) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;
3) B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

2a. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w przypadku orzeczenia sądu o wykonywaniu zakazu prowadzenia pojazdów w postaci, o której mowa w art. 182a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

3. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii:

1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy obejmującej uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B oraz w przypadku zawieszenia tych uprawnień;
2) B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy obejmującej uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D oraz w przypadku zawieszenia tych uprawnień.

Art. 23. 1. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub uprawnienia do kierowania tramwajem odbywa się w formie:

1) kursu;
2) zajęć szkolnych – w zakresie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi.

2. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem lub pojazdem silnikowym jest prowadzone zgodnie z programem szkolenia i obejmuje:

1) część teoretyczną przeprowadzaną w formie wykładów i ćwiczeń w zakresie:
   a) podstaw kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym,
   b) obowiązków i praw kierującego pojazdem;
2) część praktyczną w zakresie kierowania pojazdem, zwaną dalej „nauką jazdy”, przeprowadzaną:
   a) na placu manewrowym,
   b) w ruchu miejskim oraz
   c) w ruchu poza obszarem zabudowanym;
3) naukę udzielania pierwszej pomocy przeprowadzaną w formie wykładów i zajęć praktycznych;
4) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności, zwane dalej „egzaminem wewnętrznym”.

3. Wykłady, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą być przeprowadzone w formie nauczania na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i Internetu pod nadzorem ośrodka szkolenia kierowców.

4. Egzamin wewnętrzny jest przeprowadzany po ukończeniu części teoretycznej i części praktycznej szkolenia oraz nauki udzielania pierwszej pomocy, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, przez instruktora lub wykładowcę wyznaczonych przez kierownika podmiotu prowadzącego szkolenie. Wykładowca przeprowadza wyłącznie część teoretyczną egzaminu wewnętrznego.

4a. Część teoretyczną egzaminu wewnętrznego, o którym mowa w ust. 4, w przypadku zajęć przeprowadzonych w sposób określony w ust. 3, przeprowadza się po zakończeniu zajęć teoretycznych.

5. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem obejmuje:

1) część teoretyczną w zakresie podstaw kierowania tramwajem, uczestnictwa w ruchu drogowym i obsługi technicznej tramwaju, przeprowadzaną w formie wykładów;
2) część praktyczną w zakresie obsługi technicznej i kierowania tramwajem;
3) ćwiczenia sprawdzające wiedzę i umiejętności z zakresu, o którym mowa w pkt 1 i 2;
4) naukę udzielania pierwszej pomocy przeprowadzaną w formie wykładów i zajęć praktycznych.

6. Czas poświęcony na przeprowadzenie zajęć, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 oraz ust. 3 i 5, powinien być dostosowany do umiejętności i predyspozycji osoby szkolonej, nie krótszy jednak od minimalnych wymagań określonych dla uprawnień danej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem.

7. Przepisy ust. 1–4 i 6 stosuje się odpowiednio do szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz funkcjonariuszy służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 23a. Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub uprawnienia do kierowania tramwajem, która uzyskała pozytywny wynik z części teoretycznej egzaminu państwowego jest zwolniona z odbywania zajęć, o których mowa odpowiednio w art. 23 ust. 2 pkt 1 lub ust. 5 pkt 1, oraz odpowiednio z części teoretycznej egzaminu wewnętrznego,

o którym mowa w art. 23 ust. 4, lub części teoretycznej ćwiczeń sprawdzających, o których mowa w art. 23 ust. 5 pkt 3.

Art. 24. Nauka jazdy jest prowadzona:

1) pojazdem:
   a) odpowiadającym wymaganiom określonym dla danej kategorii prawa jazdy lub dla pozwolenia na kierowanie tramwajem,
   b) oznakowanym kwadratową tablicą barwy niebieskiej z białą literą „L”,
   c) przystosowanym do nauki jazdy, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
   d) posiadającym adnotację w dokumencie stwierdzającym dopuszczenie do ruchu o spełnieniu wymagań, o których mowa w lit. a–c, dokonywaną przez odpowiedni organ, na podstawie pozytywnego wyniku badania technicznego przeprowadzonego przez stację kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – nie dotyczy tramwaju;
2) pojazdem odpowiednio przystosowanym do rodzaju niepełnosprawności spełniającym warunki, o których mowa w pkt 1 lit. a i b – w przypadku szkolenia osoby niepełnosprawnej.

Art. 25. 1. Podczas jazdy osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub uprawnienia do kierowania tramwajem, wobec instruktora stosuje się przepisy dotyczące kierującego pojazdem, w szczególności w zakresie:

1) dokumentów wymaganych do kierowania pojazdem i używania pojazdu;
2) zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

2. Instruktor, niezależnie od dokumentów wymaganych od kierującego pojazdem, jest obowiązany posiadać i okazywać na żądanie organów kontroli ruchu drogowego, właściwego starosty sprawującego nadzór nad szkoleniem, a także osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdem legitymację instruktora.

3. Nie można prowadzić zajęć z osobą ubiegającą się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub uprawnienia do kierowania tramwajem, która znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz funkcjonariuszy służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 26. 1. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem lub pojazdem silnikowym w formie kursu, z zastrzeżeniem ust. 3, jest prowadzone przez:

1) ośrodek szkolenia kierowców – jednostkę organizacyjną przedsiębiorcy wpisanego do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców;
2) jednostkę wojskową – w zakresie szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
3) jednostkę organizacyjną służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub nadzorowanych przez tego ministra – w zakresie szkolenia osób na potrzeby tych służb oraz strażaków ratowników ochotniczej straży pożarnej, na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 244 i 900).

2. Szkolenie osób w formie nauczania na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i Internetu, o którym mowa w art. 23 ust. 3, jest prowadzone wyłącznie przez ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań.

3. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w formie zajęć szkolnych jest prowadzone dla uczniów (słuchaczy) przez szkołę, jeżeli w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, jest przewidziane przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub szkoła realizuje to szkolenie dla uczniów (słuchaczy) w ramach dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów, o których mowa

w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

4. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem jest prowadzone przez podmiot wykonujący przewozy tramwajem lub upoważniony przez niego ośrodek szkolenia kierowców, działający w imieniu i na zasadach określonych dla podmiotu wykonującego przewozy tramwajem.

5. Zajęcia podczas szkolenia prowadzą:

1) instruktor lub będący instruktorem przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2 – odpowiednio do posiadanych uprawnień;
2) nauczyciel lub osoba, o której mowa w art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, posiadający uprawnienia instruktora – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2;
3) osoba, o której mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 91 i 637) – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 oraz ust. 5 pkt 4;
4) instruktor – w przypadku szkolenia prowadzonego przez jednostkę wojskową, jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2 lub odpowiednio w art. 23 ust. 5 pkt 1 i 2.

6. Zajęcia, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i art. 23 ust. 5 pkt 1, mogą być prowadzone przez wykładowcę.

7. Zajęcia, o których mowa w art. 23 ust. 3, są prowadzone pod nadzorem instruktora lub wykładowcy zatrudnionego w ośrodku szkolenia kierowców lub związanego z ośrodkiem szkolenia kierowców umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze.

8. Instruktor lub wykładowca prowadzi zajęcia wyłącznie w zakresie uzyskiwania uprawnień odpowiedniej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, odpowiednio do posiadanych uprawnień.

9. Ośrodek szkolenia kierowców prowadzi szkolenie wyłącznie na terenie powiatu, w którym został zgłoszony do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 28 ust. 1, oraz na terenie powiatu sąsiedniego.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się do:

1) nauki jazdy przeprowadzanej w ruchu miejskim oraz w ruchu poza obszarem zabudowanym – dla szkolenia w zakresie uzyskiwania uprawnień do prowadzenia motoroweru lub pojazdu silnikowego dowolnej kategorii prawa jazdy;
2) nauki jazdy przeprowadzanej na placu manewrowym – dla szkolenia w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E.

Art. 27. 1. Kierownik ośrodka szkolenia kierowców jest obowiązany:

1) przedstawić staroście właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, najpóźniej w następnym dniu roboczym od dnia rozpoczęcia kursu, listę uczestników kursu oraz informację o terminie, czasie i miejscu rozpoczęcia pierwszych zajęć teoretycznych w ramach danego kursu;
2) prowadzić dokumentację kursu;
2a) prowadzić harmonogram zajęć teoretycznych dla każdego kursu zawierający terminy, miejsce prowadzenia zajęć teoretycznych oraz godziny rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych zajęć;
3) (uchylony)
4) (uchylony)
5) umożliwić osobie upoważnionej przez starostę przeprowadzenie kontroli wymaganej dokumentacji, kontroli prowadzonych zajęć oraz uczestnictwo w tych zajęciach;
6) składać staroście, o którym mowa w pkt 1, dokumenty zawierające informację o przeprowadzonych kursach:
   a) do dnia 31 stycznia każdego roku – w zakresie dotyczącym poprzedniego roku,
   b) w terminie 14 dni od dnia, w którym przedsiębiorca zrezygnował z prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców lub w którym wydano decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia kierowców – w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 stycznia bieżącego roku do tego dnia.

2. Kierownik podmiotu innego niż wymieniony w ust. 1, prowadzącego szkolenie w formie kursu, jest obowiązany:

1) przedstawić staroście właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu najpóźniej w następnym dniu roboczym od dnia rozpoczęcia kursu informację o terminie, czasie i miejscu, w których będą prowadzone zajęcia, wraz z listą uczestników kursu;
2) prowadzić dokumentację kursu;
3) przekazywać staroście, o którym mowa w pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kursu i wydania zaświadczenia o jego ukończeniu, następujące dane osób, które ukończyły kurs:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę i miejsce urodzenia,
   c) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument,
   d) adres zamieszkania,
   e) zakres ukończonego kursu,
   f) imię i nazwisko odpowiednio instruktora lub wykładowcy, który prowadził zajęcia, jego numer ewidencyjny oraz numer ewidencyjny jednostki szkolącej;
4) umożliwić osobie upoważnionej przez starostę przeprowadzenie kontroli wymaganej dokumentacji, kontroli prowadzonych zajęć oraz uczestnictwo w tych zajęciach;
5) składać staroście, o którym mowa w pkt 1, dokumenty zawierające informację o przeprowadzonych kursach:
   a) do dnia 31 stycznia każdego roku – w zakresie dotyczącym poprzedniego roku,
   b) w terminie 14 dni od dnia, w którym podmiot zrezygnował z prowadzenia szkolenia kierowców lub w którym wydano decyzję o zakazie prowadzenia przez podmiot szkolenia kierowców – w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 stycznia bieżącego roku do tego dnia.

3. Przepis ust. 2 pkt 1, 4 i 5 nie dotyczy jednostek, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Ośrodek szkolenia kierowców lub inny podmiot prowadzący szkolenie wydaje osobie ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem,

pojazdem silnikowym lub uprawnienia do kierowania tramwajem zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, jeżeli osoba ta:

1) uczestniczyła:
   a) w minimum 80 % przewidzianych w programie zajęć, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 oraz w art. 23 ust. 5 pkt 1,
   b) we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w art. 23 ust. 5 pkt 2–4;
2) uzyskała pozytywny wynik egzaminu wewnętrznego lub ćwiczeń sprawdzających, o których mowa w art. 23 ust. 5 pkt 3.

4a. Osobie, o której mowa w art. 23a, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 4, wydaje się jeżeli osoba ta:

1) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3, i uzyskała pozytywny wynik egzaminu wewnętrznego, lub
2) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach, o których mowa w art. 23 ust. 5 pkt 2 i 4, i uzyskała pozytywny wynik ćwiczeń sprawdzających.

5. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 4, podpisuje odpowiednio kierownik ośrodka szkolenia kierowców albo kierownik innego podmiotu prowadzącego szkolenie.

6. Starosta, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może umożliwić przekazywanie informacji oraz danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1, w formie elektronicznej z wykorzystaniem kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego lub podpisu osobistego.

7. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 2, z wyłączeniem wydawania zaświadczeń o ukończeniu kursu, może być prowadzona w formie elektronicznej.

Rozdział 5

Ośrodki szkolenia kierowców i inne podmioty prowadzące szkolenie

Art. 28. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia

6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.[7)]) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.

2. Ośrodek szkolenia kierowców może prowadzić przedsiębiorca, który:

1) posiada infrastrukturę odpowiednią do zakresu prowadzonego szkolenia:
   a) salę wykładową,
   b) pomieszczenie biurowe,
   c) plac manewrowy oraz
   d) pojazd przeznaczony do nauki jazdy;
2) zatrudnia w ośrodku szkolenia kierowców co najmniej jednego instruktora posiadającego uprawnienia oraz udokumentowaną 3-letnią praktykę w szkoleniu kandydatów na kierowców pozwalającą na prowadzenie szkolenia w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii prawa jazdy określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 4, lub sam jest instruktorem spełniającym te wymagania;
3) posiada w ośrodku szkolenia kierowców zbiory przepisów ruchu drogowego oraz pomoce dydaktyczne właściwe ze względu na rodzaj prowadzonego szkolenia;
4) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy to osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.

3. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest starosta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców.

<3a.[8)] Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

---

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168.

8) Dodany ust. 3a w art. 28 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
   1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
   2) w art. 39g ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855)

   – w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.

4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki numer jest wymagany;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
5) oznaczenie i adres ośrodka szkolenia kierowców;
6) adresy należących do ośrodka szkolenia kierowców pomieszczeń biurowych, sal wykładowych i placów manewrowych, wraz z określeniem tytułu prawnego oraz dat określających okres, na jaki przedsiębiorca posiada tytuł prawny do tych obiektów;
7) zakres prowadzonego szkolenia;
8) imiona i nazwiska instruktorów i wykładowców wraz z ich numerami ewidencyjnymi;
9) numer rejestracyjny każdego pojazdu, którym prowadzona jest nauka jazdy.

5. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców są kompletne i zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, określone w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.”.

6. Oświadczenie powinno również zawierać:

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w zdaniu pierwszym, minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze i numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców.

8. Starosta dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, za opłatą, i wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu.

9. Przedsiębiorca może złożyć wniosek o rozszerzenie zakresu szkolenia prowadzonego przez ośrodek szkolenia kierowców. Przepisy ust. 2–8 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku gdy część infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców, o której mowa w ust. 2 pkt 1, znajduje się na terenie innego powiatu, starosta, dokonując wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, informuje starostów, na których obszarze działania znajduje się infrastruktura ośrodka, o fakcie dokonania wpisu, przesyłając informację na temat tej infrastruktury i jej lokalizacji.

<10a.[9)] Informacja, o której mowa w ust. 10, jest przekazywana za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego centralną ewidencję kierowców.>

11. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć staroście, o którym mowa w ust. 3, informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

12. Opłata, o której mowa w ust. 8, stanowi dochód powiatu.

---

9) Dodany ust. 10a w art. 28 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w odnośniku 8, minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

Art. 28a. Starosta prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 28b. 1. Starosta jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 28 ust. 5.

2. Jeżeli starosta nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy starosta wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 29. 1. Jednostka wojskowa i jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych mogą prowadzić szkolenie w zakresie określonym odpowiednio w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 3 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1–3.

2. Szkoła może prowadzić szkolenie w zakresie określonym w art. 26 ust. 3 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1–3.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązane przekazywać staroście właściwemu ze względu na siedzibę jednostki lub szkoły informacje w formie pisemnej:

1) o podjęciu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi oraz dane, o których mowa w art. 30 ust. 2 – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć;
2) o zmianie danych, o których mowa w art. 30 ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
3) o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.

4. Podmiot wykonujący przewozy tramwajem może prowadzić szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem:

1) po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1–3;

2) po złożeniu wniosku o wpis i uzyskaniu wpisu do ewidencji podmiotów prowadzących szkolenie, o której mowa w art. 30 ust. 1; wniosek powinien zawierać dane, o których mowa w art. 30 ust. 2.

5. Podmiot wykonujący przewozy tramwajem, prowadzący szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem, jest obowiązany przekazywać staroście właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu informację w formie pisemnej:

1) o zmianie danych, o których mowa w art. 30 ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
2) o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.

Art. 30. 1. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 3 i 5, prowadzi ewidencję podmiotów prowadzących szkolenie, o których mowa w art. 29.

<1a.[10)] Ewidencja jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

2. W ewidencji umieszcza się następujące dane:

1) nazwę podmiotu oraz oznaczenie jego adresu i siedziby;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – o ile podmiot taki numer posiada;
3) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile podmiot taki numer posiada;
4) numer ewidencyjny podmiotu prowadzącego szkolenie;
5) poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których ośrodek może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;

[10)] Dodany ust. 1a w art. 30 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w odnośniku 8, minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

6) adresy pomieszczeń biurowych, sal wykładowych i placów manewrowych wraz z datami określającymi okres, na jaki podmiot posiada tytuł prawny do tych obiektów;
7) imiona, nazwiska i numery ewidencyjne instruktorów i wykładowców prowadzących szkolenie na rzecz podmiotu.

3. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 3 i 5, wpisuje do ewidencji:
1) jednostkę wojskową, jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz szkołę po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1,
2) podmiot wykonujący przewozy tramwajem po otrzymaniu wniosku o wpis do ewidencji, o którym mowa w art. 29 ust. 4 pkt 2, i po sprawdzeniu danych w nim zawartych

– nadając im numery ewidencyjne oraz zawiadamiając je o nadanym numerze.

4. Starosta odmawia wpisu podmiotu wykonującego przewozy tramwajem do ewidencji, jeżeli dane zawarte we wniosku nie odpowiadają stanowi faktycznemu.

5. Starosta skreśla podmiot z ewidencji:
1) z urzędu:
   a) po otrzymaniu od tego podmiotu informacji o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia albo
   b) po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 47 ust. 6 – w przypadku podmiotu wykonującego przewozy tramwajem;
2) na wniosek jednostki organizacyjnej albo organu sprawującego nadzór nad tym podmiotem.

Art. 31. 1. Przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców może wystąpić do starosty, o którym mowa w art. 28 ust. 3, z wnioskiem o wydanie poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań w zakresie prawa jazdy kategorii A, B, C lub D, jeżeli:
1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców co najmniej od 5 lat;
2) (uchylony)
3) posiada:
   a) odpowiednie warunki lokalowe, w tym co najmniej:

- lokal biurowy, który umożliwia przyjmowanie interesantów, przechowywanie dokumentacji związanej ze szkoleniem oraz jest wyposażony w sprzęt i urządzenia biurowe,
- salę wykładową, która jest wyposażona w sprzęt i urządzenia umożliwiające prowadzenie zajęć,
- plac manewrowy, który powinien być zabezpieczony przed dostępem osób postronnych, w szczególności ogrodzony oraz umożliwiać wykonanie wszystkich zadań wynikających z programu szkolenia,

b) pojazdy szkoleniowe w zakresie prawa jazdy kategorii objętej poświadczeniem potwierdzającym spełnianie dodatkowych wymagań w zakresie prawa jazdy kategorii A, B, C lub D, przy czym:
- co najmniej jeden pojazd w zakresie danej kategorii prawa jazdy jest własnością tego przedsiębiorcy lub przedmiotem umowy leasingu,
- pojazd w zakresie prawa jazdy kategorii A i B jest nie starszy niż 5 lat, w zakresie prawa jazdy kategorii C jest nie starszy niż 7 lat, a w zakresie prawa jazdy kategorii D jest nie starszy niż 12 lat,

c) pomoce i środki dydaktyczne zapewniające prowadzenie szkolenia zgodnie z obowiązującym programem szkolenia w zakresie:
- uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii objętej poświadczeniem potwierdzającym spełnianie dodatkowych wymagań,
- uzyskiwania uprawnień instruktorów,
- szkolenia osób ubiegających się o kartę rowerową;

4) zatrudnia wykwalifikowaną kadrę dydaktyczną, w tym:
a) dwóch instruktorów posiadających uprawnienia do prowadzenia szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii B lub C od co najmniej 5 lat,
b) jednego instruktora posiadającego uprawnienia do prowadzenia szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii objętej poświadczeniem potwierdzającym spełnianie dodatkowych wymagań oraz
c) osobę posiadającą przygotowanie pedagogiczne zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 620, 1019 i 1160).

5) (uchylony)

2. Do wniosku przedsiębiorca załącza kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1.

3. Poświadczenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje za opłatą, w drodze decyzji administracyjnej, starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, po sprawdzeniu spełniania dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców.

4. Starosta umieszcza informację o wydaniu poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców w rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.

5. Starosta wydaje decyzję o cofnięciu poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, jeżeli ośrodek szkolenia kierowców przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 1.

6. Poświadczenie zachowuje ważność do czasu zmiany stanu faktycznego stanowiącego podstawę wydania poświadczenia.

7. Przedsiębiorca jest obowiązany w terminie 14 dni zawiadomić starostę, który wydał poświadczenie, o zmianie stanu faktycznego stanowiącego podstawę wydania poświadczenia.

8. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód powiatu.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób tworzenia i nadawania numeru ewidencyjnego ośrodka szkolenia kierowców i innego podmiotu prowadzącego szkolenie;
2) wzór:
   a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców,
   b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców,
   c) poświadczenia potwierdzającego spełnianie przez ośrodek szkolenia kierowców dodatkowych wymagań, o których mowa w art. 31 ust. 1;
   d) (uchylona)
3) wysokość opłaty:
   a) za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 600 zł,

b) za wydanie poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 600 zł.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) potrzebę zapewnienia ujednoliconych procedur oznaczania ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie;
2) potrzebę ujednolicenia dokumentów;
3) koszty rzeczowe i osobowe związane z:
   a) prowadzeniem rejestru przedsiębiorców,
   b) wykonywaniem nadzoru nad ośrodkami szkolenia kierowców,
   c) postępowaniem sprawdzającym spełnianie dodatkowych wymagań oraz z wydaniem poświadczenia.

3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego:
   a) ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem,
   b) ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem, spełniających dodatkowe wymagania w zakresie, o którym mowa w art. 31 ust. 1;
2) szczegółowy program oraz szczegółowe warunki, tryb, zakres i sposób prowadzenia:
   a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem,
   b) szkolenia:
      – kandydatów na instruktorów i instruktorów,
      – kandydatów na wykładowców i wykładowców,
   c) warsztatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów i wykładowców;
3) szczegółowe warunki i tryb:

a) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,

b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;

4) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się odpowiednio:

1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;

2) potrzebę zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych do przeprowadzania kursów i zajęć w zależności od rodzaju i zakresu szkolenia;

3) zakres wiedzy i umiejętności niezbędny do bezpiecznego i sprawnego uczestnictwa w ruchu drogowym osoby posiadającej prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem;

4) potrzebę zapewnienia sprawności procedur administracyjnych i należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem szkolenia;

5) konieczność ujednolicenia stosowanych dokumentów.

Rozdział 6

Instruktorzy i wykładowcy

Art. 33. 1. Instruktorem jest osoba, która:

1) (uchylony)

2) posiada prawo jazdy:

a) kategorii A co najmniej przez okres 2 lat – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami, którzy uzyskują uprawnienia instruktora wyłącznie w zakresie prawa jazdy kategorii A,

b) kategorii B co najmniej przez okres 2 lat – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami ubiegających się o uprawnienia do prowadzenia szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii B,

c) kategorii B+E, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E odpowiednio do zakresu prowadzonych zajęć co najmniej przez okres roku oraz co najmniej 3-letnie doświadczenie w prowadzeniu szkolenia osób ubiegających się

o uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii B – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami rozszerzających uprawnienia do prowadzenia szkolenia o jedną z wymienionych kategorii,

d) kategorii T co najmniej przez okres 2 lat – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami, którzy uzyskują uprawnienia instruktora wyłącznie w zakresie prawa jazdy kategorii T;

3) posiada prawo jazdy kategorii B co najmniej przez okres 2 lat oraz pozwolenie na kierowanie tramwajem – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem;

4) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora;

5) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora;

6) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs dla kandydatów na instruktorów i posiada zaświadczenie o jego ukończeniu – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi;

7) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin sprawdzający kwalifikacje przed komisją powołaną przez wojewodę;

8) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:

a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,

b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,

c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,

d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka,

e) przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu,

f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;

9) jest wpisana do ewidencji instruktorów.

1a. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, uznaje się za spełniony, jeżeli:

1) kandydat na instruktora w zakresie prawa jazdy kategorii C lub C+E posiada co najmniej 5-letnie udokumentowane doświadczenie w wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy na stanowisku kierowcy pojazdu, dla którego jest wymagane posiadanie prawa jazdy kategorii C i C+E;
2) kandydat na instruktora w zakresie prawa jazdy kategorii D lub D+E posiada co najmniej 5-letnie udokumentowane doświadczenie w wykonywaniu międzynarodowego transportu drogowego osób albo transportu osób w komunikacji miejskiej na stanowisku kierowcy pojazdu, dla którego jest wymagane posiadanie prawa jazdy kategorii D i D+E.

2. Ewidencję instruktorów prowadzi starosta właściwy ze względu na miejsce ich zamieszkania, który:

1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 2–8;
2) nadaje instruktorowi numer ewidencyjny;
3) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:
   a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2–8, lub
   b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 46 ust. 5.

<2a.[11)] Ewidencja instruktorów jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, są ostateczne.

3. W ewidencji instruktorów umieszcza się następujące dane instruktora:

1) numer ewidencyjny;

[11)] Dodany ust. 2a w art. 33 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

2) imię i nazwisko;

2a) datę i miejsce urodzenia;

3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;

4) adres zamieszkania;

5) wynikające z ukończonego kursu i zakresu złożonego egzaminu, poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;

6) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie;

7) datę ważności legitymacji.

3a. Starosta, wpisując osobę do ewidencji instruktorów w zakresie prawa jazdy kategorii:

1) A – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1 i A2;

2) B, C lub D – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii B1, C1 lub D1;

3) C+E lub D+E – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii B+E oraz odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii C1+E lub D1+E;

4) B+E, C+E lub D+E – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii T;

5) C+E posiadającą uprawnienia do szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii D oraz prawo jazdy kategorii D+E – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii D+E.

4. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, pobiera się opłatę przeznaczoną na organizację tego egzaminu i wynagrodzenia członków komisji.

5. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi dochód powiatu.

Art. 34. 1. Orzeczenie lekarskie o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora wydaje, po przeprowadzeniu badania lekarskiego, uprawniony lekarz posiadający prawo do wykonywania badań

lekarskich, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277 i 807), zwanej dalej „Kodeksem pracy", oraz posiadający uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.

2. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane w zakresie i na zasadach określonych w Kodeksie pracy, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.

4. Orzeczenie psychologiczne o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora wydaje uprawniony psycholog, o którym mowa w art. 84 ust. 1, po przeprowadzeniu badania psychologicznego.

5. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, i badanie psychologiczne, o którym mowa w ust. 4, przeprowadza się przed przystąpieniem do kursu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 6, a następnie okresowo dla osób w wieku:

1) do 60 lat – co 5 lat;
2) powyżej 60 lat – co 30 miesięcy.

6. Terminy badań, o których mowa w ust. 5, mogą ulec skróceniu, jeżeli lekarz lub psycholog w wyniku badań, o których mowa w ust. 1 lub 4, stwierdzi u osoby badanej stan zdrowia wskazujący na możliwość wystąpienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami przed upływem terminów, o których mowa w ust. 5.

7. Skierowanie na badanie lekarskie i badanie psychologiczne dla instruktorów wydaje odpowiedni podmiot prowadzący szkolenie.

Art. 35. 1. Kurs dla kandydatów na instruktorów może prowadzić:

1) ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań – odpowiednio do zakresu posiadanego poświadczenia;
2) jednostka wojskowa – w zakresie szkolenia instruktorów na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
3) jednostka organizacyjna służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia osób na potrzeby tych służb;

4) podmiot wykonujący przewozy tramwajem – w zakresie szkolenia instruktorów osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania tramwajem;
5) wojewódzki ośrodek ruchu drogowego spełniający wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 4.

2. Kurs dla kandydatów na instruktorów jest prowadzony w zakresie uprawnień poszczególnych kategorii prawa jazdy, przy czym w przypadku rozszerzania posiadanych uprawnień instruktora osoba ta uczestniczy jedynie w kursie uzupełniającym.

3. Kurs dla kandydatów na instruktorów obejmuje:
1) zajęcia teoretyczne w zakresie:
   a) nauki podstaw techniki jazdy,
   b) przepisów ruchu drogowego,
   c) zasad prowadzenia zajęć dydaktycznych,
   d) problematyki:
      – wypadków drogowych,
      – psychologii transportu,
      – etyki zawodu instruktora,
   e) wiedzy na temat problemów i szkód związanych z nadużywaniem alkoholu oraz środków działających podobnie do alkoholu

   – prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;
2) zajęcia praktyczne z techniki jazdy i prowadzenia nauki jazdy pojazdem odpowiednim do rodzaju szkolenia – prowadzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę i umiejętności w tym zakresie;
3) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności – przeprowadzane w formie egzaminu.

4. Kurs uzupełniający dla instruktorów obejmuje:
1) zajęcia teoretyczne i praktyczne uzupełniające wiedzę i umiejętności, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, w zakresie właściwym dla uprawnień instruktora w danej kategorii prawa jazdy;
2) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności przeprowadzane w formie egzaminu.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje kandydatowi na instruktora lub instruktorowi zaświadczenie o ukończeniu odpowiedniego kursu, jeżeli osoba ta:

1) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach;
2) uzyskała pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 pkt 3 lub ust. 4 pkt 2.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań w zakresie prawa jazdy kategorii A, B, C i D lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem – w zakresie szkolenia instruktorów osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania tramwajem, lub wojewódzki ośrodek ruchu drogowego spełniający wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 4, w zakresie prawa jazdy kategorii A, B, C i D organizuje warsztaty doskonalenia zawodowego według programu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 3 pkt 2 lit. c i zapewnia udział w warsztatach wszystkim zainteresowanym instruktorom i wykładowcom oraz wydaje zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w tych warsztatach.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio do kandydatów na wykładowców i wykładowców, z wyjątkiem przepisów odnoszących się do obowiązku ukończenia szkolenia praktycznego.

Art. 36. 1. Starosta wydaje instruktorowi legitymację instruktora, określając jej ważność na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 34.

2. Starosta przedłuża okres ważności legitymacji na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 34, po przedstawieniu przez instruktora ważnych orzeczeń.

Art. 37. 1. Instruktor jest obowiązany:

1) przekazywać staroście:
   a) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć,
   b) informację o zmianie danych, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 2–5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;

2) corocznie uczestniczyć w warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 35 ust. 6;
3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać staroście zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w roku ubiegłym w warsztatach, o których mowa w art. 35 ust. 6;
4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;
6) posiadać w czasie prowadzenia zajęć praktycznych legitymację instruktora oraz okazywać ją na żądanie uprawnionego podmiotu.

1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie dotyczy osoby, która uzyskała po raz pierwszy uprawnienia instruktora w tym samym roku, w którym byłaby obowiązana uczestniczyć w warsztatach doskonalenia zawodowego.

2. Koszty okresowych badań lekarskich i psychologicznych oraz koszt uczestnictwa w warsztatach ponosi:
1) podmiot prowadzący szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania odpowiednio motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem – w przypadku gdy instruktor jest przez niego zatrudniony;
2) jednostka wojskowa lub jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w przypadku gdy instruktor pełni w niej służbę lub jest w niej zatrudniony;
3) zainteresowana osoba – w pozostałych przypadkach.

Art. 38. 1. Wykładowcą jest osoba, która:
1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7 i 8, oraz posiada zaświadczenie o ukończeniu z wynikiem pozytywnym kursu dla kandydatów na instruktorów lub wykładowców;
2) jest wpisana do ewidencji wykładowców.

2. Ewidencję wykładowców prowadzi starosta właściwy ze względu na miejsce ich zamieszkania, który:
1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 6–8;
2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji;
3) nadaje wykładowcy numer ewidencyjny;

4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:
   a) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 6–8, lub
   b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 46 ust. 5.

<2a.[12)] Ewidencja wykładowców jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 4, są ostateczne.

3. W ewidencji wykładowców umieszcza się następujące dane wykładowcy:

1) numer ewidencyjny;
2) imię i nazwisko;
2a) datę i miejsce urodzenia;
3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;
4) adres zamieszkania;
5) wynikające z zakresu złożonego egzaminu poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;
6) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie;
7) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji.

3a. Starosta, wpisując osobę do ewidencji wykładowców w zakresie prawa jazdy kategorii:

[12)] Dodany ust. 2a w art. 38 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w odnośniku 8, minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

1) A – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1 i A2;
2) B, C lub D – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii B1, C1 lub D1;
3) C+E lub D+E – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii B+E oraz odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii C1+E lub D1+E;
4) B+E, C+E lub D+E – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii T;
5) C+E posiadającą uprawnienia do prowadzenia szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii D – wpisuje z urzędu uprawnienia do szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii D+E.

4. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi dochód powiatu.

5. Wykładowca jest obowiązany:

1) przekazywać staroście:
   a) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć,
   b) informację o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2–5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
2) corocznie uczestniczyć w warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 35 ust. 6;
3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać staroście zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach;
4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;
6) posiadać w czasie prowadzenia nauki teoretycznej zaświadczenie o wpisie do ewidencji wykładowców oraz okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 5 pkt 2 i 3, nie dotyczy osoby, która uzyskała po raz pierwszy uprawnienia wykładowcy w tym samym roku, w którym byłaby obowiązana uczestniczyć w warsztatach doskonalenia zawodowego.

7. Wymóg, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, w odniesieniu do wykładowcy uznaje się za spełniony, jeżeli osoba uzyskała pozytywny wynik egzaminu sprawdzającego kwalifikacje instruktora.

Art. 38a. W przypadku instruktora lub wykładowcy, posiadającego uprawnienia egzaminatora, obowiązek, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 38 ust. 5 pkt 2, uznaje się za spełniony także po dostarczeniu staroście, w terminie określonym w art. 37 ust. 1 pkt 3 lub art. 38 ust. 5 pkt 3, zaświadczenia lub kopii zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach, o których mowa w art. 62 ust. 3.

Art. 39. 1. Egzamin dla kandydatów na instruktorów i instruktorów, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez wojewodę.

2. Komisja, o której mowa w ust. 1, działa w składzie:

1) przewodniczący komisji – przedstawiciel wojewody;
2) 3 członków komisji posiadających:
   a) uprawnienia egzaminatora w zakresie prawa jazdy kategorii A, B i C lub instruktora nauki jazdy w zakresie prawa jazdy kategorii A, B, C i C+E, wyższe wykształcenie, prawo jazdy kategorii A, B, C i C+E oraz co najmniej 5-letnią praktykę w szkoleniu lub egzaminowaniu kandydatów na kierowców – jedna osoba,
   b) uprawnienia instruktora w zakresie prawa jazdy kategorii A, B, C, D, B+E, C+E, D+E i T – druga osoba,
   c) wyższe wykształcenie pedagogiczne – trzecia osoba;
3) sekretarz komisji.

3. Członkowie komisji egzaminacyjnej przeprowadzający egzamin w zakresie pozwolenia na kierowanie tramwajem posiadają co najmniej:

1) uprawnienia egzaminatora lub instruktora nauki jazdy w zakresie pozwolenia na kierowanie tramwajem, wyższe wykształcenie oraz co najmniej 5-letnią praktykę w szkoleniu lub egzaminowaniu kandydatów na motorniczych – jedna osoba;
2) uprawnienia instruktora w zakresie pozwolenia na kierowanie tramwajem – druga osoba;
3) wyższe wykształcenie pedagogiczne – trzecia osoba.

4. Okres posiadania uprawnień egzaminatora lub instruktora w zakresie jednej z określonych w ust. 2 i 3 kategorii prawa jazdy lub pozwolenia nie może być krótszy niż 5 lat.

5. Szczegółową organizację oraz tryb działania komisji określa wewnętrzny regulamin zatwierdzony przez wojewodę.

6. Wojewoda zapewnia środki na prowadzenie działalności komisji i jej obsługę.

7. Na egzaminie, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu. Katalog pytań oraz pytania zawarte w teście egzaminacyjnym nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902).

7a. Katalog pytań zawiera nie więcej niż 1500 pytań.

8. Na wniosek osoby, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, podmiot organizujący egzamin udostępnia tej osobie do wglądu pytania egzaminacyjne, na które osoba ta udzieliła nieprawidłowej odpowiedzi, wraz z informacją o brzmieniu odpowiedzi prawidłowych.

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki i zakres egzaminu dla kandydatów na instruktorów i instruktorów oraz kandydatów na wykładowców i wykładowców;
2) sposób tworzenia i nadawania numeru ewidencyjnego instruktora i wykładowcy;
3) wzór:
   a) wniosku:
      – o wpis do ewidencji instruktorów,
      – o wpis do ewidencji wykładowców,
   b) legitymacji instruktora,
   c) zaświadczenia o wpisie do ewidencji wykładowców,
   d) (uchylona)
   e) zaświadczeń, o których mowa w art. 35 ust. 5 i 6;
4) wysokość:
   a) stawek wynagrodzenia członków komisji powoływanej przez wojewodę,

b) opłaty, o której mowa w art. 33 ust. 4, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 400 zł za egzamin przeprowadzany dla jednej kategorii prawa jazdy,

c) opłaty, o której mowa w art. 33 ust. 2 pkt 1 i art. 38 ust. 2 pkt 1, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) potrzebę zapewnienia należytych warunków organizacyjno-technicznych do przeprowadzania egzaminów dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców;
2) potrzebę zapewnienia wysokich kwalifikacji członków komisji egzaminacyjnej, instruktorów i wykładowców;
3) potrzebę zapewnienia ujednoliconych procedur nadawania numerów ewidencyjnych instruktorom i wykładowcom;
4) potrzebę ujednolicenia dokumentów i ich prawidłowego zabezpieczenia przed podrobieniem lub przerobieniem;
5) nakład pracy członków komisji egzaminacyjnej;
6) koszty rzeczowe i osobowe związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminów oraz z prowadzeniem ewidencji instruktorów i ewidencji wykładowców.

Rozdział 7

Zajęcia dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej

Art. 41. 1. W podstawie programowej kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. b–h ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, zawiera się treści umożliwiające przygotowanie ucznia szkoły podstawowej do ubiegania się o wydanie karty rowerowej.

2. Zajęcia dla uczniów przygotowujących się do ubiegania o wydanie karty rowerowej prowadzą nauczyciele posiadający kwalifikacje określone w art. 9 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela.

3. Dyrektor szkoły może zawrzeć porozumienie z wojewódzkim ośrodkiem ruchu drogowego lub ośrodkiem szkolenia kierowców posiadającym poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań, o których mowa w art. 31,

o nieodpłatnym uczestnictwie uczniów w zajęciach organizowanych przez ten ośrodek dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej.

4. Zajęcia dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej, a niebędących uczniami szkoły podstawowej, są prowadzone w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego lub w ośrodku szkolenia kierowców posiadającym poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań, o których mowa w art. 31 ust. 1.

5. Koszty uczestnictwa uczniów w zajęciach, o których mowa w ust. 3, są pokrywane ze środków własnych wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub ośrodka szkolenia kierowców.

Art. 42. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania oraz sposób organizacji zajęć dla osób niebędących uczniami szkoły podstawowej, ubiegających się o wydanie karty rowerowej;
2) tryb i warunki przeprowadzania egzaminu w zakresie karty rowerowej;
3) kwalifikacje osób prowadzących zajęcia dla osób niebędących uczniami szkoły podstawowej;
4) wzór karty rowerowej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) konieczność przygotowania osób uzyskujących kartę rowerową do bezpiecznego uczestnictwa w ruchu drogowym;
2) potrzebę ujednolicenia wzorów dokumentów;
3) specyfikę ruchu pojazdów jednośladowych, w tym istniejące zagrożenia ze strony innych uczestników ruchu;
4) konieczność zapewnienia odpowiednich kwalifikacji osób prowadzących zajęcia.

Rozdział 8

Nadzór nad szkoleniem

Art. 43. 1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, sprawuje nadzór w zakresie zgodności prowadzenia szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania motorowerem lub pojazdami silnikowymi, kursu dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców oraz dla instruktorów i wykładowców, z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy, w ramach którego:

1) rozpatruje skargi dotyczące działalności ośrodka szkolenia kierowców;
2) prowadzi kontrolę działalności ośrodka szkolenia kierowców;
3) wydaje zalecenia pokontrolne;
4) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców;
5) skreśla instruktora lub wykładowcę z ewidencji;
6) sporządza analizę, przetwarza oraz podaje do publicznej wiadomości wyniki analizy statystycznej, w zakresie:
   a) średniej zdawalności osób szkolonych w danym ośrodku,
   b) liczby uwzględnionych skarg złożonych na dany ośrodek.

2. Przy sprawowaniu nadzoru ze starostą współpracują:

1) starostowie, na których obszarze działania znajduje się infrastruktura ośrodka;
2) Policja – w zakresie kontroli wykonywania praktycznej nauki jazdy prowadzonej poza ośrodkiem szkolenia kierowców;
3) wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego – w zakresie pomocy merytorycznej oraz przekazywania informacji o wynikach egzaminu państwowego uzyskiwanych przez osoby, które ukończyły szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców;
4)[3)] administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji – w zakresie przekazywania informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego popełnionych przez kierowców, którzy ukończyli szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców.

3. W przypadku podjęcia współpracy w zakresie pomocy merytorycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, starosta zawiera porozumienie z dyrektorem wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego określające warunki udziału przedstawiciela wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego w kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oraz zasady finansowania tej współpracy.

4. Przedstawiciel wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego nie może uczestniczyć w kontroli działalności ośrodka szkolenia kierowców jeżeli pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), odpowiednio z właścicielem lub z osobą zarządzającą tym ośrodkiem.

Art. 44. 1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, kontroluje ośrodek szkolenia kierowców:

1) co najmniej raz w roku lub
2) jeżeli na nieprawidłowy przebieg szkolenia wskazują:
   a) analiza statystyczna zdawalności osób szkolonych w tym ośrodku lub
   b) analiza statystyczna naruszeń przepisów ruchu drogowego popełnionych przez osoby przeszkolone w tym ośrodku, w okresie 2 lat od dnia uzyskania przez te osoby prawa jazdy określonej kategorii, lub
   c) złożone na ośrodek skargi.

2. Starosta kontroluje ośrodek szkolenia kierowców wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców w innym powiecie, którego infrastruktura jest zlokalizowana na obszarze działania tego starosty:

1) co najmniej raz w roku lub
2) jeżeli na nieprawidłowy przebieg szkolenia wskazują złożone na ośrodek skargi, lub
3) na wniosek starosty, który wpisał ośrodek szkolenia kierowców do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.

3. Analizę statystyczną, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a i b, sporządza starosta na podstawie danych uzyskanych:

1) z wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie informacji o wynikach egzaminu państwowego uzyskiwanych przez osoby, które ukończyły szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców;
2)[3)] od administratora danych i informacji zgromadzonych w ewidencji – w zakresie informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego popełnionych przez kierowców, którzy ukończyli szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców.

4. Starosta, w ramach kontroli działalności ośrodka szkolenia kierowców, sprawdza:

1) spełnianie przez przedsiębiorcę prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 oraz odpowiednio w art. 31 ust. 1;
2) zgodność prowadzonego kursu lub zajęć z:
   a) przepisami określającymi zasady i warunki prowadzenia szkolenia,
   b) informacją lub danymi, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1,
   c) dokumentami, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 6;
3) kwalifikacje osób prowadzących szkolenie.

5. Kontrolę ośrodka szkolenia kierowców przeprowadza upoważniona przez starostę osoba, która ma prawo:

1) żądania od kierownika ośrodka szkolenia kierowców i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, udostępniania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępniania wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
2) wstępu na teren ośrodka szkolenia kierowców i do pomieszczeń, gdzie są prowadzone zajęcia, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana przez ośrodek działalność, oraz do pojazdów wykorzystywanych do nauki jazdy;
3) uczestnictwa w przeprowadzanych zajęciach.

6. Po przeprowadzeniu kontroli osoba ją przeprowadzająca sporządza pisemny protokół z dokonanych czynności i stwierdzonego w ich wyniku stanu faktycznego. Protokół podpisuje osoba reprezentująca przedsiębiorcę, która może wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W przypadku odmowy podpisania protokołu sporządza się stosowną adnotację w protokole.

7. W przypadku gdy protokół, o którym mowa w ust. 6, dotyczy infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców prowadzonego przez przedsiębiorcę wpisanego na terenie innego powiatu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, starosta dokonujący kontroli przesyła ten protokół, w terminie 7 dni od jej zakończenia, organowi prowadzącemu rejestr, w którym ten przedsiębiorca jest wpisany.

Art. 45. 1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, wydaje decyzję administracyjną o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, jeżeli przedsiębiorca:

1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 28 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców w wyznaczonym przez starostę terminie;

3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców;
4) naruszył zakaz, o którym mowa w art. 54b.

1a. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 starosta wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

2. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest:
1) wielokrotne prowadzenie szkolenia:
   a) w sposób niezgodny z wymaganymi warunkami przeprowadzania zajęć,
   b) w sposób niezgodny z programem szkolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 2,
   c) pojazdami niespełniającymi wymagań, o których mowa w art. 24;
2) wielokrotne nieprzedstawienie informacji, o której mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1;
3) wielokrotne wystawienie niezgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;
4) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, starosta wydaje również na wniosek starosty, który podczas kontroli infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców znajdującej się na obszarze jego działania stwierdził nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. W przypadku gdy wydano decyzję, o której mowa w ust. 1, a przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się przedsiębiorcę także z tych rejestrów działalności regulowanej.

6. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców na skutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 28b ust. 2.

Art. 45a. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców również na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 46. 1. Starosta skreśla instruktora z ewidencji instruktorów w przypadku:

1) śmierci instruktora;
2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 2–8;
3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w roku ubiegłym w warsztatach doskonalenia zawodowego;
4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów poprzez:
   a) wielokrotne przeprowadzenie szkolenia niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia,
   b) wielokrotne przeprowadzenie szkolenia praktycznego jednocześnie dla więcej niż jednej osoby szkolonej,
   c) potwierdzenie nieprawdy w dokumentacji dotyczącej szkolenia.

2. Starosta skreśla wykładowcę z ewidencji wykładowców w przypadku:

1) śmierci wykładowcy;
2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 6–8;
3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w roku ubiegłym w warsztatach doskonalenia zawodowego;
4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów poprzez:
   a) wielokrotne przeprowadzenie szkolenia niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia,
   b) potwierdzenie nieprawdy w dokumentacji dotyczącej szkolenia.

3. Starosta skreśla instruktora lub wykładowcę z odpowiedniej ewidencji:

1) z urzędu;
2) na wniosek:

a) jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej właściwej w sprawach transportu i ruchu wojsk – w przypadku prowadzenia szkolenia przez jednostkę wojskową,

b) odpowiedniego organu podległego ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w przypadku szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami prowadzonego przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,

c) organu właściwego do wykonywania nadzoru pedagogicznego – w przypadku szkolenia w szkole, dla której:

– podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub gdy szkoła realizuje to szkolenie dla uczniów (słuchaczy) w ramach dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, lub

– podstawa programowa kształcenia ogólnego przewiduje uzyskanie karty rowerowej.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4 oraz ust. 2 pkt 2–4 starosta wydaje decyzję administracyjną.

5. W przypadku skreślenia z ewidencji instruktora lub wykładowcy, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia, ponowny wpis do ewidencji może być dokonany:

1) nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna, oraz

2) po ponownym złożeniu egzaminu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, z wynikiem pozytywnym.

6. Starosta kieruje osobę, o której mowa w ust. 5, na egzamin, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, jeżeli osoba ta wystąpiła o ponowny wpis do ewidencji instruktorów. Skierowanie można wydać po upływie co najmniej 1,5 roku od dnia,

w którym decyzja o skreśleniu z ewidencji instruktorów lub wykładowców stała się ostateczna.

7. W przypadku skreślenia z ewidencji instruktora lub wykładowcy ze względu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 2 pkt 3, ponowny wpis do ewidencji może być dokonany po odbyciu warsztatów doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 35 ust. 6.

Art. 47. 1. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami, prowadzonym przez jednostkę wojskową, sprawuje jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej właściwa w sprawach transportu i ruchu wojsk.

2. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami, prowadzonym przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, sprawuje odpowiedni dla tej jednostki organ jemu podległy lub przez niego nadzorowany.

3. Nadzór nad szkołą, dla której podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub szkołą realizującą to szkolenie dla uczniów (słuchaczy) w ramach dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, lub szkołą, dla której podstawa programowa kształcenia ogólnego przewiduje uzyskanie karty rowerowej, sprawuje organ właściwy do wykonywania nadzoru pedagogicznego.

4. Jednostka organizacyjna albo organ, o których mowa w ust. 1–3, w ramach nadzoru:

1) rozpatruje skargi dotyczące szkolenia;
2) przeprowadza kontrolę szkolenia;
3) występuje do starosty z wnioskiem o:
   a) wydanie decyzji o skreśleniu instruktora albo wykładowcy z ewidencji w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 1 i 2,
   b) skreślenie podmiotu z ewidencji podmiotów prowadzących szkolenie.

5. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem sprawuje starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 5, który w ramach nadzoru:

1) rozpatruje skargi dotyczące szkolenia;
2) prowadzi kontrolę szkolenia na zasadach określonych w art. 44;
3) wydaje zalecenia pokontrolne;
4) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia szkolenia;
5) skreśla instruktora lub wykładowcę z ewidencji.

6. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 5, wydaje decyzję o zakazie prowadzenia szkolenia osób ubiegających się o wydanie pozwolenia na kierowanie tramwajem, jeżeli podmiot:

1) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1–3;
2) nie wykonał zaleceń pokontrolnych w wyznaczonym terminie;
3) rażąco naruszył warunki prowadzenia szkolenia, o których mowa w art. 45 ust. 2.

Art. 48. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, warunki i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 44, oraz wzory stosowanych przy tym dokumentów, uwzględniając potrzebę ujednolicenia w skali kraju zakresu, warunków i trybu przeprowadzanej kontroli oraz zapewnienia jej efektywności.

Art. 48a. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przekazywania staroście przez administratora danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego przez osoby szkolone w ośrodku szkolenia kierowców w okresie 2 lat od dnia uzyskania przez nie prawa jazdy określonej kategorii, uwzględniając potrzebę ujednolicenia w skali kraju systemu przekazywania informacji.

Rozdział 9

Sprawdzanie kwalifikacji i przeprowadzanie egzaminów państwowych

Art. 49. 1. Sprawdzeniu kwalifikacji w formie egzaminu państwowego podlega:

1) osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem;

2) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem w razie uzasadnionych zastrzeżeń co do jej kwalifikacji;
3) osoba ubiegająca się o:
   a) przywrócenie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem cofniętego na okres przekraczający rok lub cofniętego w związku z utratą kwalifikacji,
   b) zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, którego była pozbawiona na okres przekraczający rok.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem wydaje się po złożeniu, z wynikiem pozytywnym, odpowiedniego do rodzaju uprawnienia egzaminu państwowego sprawdzającego kwalifikacje.

3. Przepisów ust. 1 pkt 3 lit. b nie stosuje się do osób, wobec których zapadł wyrok uniewinniający albo postępowanie zostało bezwarunkowo umorzone.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób ubiegających się o wydanie albo przywrócenie pozwolenia wojskowego lub posiadających pozwolenie wojskowe.

5. Sprawdzenie niezbędnych umiejętności osoby ubiegającej się o wydanie karty rowerowej odbywa się w ramach zajęć, o których mowa w art. 41.

Art. 50. 1. Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub tramwajem może przystąpić do egzaminu państwowego nie wcześniej niż miesiąc przed osiągnięciem minimalnego wieku, o którym mowa w art. 8 i 9, wymaganego od kierującego pojazdem objętym tym uprawnieniem.

2. Nie może być egzaminowana osoba:
1) niespełniająca wymagań, o których mowa w ust. 1;
2) w stosunku do której został orzeczony, prawomocnym wyrokiem sądu, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;
3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
4) nieposiadająca:

a) orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem – nie dotyczy osoby ubiegającej się o wymianę ważnego krajowego prawa jazdy wydanego za zagranicą,

b) orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T;

5) nieposiadająca zaświadczenia o ukończeniu wymaganego szkolenia lub w stosunku do której nie zamieszczono w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 51 ust. 2a pkt 1, informacji o ukończeniu takiego szkolenia – nie dotyczy części teoretycznej egzaminu państwowego;

6) nieposiadająca dokumentu tożsamości;

7) której stan lub zachowanie uzasadnia podejrzenie, że:

a) znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,

b) nie posiada ona odpowiedniej sprawności fizycznej lub psychicznej;

8) która nie ukończyła 18 lat i nie posiada zgody, o której mowa w art. 11 ust. 2.

3. Przepis ust. 2 pkt 2 stosuje się także wobec osoby przystępującej do egzaminu państwowego w zakresie uprawnień kategorii:

1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B;

2) B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

3a. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się w przypadku orzeczenia sądu o wykonywaniu zakazu prowadzenia pojazdów w postaci, o której mowa w art. 182a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

4. Osoba, która ukończyła wymagane szkolenie w zakresie prawa jazdy kategorii:

1) A1 – jest uprawniona do przystąpienia do egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii AM;

2) A2 – jest uprawniona do przystąpienia do egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii A1 lub AM;

3) A – jest uprawniona do przystąpienia do egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii A2, A1 lub AM;
4) B, B+E, C, C+E, D lub D+E – jest odpowiednio uprawniona do przystąpienia do egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii B1, C1, C1+E, D1 lub D1+E oraz do przystąpienia do egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii AM.

Art. 51. 1. Egzamin państwowy jest przeprowadzany w celu sprawdzenia kwalifikacji osoby egzaminowanej, w tym:

1) sprawdzenia wiedzy w zakresie:
   a) zasad i przepisów służących bezpiecznemu poruszaniu się pojazdem po drodze publicznej,
   b) zagrożeń związanych z ruchem drogowym,
   c) obowiązków kierowcy, osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem i posiadacza pojazdu,
   d) postępowania w sytuacjach nadzwyczajnych;
2) sprawdzenia umiejętności w zakresie zgodnego z przepisami, bezpiecznego, energooszczędnego, sprawnego i nieutrudniającego innym uczestnikom ruchu poruszania się, odpowiednio do uprawnienia, o które ubiega się osoba zdająca egzamin, w ruchu drogowym motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z takiego pojazdu i przyczepy oraz tramwajem.

2. Egzamin państwowy składa się z:

1) części teoretycznej przeprowadzanej w formie testów jednokrotnego wyboru z pytaniami generowanymi w czasie rzeczywistym za pomocą techniki informatycznej – dotyczy sprawdzenia wiedzy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, D1, D i T oraz uprawnienia do kierowania tramwajem;
2) części praktycznej przeprowadzanej przy użyciu odpowiedniego do uprawnienia pojazdu – dotyczy sprawdzenia umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

2a. Część teoretyczna egzaminu państwowego jest przeprowadzana:

[1) z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019 i 1158) zintegrowanego z systemem, o którym mowa w art. 16a, oraz]

<1)[13] z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019 i 1158) zintegrowanego z systemem teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców, o którym mowa w art. 16a, oraz>

2) przy użyciu pytań egzaminacyjnych składających się ze scenariuszy, wizualizacji i opisów zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw transportu.

2b. Pytania egzaminacyjne oraz wchodzące w ich skład scenariusze, wizualizacje i opisy zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw transportu oraz pytania zawarte w teście egzaminacyjnym stanowią informację publiczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

2c. Liczba pytań, o których mowa w ust. 2a pkt 2, nie przekracza 4000 pytań.

3. Część praktyczna egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy jest przeprowadzana:

1) na placu manewrowym wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie obejmującym:
   a) sprawdzenie podstawowych umiejętności w zakresie panowania nad pojazdem odpowiednim dla uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1 i B,
   b) sprawdzenie umiejętności manewrowania pojazdem lub zespołem pojazdów odpowiednim dla uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E i T;
2) w ruchu drogowym na drogach publicznych – w zakresie obejmującym sprawdzenie pozostałych umiejętności wymaganych podczas części praktycznej egzaminu dla uprawnień dowolnej kategorii prawa jazdy.

4. Egzamin państwowy w zakresie wszystkich kategorii prawa jazdy jest przeprowadzany w mieście wojewódzkim lub w zależności od potrzeb w mieście na

[13] Zmiana w pkt 1 w ust. 2a w art. 51 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających organom właściwym do wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami realizację zadań, o których mowa w art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

prawach powiatu albo w mieście, w którym do dnia 31 grudnia 1998 r. funkcjonował wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.

4a. Egzamin państwowy w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1 lub B może być także przeprowadzany w mieście niespełniającym warunków, o których mowa w ust. 4, wskazanym przez sejmik województwa na wniosek marszałka województwa.

4b. Egzamin państwowy w zakresie prawa jazdy kategorii C, C+E, T, w części, o której mowa w ust. 3, może być także przeprowadzany poza granicami administracyjnymi miasta, o którym mowa w ust. 4.

5. Część praktyczna egzaminu państwowego w zakresie uzyskania uprawnienia do kierowania tramwajem jest przeprowadzana:

1) na placu manewrowym podmiotu wykonującego przewozy tramwajem, który zawarł umowę o współpracy z wojewódzkim ośrodkiem ruchu drogowego – w zakresie obejmującym sprawdzenie umiejętności manewrowania tramwajem;
2) w ruchu drogowym na torowiskach umieszczonych na drogach publicznych – w zakresie obejmującym sprawdzenie pozostałych umiejętności wymaganych podczas części praktycznej egzaminu.

Art. 52. 1. Warunkiem przystąpienia do praktycznej części egzaminu państwowego jest uzyskanie pozytywnego wyniku z części teoretycznej.

2. Część praktyczna egzaminu może zostać zakończona przed wykonaniem wszystkich określonych zakresem egzaminu zadań w przypadku, gdy zachowanie osoby zdającej może zagrażać życiu lub zdrowiu egzaminatora lub innego uczestnika ruchu drogowego lub bezpośrednio wpływa na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

3. Jeżeli wyniki lub przebieg egzaminu osoby posiadającej prawo jazdy wskazują na uzasadnione zastrzeżenia co do kwalifikacji osoby egzaminowanej, dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego występuje do starosty z wnioskiem o skierowanie tej osoby na egzamin sprawdzający kwalifikacje w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień.

Art. 52a. Na wniosek osoby, która uzyskała negatywny wynik z części teoretycznej egzaminu państwowego, podmiot organizujący egzamin udostępnia tej osobie do wglądu pytania egzaminacyjne, wraz z informacją o brzmieniu odpowiedzi prawidłowych.

Art. 53. 1. Praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania motorowerem lub pojazdami silnikowymi jest prowadzona pojazdem pozostającym w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

2. Praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania tramwajem jest prowadzona pojazdem szynowym podmiotu, o którym mowa w art. 51 ust. 5 pkt 1.

3. Pojazdy wykorzystywane do prowadzenia części praktycznej egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania motorowerem lub pojazdami silnikowymi powinny spełniać wymagania, o których mowa w art. 24.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pojazdów:

1) o których mowa w art. 54 ust. 5;
2) którymi prowadzi się egzamin w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B1, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E.

4a. Praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B lub B+E na wniosek i koszt osoby egzaminowanej, jest prowadzona wskazanym pojazdem ośrodka szkolenia kierowców, który prowadził szkolenie tej osoby.

5. Wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego, przeprowadzając postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem są pojazdy do przeprowadzania praktycznej części egzaminu na prawo jazdy przygotowując dokumenty zamówienia lub powołując komisję przetargową, włączają do prac przedstawicieli regionalnych organizacji zrzeszających ośrodki szkolenia kierowców, na ich wniosek, a w razie braku takich organizacji – przedstawicieli ogólnopolskich organizacji zrzeszających ośrodki szkolenia kierowców, wyrażających wolę wzięcia udziału w postępowaniu. Umowa w sprawie zamówienia publicznego na pojazdy jest zawierana przez wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego na okres nie krótszy niż 4 lata.

Art. 53a. 1. Składając wniosek, o którym mowa w art. 53 ust. 4a, osoba egzaminowana dołącza oświadczenie ośrodka szkolenia kierowców o wyrażeniu zgody na udział pojazdu tego ośrodka w części praktycznej egzaminu państwowego.

2. Ośrodek szkolenia kierowców, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udostępnienia pojazdu oraz zawiadomić o tej odmowie osobę

egzaminowaną i wojewódzki ośrodek ruchu drogowego nie później niż 5 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu.

3. Jeżeli ośrodek szkolenia kierowców, którego pojazdem miała być przeprowadzona część praktyczna egzaminu państwowego, nie udostępnił tego pojazdu w wyznaczonym terminie egzaminu i nie zawiadomił o odmowie udostępnienia pojazdu w terminie, o którym mowa w ust. 2, dodatkowy koszt przeprowadzenia tej części egzaminu pojazdem wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego jest pokrywany przez ten ośrodek szkolenia kierowców.

4. Jeżeli egzamin ma być przeprowadzony pojazdem ośrodka szkolenia kierowców, a osoba egzaminowana ma wyznaczony na ten sam dzień termin części teoretycznej i praktycznej egzaminu państwowego i uzyska negatywny wynik z części teoretycznej egzaminu państwowego, koszt udostępnienia pojazdu pokrywa ośrodek szkolenia kierowców, który go udostępnia.

Art. 54. 1. Przebieg praktycznej części egzaminu państwowego w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B jest rejestrowany za pomocą urządzenia technicznego służącego do zapisu obrazu i dźwięku.

2. Zapis z praktycznej części egzaminu przechowuje się przez okres 21 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu.

3. Dopuszcza się rejestrowanie przebiegu praktycznej części egzaminu państwowego w zakresie innych uprawnień prawa jazdy niż kategorii B przy zastosowaniu urządzenia, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy osoba składająca egzamin złożyła skargę na jego przebieg lub warunki, w jakich był przeprowadzany, zapis jest przechowywany do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego.

5. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się jeżeli egzamin jest przeprowadzany pojazdem:

1) osoby niepełnosprawnej wymagającej przystosowania pojazdu do rodzaju schorzenia;
2) bez pedału sprzęgła, jeżeli nie jest to pojazd będący w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

6. Na pisemny wniosek osoby, o której mowa w ust. 5 pkt 1, w egzaminie uczestniczy dodatkowo egzaminator, który nadzoruje ten egzamin, wyznaczony przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

Art. 54a. 1. Urządzenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1, w przypadku pojazdu ośrodka szkolenia kierowców, o którym mowa w art. 53 ust. 4a, zapewnia ośrodek szkolenia kierowców udostępniający pojazd.

2. Urządzenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1, powinno odpowiadać warunkom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1–5, 7 i 8 oraz pozwalać na rejestrację przebiegu egzaminu i przekazanie zapisu bezpośrednio po egzaminie dla potrzeb wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego z wykorzystaniem ogólnodostępnych informatycznych nośników danych.

3. Plik z nagraniem powinien być zapisany w powszechnie stosowanym formacie zapisu i odczytu danych, możliwym do odtworzenia bez specjalistycznego oprogramowania i sprzętu.

Art. 54b. Ośrodek szkolenia kierowców będący w posiadaniu zapisu z przebiegu praktycznej części egzaminu państwowego przeprowadzonego pojazdem tego ośrodka nie może rozpowszechniać tego zapisu.

Art. 55. 1. Podczas przeprowadzania części praktycznej egzaminu państwowego, na wniosek osoby składającej egzamin, może być obecny jako obserwator instruktor, który szkolił tę osobę.

2. Po zakończeniu części praktycznej egzaminu, egzaminator szczegółowo omawia jego wyniki z osobą, która składała egzamin oraz z instruktorem, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli egzamin państwowy jest przeprowadzany przez kandydata na egzaminatora, w ramach zajęć praktycznych, o których mowa w art. 61 ust. 3 pkt 2, to wynik egzaminu podany przez egzaminującego uznaje się za wiążący po zatwierdzeniu go przez egzaminatora nadzorującego ten egzamin. Zatwierdzenie następuje bezpośrednio po przeprowadzeniu części praktycznej egzaminu państwowego.

Art. 56. 1. Egzamin państwowy jest organizowany przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.

2. Egzamin państwowy na prawo jazdy przeprowadza egzaminator zatrudniony przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 3 i art. 61 ust. 3 pkt 3.

2a. Egzamin państwowy w zakresie pozwolenia na kierowanie tramwajem przeprowadza egzaminator posiadający uprawnienie do egzaminowania w zakresie pozwolenia na kierowanie tramwajem, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 3 i art. 61 ust. 3 pkt 3.

3. Egzamin państwowy jest przeprowadzany za opłatą, która stanowi dochód wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

4. Z opłaty za część praktyczną egzaminu państwowego przeprowadzanego w stosunku do osób niepełnosprawnych posiadających orzeczenie lekarskie z adnotacją, że mogą prowadzić pojazd silnikowy po przystosowaniu go do rodzaju schorzenia, zwalnia się osoby niepełnosprawne, w przypadku gdy jazda egzaminacyjna odbywa się pojazdem, o którym mowa w art. 54 ust. 5 pkt 1.

5. Tworzy się internetową bazę informacji o pojazdach, o których mowa w art. 24 pkt 2. W bazie tej wskazuje się ośrodek szkolenia kierowców, w dyspozycji którego znajduje się dany pojazd.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wyznacza podmiot właściwy do prowadzenia i aktualizowania internetowej bazy, o której mowa w ust. 5, oraz zapewnia z części budżetu państwa, której jest dysponentem, środki na jej prowadzenie, biorąc pod uwagę doświadczenie tego podmiotu w zakresie prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych z zakresu motoryzacji lub działalności na rzecz poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz uwzględniając zaplecze techniczne niezbędne do prowadzenia i aktualizowania tej bazy.

7. Na wniosek osoby składającej egzamin, będącej osobą uprawnioną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2023 r. poz. 20), wojewódzki ośrodek ruchu drogowego zapewnia nieodpłatną pomoc tłumacza języka migowego lub systemu językowo-migowego podczas egzaminu państwowego na prawo jazdy, z wyłączeniem części egzaminu, o której mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1.

8. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego stwarza tłumaczowi języka migowego lub systemu językowo-migowego, którego zapewni sobie osoba składająca egzamin, możliwość pomocy tej osobie podczas egzaminu państwowego na prawo jazdy, z wyłączeniem części egzaminu, o której mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1.

Art. 56a. 1. Wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu państwowego określa sejmik województwa, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego,

przy czym wysokość opłaty za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu w zakresie uprawnień każdej kategorii prawa jazdy nie może przekroczyć 50 zł, a za przeprowadzenie części praktycznej:

1) 200 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, D1 lub T albo uprawnienia do kierowania tramwajem;
2) 250 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1+E, C, C+E, D, D+E lub D1+E.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem egzaminów państwowych.

Art. 56b. Maksymalne stawki opłat, o których mowa w art. 56a ust. 1, ulegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 57. 1. Egzaminator nie przeprowadza egzaminu państwowego dla osoby:

1) z którą pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;
2) która była szkolona przez instruktora lub wykładowcę, z którymi egzaminator pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w pkt 1;
3) która była szkolona w ośrodku szkolenia kierowców, szkole, jednostce wojskowej lub jednostce organizacyjnej służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych prowadzącej szkolenie kandydatów na kierowców – w przypadku gdy egzaminator pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w pkt 1, odpowiednio z właścicielami lub osobami zarządzającymi tymi podmiotami;
4) która była szkolona w ośrodku szkolenia kierowców – w przypadku gdy egzaminator uczestniczył w kontroli działalności tego ośrodka, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 i 4 nie stosuje się w przypadku, jeżeli od dnia zakończenia szkolenia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 3, lub od dnia zakończenia kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 4, upłynęło 18 miesięcy.

Art. 57a. 1. Pytania egzaminacyjne oraz wchodzące w ich skład scenariusze, wizualizacje i opisy stosowane na egzaminie państwowym, pytania egzaminacyjne

stosowane na egzaminach, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, art. 58 ust. 1 pkt 7 i art. 117 ust. 2 pkt 7, oraz na testach kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, są opracowywane lub weryfikowane, na pisemne zlecenie ministra właściwego do spraw transportu, przez komisję do spraw weryfikacji i rekomendacji pytań egzaminacyjnych powołaną przez tego ministra.

1a. Nadzór nad komisją, o której mowa w ust. 1, sprawuje minister właściwy do spraw transportu.

2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzą:

1) przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;
2) sekretarz – przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;
3) członkowie – specjaliści co najmniej w zakresie ruchu drogowego, bezpieczeństwa ruchu drogowego lub transportu drogowego, posiadający doświadczenie w kierowaniu pojazdem.

3. Komisja, o której mowa w ust. 1, rekomenduje do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw transportu opracowane lub zweryfikowane pytania egzaminacyjne.

4. Minister właściwy do spraw transportu po otrzymaniu rekomendacji zatwierdza pytania egzaminacyjne, o których mowa w ust. 1.

5. Komisja, o której mowa w ust. 1, działa na podstawie regulaminu określonego przez ministra właściwego do spraw transportu.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. (uchylony)

10. Osobom wchodzącym w skład komisji, o której mowa w ust. 1, przysługuje wynagrodzenie za pracę w komisji.

11. Minister właściwy do spraw transportu zapewnia z części budżetu państwa, której jest dysponentem, środki na prowadzenie działalności komisji, o której mowa w ust. 1, jej obsługę oraz na wynagrodzenia osób wchodzących w jej skład.

Art. 57b. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego dokonuje, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620, 769, 794 i 1165),

wyboru dostawcy systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 51 ust. 2a pkt 1.

Art. 57c. 1. Wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego przekazują 1,5 % opłaty za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu państwowego do budżetu państwa.

2. Wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego obowiązane są do przekazania części opłaty, o której mowa w ust. 1, do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przeprowadzono część teoretyczną egzaminu państwowego.

3. Od nieterminowo przekazanych środków pobiera się odsetki za zwłokę, w wysokości odsetek należnych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.

4. Do należności z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz odsetek za zwłokę stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621, 622, 769 i 820), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują ministrowi właściwemu do spraw transportu.

5. Ściągnięcie należności następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620) – w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 57d. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółową organizację i tryb działania komisji, o której mowa w art. 57a ust. 1;
2) szczegółowy sposób, tryb i terminy przeprowadzania weryfikacji pytań egzaminacyjnych przez komisję, o której mowa w art. 57a ust. 1, oraz wzory dokumentów z tym związane;
3) wysokość wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład komisji, o której mowa w art. 57a ust. 1.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) zakres niezbędnych kwalifikacji członków komisji, o której mowa w art. 57a ust. 1, oraz potrzebę zapewnienia sprawnego i efektywnego przebiegu procesu opracowywania i weryfikacji pytań;

2) potrzebę zapewnienia właściwego poziomu merytorycznego pytań egzaminacyjnych;
3) koszty związane z organizacją i funkcjonowaniem komisji, o której mowa w art. 57a ust. 1.

Rozdział 10

Egzaminatorzy i inne osoby dokonujące sprawdzenia kwalifikacji

Art. 58. 1. Egzaminatorem jest osoba, która:
1) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe;
2) posiada przez okres co najmniej 3 lat prawo jazdy kategorii B oraz przez okres co najmniej roku, odpowiednio do zakresu przeprowadzanego egzaminu:
   a) prawo jazdy właściwej kategorii lub
   b) pozwolenie na kierowanie tramwajem;
2a) ukończyła 23 lata;
3) posiada uprawnienia egzaminatora w zakresie prawa jazdy kategorii B od co najmniej 3 lat, w przypadku osoby ubiegającej się o uprawnienia do egzaminowania na pozostałe kategorie prawa jazdy;
4) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności egzaminatora;
5) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności egzaminatora;
6) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs kwalifikacyjny potwierdzony zaświadczeniem o jego ukończeniu;
7) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją weryfikacyjną powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu;
8) daje rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków;
9) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
   a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
   b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
   c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,
   d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka,

e) przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu lub

f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;

10) jest wpisana do ewidencji egzaminatorów.

2. Ewidencję egzaminatorów prowadzi marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który:

1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–9;

2) nadaje egzaminatorowi numer ewidencyjny;

3) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:

a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–9,

b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie egzaminowania – w okresie, o którym mowa w art. 71 ust. 4,

c) nie zdała egzaminu, o którym mowa w art. 71 ust. 5.

<2a.[14)] Ewidencja egzaminatorów jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, są ostateczne.

3. W ewidencji egzaminatorów umieszcza się następujące dane egzaminatora:

1) numer ewidencyjny;

2) imię i nazwisko;

2a) datę i miejsce urodzenia;

3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu tożsamości oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;

[14)] Dodany ust. 2a w art. 58 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:

1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,

2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8

– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.

Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

4) adres zamieszkania;
5) poszczególne rodzaje uprawnień wynikające z ukończonego kursu kwalifikacyjnego, złożonego z wynikiem pozytywnym egzaminu oraz posiadanego prawa jazdy, w zakresie których może przeprowadzać egzamin, a także daty ich uzyskania;
6) nazwę i adres wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym jest on zatrudniony;
7) datę ważności legitymacji.

4. (uchylony)

5. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

6. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi dochód samorządu województwa.

Art. 59. Egzaminator posiadający uprawnienie do egzaminowania w zakresie prawa jazdy kategorii:

1) B, C lub D oraz posiadający dodatkowo uprawnienia do kierowania pojazdami odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii B+E, C+E, D+E – jest uprawniony do egzaminowania w zakresie prawa jazdy kategorii T oraz odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E;
2) C lub D oraz posiadający dodatkowo uprawnienia do kierowania w zakresie prawa jazdy C1+E lub D1+E – jest uprawniony do egzaminowania odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii C1+E lub D1+E;
3) B, C lub D – jest uprawniony do egzaminowania odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii B1, C1 lub D1;
4) A – jest uprawniony do egzaminowania odpowiednio w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1 lub A2.

Art. 60. Do badań lekarskich i badań psychologicznych kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów stosuje się odpowiednio przepisy art. 34.

Art. 61. 1. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego prowadzi kurs kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 6, w zakresie poszczególnych

kategorii prawa jazdy, a w przypadku pozwolenia na kierowanie tramwajem – we współpracy z podmiotem wykonującym przewozy tramwajem.

2. W kursie kwalifikacyjnym prowadzonym dla kandydatów na egzaminatorów uczestniczyć mogą wyłącznie osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9.

3. Kurs kwalifikacyjny obejmuje:

1) zajęcia teoretyczne w zakresie:
   a) nauki podstaw techniki jazdy,
   b) przepisów ruchu drogowego,
   c) zasad przeprowadzania egzaminu państwowego,
   d) problematyki:
      – wypadków drogowych,
      – psychologii transportu,
      – etyki zawodu egzaminatora,
   e) wiedzy na temat problemów i szkód związanych z nadużywaniem alkoholu oraz środków działających podobnie do alkoholu

   – prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;
2) zajęcia praktyczne z techniki jazdy i prowadzenia egzaminu – prowadzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę i umiejętności w tym zakresie;
3) uczestnictwo w co najmniej 20 egzaminach państwowych w charakterze obserwatora oraz przeprowadzenie co najmniej 10 takich egzaminów pod kierunkiem egzaminatora wyznaczonego przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – odpowiednio w zakresie każdej kategorii prawa jazdy objętej kursem kwalifikacyjnym.

4. Egzaminator rozszerzający posiadane uprawnienia do egzaminowania kandydatów na kierowców jest obowiązany do ukończenia kursu kwalifikacyjnego w zakresie odpowiedniej kategorii prawa jazdy.

5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje kandydatowi na egzaminatora lub egzaminatorowi zaświadczenie o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego, jeżeli uczestniczył we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.

Art. 62. 1. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje legitymację egzaminatora osobie zatrudnionej w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego spełniającej wymagania, o których mowa w art. 58, określając ważność tej legitymacji na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 60.

2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego przedłuża ważność legitymacji egzaminatora na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 60, po przedstawieniu przez egzaminatora ważnych orzeczeń.

3. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego corocznie organizuje 3-dniowe warsztaty doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów, według programu zatwierdzonego przez marszałka województwa.

4. Udział w warsztatach doskonalenia zawodowego jest:

1) nieodpłatny – dla egzaminatorów zatrudnionych w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego;
2) odpłatny – dla egzaminatorów niezatrudnionych w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego.

5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje egzaminatorowi zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w tych warsztatach.

Art. 63. 1. Egzaminator jest obowiązany:

1) przekazywać marszałkowi województwa:
   a) nazwę i adres wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym jest zatrudniony – najpóźniej do dnia rozpoczęcia wykonywania swoich obowiązków,
   b) informację o zmianie danych, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 9 oraz ust. 3 pkt 2–5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
2) corocznie uczestniczyć w warsztatach, o których mowa w art. 62 ust. 3;
3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać marszałkowi województwa zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo, w roku ubiegłym, w warsztatach, o których mowa w art. 62 ust. 3;
4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;

6) posiadać w czasie przeprowadzania egzaminów legitymację egzaminatora oraz okazywać ją na żądanie uprawnionego podmiotu.

1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie dotyczy osoby, która uzyskała po raz pierwszy uprawnienia egzaminatora w tym samym roku, w którym byłaby obowiązana uczestniczyć w warsztatach doskonalenia zawodowego.

2. Egzaminator w czasie wykonywania obowiązków zawodowych podlega ochronie przysługującej funkcjonariuszowi publicznemu.

3. Egzaminator zatrudniony w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego przed podjęciem dodatkowych zajęć zarobkowych pisemnie powiadamia o tym dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

4. Egzaminator zatrudniony w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego nie może jednocześnie prowadzić szkoleń dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami.

5. (uchylony)

6. Egzaminator zatrudniony w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego jest obowiązany informować na bieżąco dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym wykonuje czynności egzaminatora, o:

1) osobach, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1;
2) instruktorach lub wykładowcach, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2;
3) właścicielach lub osobach zarządzających podmiotami, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 3.

7. Informację, o której mowa w ust. 6, składa się pisemnie w formie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego.

Art. 63a. W przypadku egzaminatora posiadającego uprawnienia instruktora lub wykładowcy obowiązek, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2, uznaje się za spełniony także po dostarczeniu marszałkowi województwa, w trybie art. 63 ust. 1 pkt 3, zaświadczenia lub kopii zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach, o których mowa w art. 35 ust. 6.

Art. 64. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 7, jest przeprowadzany przez komisję weryfikacyjną powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu.

2. Do komisji, o której mowa w ust. 1, są powoływani:

1) przewodniczący komisji – przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;
2) członkowie komisji – osoby posiadające uprawnienia egzaminatora w zakresie wszystkich kategorii prawa jazdy do przeprowadzenia egzaminu w zakresie kategorii A, B, C, D i T prawa jazdy lub uprawnienia egzaminatora w zakresie pozwolenia na kierowanie tramwajem do przeprowadzenia egzaminu w zakresie pozwolenia do kierowania tramwajem;
3) sekretarz komisji.

3. Komisja przeprowadza egzamin w składzie:

1) przewodniczący komisji;
2) nie mniej niż 2 i nie więcej niż 6 członków komisji;
3) sekretarz komisji.

4. (uchylony)

5. Przewodniczący komisji, przed egzaminem, ustala skład komisji.

6. Osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, muszą posiadać co najmniej 10-letnią praktykę w przeprowadzaniu egzaminów na prawo jazdy lub 3-letnią praktykę w przeprowadzaniu egzaminów na pozwolenie na kierowanie tramwajem.

7. Szczegółową organizację oraz tryb działania komisji określa wewnętrzny regulamin zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw transportu.

7a. Część teoretyczna egzaminu, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 7, jest przeprowadzana:

1) przy użyciu pytań egzaminacyjnych pochodzących z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu; katalog pytań oraz pytania zawarte w teście egzaminacyjnym nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej;
2) z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 51 ust. 2a pkt 1; dostawca tego systemu teleinformatycznego zapewnia jego dostosowanie do potrzeb realizacji tego egzaminu.

7b. Na wniosek osoby, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, podmiot organizujący egzamin udostępnia tej osobie do wglądu pytania egzaminacyjne, na

które osoba ta udzieliła nieprawidłowej odpowiedzi, wraz z informacją o brzmieniu odpowiedzi prawidłowych.

7c. Katalog pytań, o którym mowa w ust. 7a pkt 1, zawiera nie więcej niż 1500 pytań.

8. Minister właściwy do spraw transportu zapewnia z części budżetu państwa, której jest dysponentem, środki na prowadzenie działalności komisji i jej obsługę.

Art. 65. 1. Sprawdzenia niezbędnych umiejętności osoby ubiegającej się o kartę rowerową dokonuje:

1) nauczyciel posiadający specjalistyczne przeszkolenie z zakresu ruchu drogowego organizowane nieodpłatnie w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego;
2) policjant lub policjant w stanie spoczynku, posiadający specjalistyczne przeszkolenie z zakresu ruchu drogowego;
3) egzaminator;
4) instruktor.

2. Sprawdzenie umiejętności odbywa się w jednostce prowadzącej zajęcia w obecności nauczyciela, rodzica lub opiekuna.

Art. 66. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1;
2) szczegółowy program kursu kwalifikacyjnego;
3) ramowy program 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów;
4) szczegółowe warunki, tryb, zakres i sposób:
   a) organizacji i przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów,
   b) organizacji i przeprowadzania kursu kwalifikacyjnego oraz wzory stosowanych dokumentów,

c) organizacji obiegu oraz postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego oraz do kursu kwalifikacyjnego,

d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego;

5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 7;

6) wysokość:

a) (uchylona)

b) opłaty za egzamin, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 7, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 400 zł za egzamin przeprowadzany w zakresie uprawnień poszczególnych kategorii prawa jazdy lub uprawnienia do kierowania tramwajem,

c) opłaty za wpis do ewidencji egzaminatorów, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł,

d) stawek wynagrodzenia członków komisji weryfikacyjnej powoływanej przez ministra właściwego do spraw transportu;

7) wzór i sposób nadawania numeru ewidencyjnego egzaminatora;

8) wzór legitymacji egzaminatora.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;

2) konieczność zapewnienia właściwych i bezpiecznych warunków przeprowadzania egzaminu państwowego gwarantujących obiektywne i pełne sprawdzenie wiedzy i umiejętności osób przystępujących do tego egzaminu;

3) konieczność zapewnienia właściwych kwalifikacji członków komisji powoływanej przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego gwarantujących obiektywne i pełne sprawdzenie wiedzy i umiejętności osób niepełnosprawnych przystępujących do egzaminu państwowego;

4) konieczność zapewnienia wysokich kwalifikacji egzaminatorów oraz członków komisji weryfikacyjnej powoływanej przez ministra właściwego do spraw transportu;

5) konieczność zabezpieczenia obiegu dokumentów związanych z egzaminem przed dostępem i możliwością ingerencji osób nieupoważnionych;

6) koszty rzeczowe i osobowe związane z prowadzeniem ewidencji egzaminatorów;

7) nakład pracy członków komisji weryfikacyjnej;
8) potrzebę zapewnienia ujednoliconych procedur nadawania egzaminatorom numerów ewidencyjnych;
9) potrzebę ujednolicenia dokumentów i ich prawidłowego zabezpieczenia przed podrobieniem lub przerobieniem.

Rozdział 11

Nadzór nad sprawdzaniem kwalifikacji

Art. 67. 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad przeprowadzaniem egzaminów państwowych, o których mowa w art. 51, w ramach którego:
1) rozpatruje skargi dotyczące egzaminu;
2) kontroluje działalność wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego w zakresie przeprowadzania egzaminów;
3) wydaje zalecenia pokontrolne;
4) unieważnia egzamin;
5) zawiesza przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów;
6) skreśla egzaminatora z ewidencji egzaminatorów;
7) występuje do zarządu województwa z wnioskiem o odwołanie dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego z zajmowanego stanowiska;
8) prowadzi analizę:
   a) kwartalną w zakresie średniej zdawalności osób egzaminowanych w danym ośrodku,
   b) bieżącą w zakresie skarg złożonych na ośrodek;
9) przerywa egzamin prowadzony niezgodnie z przepisami;
10) kieruje na egzamin egzaminatora skreślonego z ewidencji egzaminatorów.

1a. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa kontroluje sposób przeprowadzania testów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 39b ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Przy sprawowaniu nadzoru z marszałkiem województwa współpracują:
1) Policja – w zakresie kontroli przeprowadzania praktycznej części egzaminu;
2)[3)] administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji – w zakresie przekazywania informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego

popełnionych przez kierowców, którzy zdali egzamin w danym wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego.

Art. 68. 1. Skargę dotyczącą egzaminu państwowego wraz z jej uzasadnieniem składa się w terminie 14 dni od dnia, w którym był przeprowadzany egzamin, do marszałka województwa, za pośrednictwem dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

1a. Egzaminator jest stroną postępowania administracyjnego prowadzonego w sprawie unieważnienia egzaminu państwowego na prawo jazdy.

2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego przesyła skargę wraz z wyjaśnieniami i niezbędną dokumentacją, w tym odpowiednio z zapisem przebiegu praktycznej części egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 albo art. 54 ust. 3, lub wraz z pisemną informacją egzaminatora nadzorującego, o którym mowa w art. 54 ust. 6, w terminie 14 dni od dnia jej złożenia.

3. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego prowadzi rejestr skarg.

Art. 69. 1. Marszałek województwa kontroluje wojewódzki ośrodek ruchu drogowego:

1) co najmniej raz na pół roku;
2) jeżeli analizy, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 8, wskazują na nieprawidłowe działanie ośrodka.

2. Analizę, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 8 lit. a, sporządza marszałek województwa na podstawie danych uzyskanych z wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

3. Marszałek województwa w ramach kontroli działalności wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego w zakresie przeprowadzania egzaminów państwowych sprawdza w szczególności:

1) spełnianie przez ośrodek wymagań dotyczących wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego;
2) zgodność egzaminu z wymaganiami określonymi w ustawie i przepisach wydanych na podstawie art. 66;
3) kwalifikacje osób przeprowadzających egzamin.

4. Kontrolę przeprowadza upoważniona przez marszałka województwa osoba, która ma prawo:

1) żądania od egzaminatorów i pracowników wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji, w szczególności zapisów, o których mowa w art. 54, oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
2) wstępu na teren i do pomieszczeń wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego oraz do pojazdów wykorzystywanych do przeprowadzania egzaminów;
3) wstępu na teren podmiotu wykonującego przewozy tramwajem, o którym mowa w art. 51 ust. 5;
4) uczestnictwa w przeprowadzanym egzaminie państwowym.

5. Po przeprowadzeniu kontroli osoba ją przeprowadzająca sporządza pisemny protokół z dokonanych czynności i stwierdzonego w ich wyniku stanu faktycznego. Protokół podpisuje osoba reprezentująca, odpowiednio do miejsca prowadzenia kontroli, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem, która może wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W przypadku odmowy podpisania protokołu sporządza się stosowną adnotację w protokole.

Art. 70. 1. Marszałek województwa zawiesza przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów państwowych, jeżeli:
1) ośrodek nie spełnia wymagań dotyczących wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego;
2) w wyniku kontroli stwierdzono rażące uchybienia w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 3 pkt 2 i 3.

2. Przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów państwowych w zakresie uzyskiwania uprawnień określonej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem jest zawieszane przez marszałka województwa do czasu usunięcia uchybień.

Art. 71. 1. Marszałek województwa skreśla egzaminatora z ewidencji egzaminatorów, w przypadku:
1) śmierci egzaminatora;
2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1–9;

3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo, w roku ubiegłym, w warsztatach, o których mowa w art. 62 ust. 3;
4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów poprzez:
   a) wielokrotne przeprowadzenie egzaminu państwowego w sposób niezgodny z przepisami ustawy,
   b) przeprowadzenie egzaminu w przypadkach określonych w art. 57 ust. 1,
   c) potwierdzenie nieprawdy w dokumentach dotyczących egzaminu;
5) podjęcie przez egzaminatora dodatkowych zajęć zarobkowych bez pisemnego powiadomienia dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub wykonywanie czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z przepisów ustawy lub podważających zaufanie do wykonywania zawodu egzaminatora.

2. Marszałek województwa skreśla egzaminatora z ewidencji:
1) z urzędu;
2) na wniosek dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego;
3) na wniosek egzaminatora.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5 marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną.

4. W przypadku skreślenia z ewidencji egzaminatora, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów z zakresu egzaminowania, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna o skreśleniu stała się ostateczna.

5. Marszałek województwa kieruje egzaminatora, o którym mowa w ust. 4, na egzamin, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 7, w przypadku jeżeli osoba ta wystąpiła o ponowny wpis do ewidencji egzaminatorów. Skierowanie można wydać po upływie co najmniej 2 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna o skreśleniu z ewidencji egzaminatorów stała się ostateczna.

6. W przypadku skreślenia z ewidencji egzaminatora ze względu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, ponowny wpis do ewidencji może być dokonany po odbyciu warsztatów doskonalenia zawodowego.

Art. 72. 1. Marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, unieważnia egzamin państwowy, jeżeli:

1) egzaminowi została poddana osoba, o której mowa w art. 50 ust. 2 lub 3;
2) był przeprowadzony w sposób niezgodny z przepisami ustawy, a ujawnione nieprawidłowości miały wpływ na jego wynik;
3) odbył się w związku z popełnieniem przestępstwa.

2. Marszałek województwa unieważnia egzamin państwowy:
1) z urzędu;
2) na wniosek dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

3. Unieważniony egzamin przeprowadza się ponownie na koszt wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub zwraca się opłatę za przeprowadzenie egzaminu państwowego na wniosek osoby egzaminowanej.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku unieważnienia egzaminu:
1) do którego przystąpiła osoba, o której mowa w art. 50 ust. 2 lub 3;
2) który odbył się w związku z popełnieniem przestępstwa.

Art. 73. 1. Nadzór nad sprawdzaniem umiejętności osoby ubiegającej się o kartę rowerową sprawuje właściwy organ nadzoru odpowiednio do miejsca, w którym jest ono wykonywane.

2. Przedstawiciel organu nadzoru, o którym mowa w ust. 1, w ramach prowadzonego nadzoru jest obowiązany:
1) rozpatrywać skargi;
2) prowadzić kontrole w zakresie warunków, przebiegu i sposobu sprawdzenia umiejętności;
3) podejmować działania w celu niezwłocznego wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 74. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, warunki i tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 69, oraz wzory stosowanych przy tym dokumentów, uwzględniając potrzebę ujednolicenia w skali kraju zakresu, warunków i trybu przeprowadzanej kontroli oraz zapewnienia jej efektywności.

Art. 74a. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przekazywania marszałkowi województwa przez administratora danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informacji o naruszeniach przepisów ruchu

drogowego przez kierowców, którzy zdali egzamin w danym wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego, uwzględniając potrzebę ujednolicenia w skali kraju systemu przekazywania informacji.

Rozdział 12

Badanie lekarskie

Art. 75. 1. Badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zwanemu dalej „badaniem lekarskim", podlega, z zastrzeżeniem ust. 4:

1) osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania motorowerem, pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem;
2) osoba przedłużająca ważność prawa jazdy określonej kategorii lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
3) osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdem cofniętego ze względu na stan zdrowia;
4) kierujący motorowerem, pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;
5) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do stanu jej zdrowia;
6) osoba występująca o zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne albo o przedłużenie ważności tego dokumentu;
7) kandydat do szkoły ponadpodstawowej lub uczeń szkoły ponadpodstawowej, prowadzącej kształcenie w zawodzie, dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub do uzyskania kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy i umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub realizującej przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym w ramach dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;

8) kandydat na kwalifikacyjny kurs zawodowy lub słuchacz kwalifikacyjnego kursu zawodowego, w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, dla której podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub do uzyskania kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy i umiejętności kierowania pojazdem silnikowym.

2. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się:

1) na wniosek osoby – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, 6 i 8;
2) na podstawie skierowania – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 7.

2a. Badanie lekarskie przeprowadzane dla kandydatów, uczniów i słuchaczy, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 8, wykonuje się w ramach realizacji zadania służby medycyny pracy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 437), z tym, że badanie to przeprowadzają lekarze, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 tej ustawy, posiadający dodatkowo uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców określonych w odrębnych przepisach.

3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się za spełniony – w zakresie odpowiednich kategorii prawa jazdy – w przypadku osoby, która posiada ważne orzeczenie lekarskie, wydane na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 60 lub na podstawie art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

4. Osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem podlega okresowym badaniom lekarskim w terminach określonych w art. 34 ust. 5.

5. Badania osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, przeprowadza się w wojewódzkim ośrodku medycyny pracy.

Art. 76. 1. Badanie lekarskie jest wykonywane w zakresie:

1) uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T;
2) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E;
3) uprawnienia do kierowania tramwajem;
4) zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne, określonym w prawie jazdy kategorii:
   a) A1, A2 i A,

b) B1, B i B+E,

c) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.

2. Badanie lekarskie jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy, oraz badania lekarskiego przeprowadzanego dla kandydatów i uczniów, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 7, oraz dla niepełnoletnich słuchaczy i kandydatów, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 8.

3. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranym w ramach świadczeń na rzecz obrony oraz osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

4. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym jednostki organizacyjnej służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym ochotniczej straży pożarnej jest finansowane z budżetu gminy.

Art. 77. 1. Lekarzem uprawnionym do przeprowadzania badań lekarskich, zwanym dalej „uprawnionym lekarzem”, jest osoba łącznie spełniająca następujące wymagania:

1) posiadająca prawo wykonywania zawodu lekarza;
2) posiadająca co najmniej 5-letni staż w zawodzie lekarza;
3) posiadająca:
   a) specjalizację w zakresie medycyny transportu lub medycyny pracy albo
   b) inną specjalizację i dodatkowe szkolenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 1;
4) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów;

5) wpisana do ewidencji uprawnionych lekarzy.

2. Ewidencję uprawnionych lekarzy prowadzi marszałek województwa, który:

1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, osobę spełniającą warunki określone w ust. 1 pkt 1–4;

<1a)[15] przekazuje do centralnej ewidencji kierowców, w zakresie i na zasadach określonych w art. 100ac ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, i na bieżąco aktualizuje dane uprawnionego lekarza;>

2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji;

3) nadaje numer ewidencyjny uprawnionemu lekarzowi;

4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:

a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4,

b) została skreślona z ewidencji w związku ze stwierdzeniem rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań lekarskich – w okresie, o którym mowa w art. 80 ust. 6.

<2a.[16] Ewidencja uprawnionych lekarzy jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

3. W ewidencji uprawnionych lekarzy umieszcza się następujące dane lekarza:

1) numer ewidencyjny;

2) imię i nazwisko;

2a) datę i miejsce urodzenia;

---

[15] Dodany pkt 1a w ust. 2 w art. 77 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wprowadzanie, przekazywanie, gromadzenie i udostępnianie z centralnej ewidencji kierowców danych o lekarzach i psychologach oraz wydawanych przez nich orzeczeń lekarskich i psychologicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

[16] Dodany ust. 2a w art. 77 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:

1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,

2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8

– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.

Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;
4) adres zamieszkania;
5) numer prawa wykonywania zawodu;
6) adres jednostki organizacyjnej, w której przeprowadza badania;
7) o posiadaniu prawa do przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w przepisach Kodeksu pracy.

3a. Wpis lekarza w ewidencji uprawnionych lekarzy w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 7, następuje na podstawie potwierdzenia o posiadaniu prawa do przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w przepisach Kodeksu pracy, wydanego przez wojewódzki ośrodek medycyny pracy.

<3b.[17] **Uprawniony lekarz ma obowiązek przekazania marszałkowi województwa informacji o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2–7, w terminie 14 dni od dnia ich zmiany.>**

4. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi dochód samorządu województwa.

*[**Art. 78.** Osoba podlegająca badaniu lekarskiemu, a w przypadku niepełnoletniego kandydata, ucznia i słuchacza, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 7 i 8 – rodzic w rozumieniu art. 4 pkt 19 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, jest obowiązana wypełnić oświadczenie, w formie ankiety, dotyczące stanu zdrowia, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego. Ankietę składa się uprawnionemu lekarzowi.]*

<Art. 78. 1. Osoba podlegająca badaniu lekarskiemu, a w przypadku niepełnoletniego kandydata, ucznia lub słuchacza, o których mowa

Nowe brzmienie art. 78 wejdzie w życie z dn. 3.06.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1676).

[17] Dodany ust. 3b w art. 77 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

w art. 75 ust. 1 pkt 7 i 8 – rodzic w rozumieniu art. 4 pkt 19 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, są obowiązani wypełnić oświadczenie dotyczące stanu zdrowia.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w formie ankiety uprawnionemu lekarzowi pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że dane zawarte w ankiecie są zgodne z prawdą". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.>

Art. 79. 1. W ramach badania lekarskiego uprawniony lekarz może skierować osobę badaną na konsultację do lekarza specjalisty lub psychologa albo zlecić przeprowadzenie pomocniczych badań diagnostycznych.

[2. Uprawniony lekarz, po przeprowadzeniu badania lekarskiego, wydaje osobie badanej orzeczenie lekarskie.]

<2.[18)] **Uprawniony lekarz, po przeprowadzeniu badania lekarskiego, wydaje osobie badanej orzeczenie lekarskie i przekazuje do centralnej ewidencji kierowców, w zakresie i na zasadach określonych w art. 100ac ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, dane osoby, której wydał to orzeczenie.>**

3. Orzeczenie lekarskie może zawierać wynikające ze stanu zdrowia ograniczenia w zakresie:

1) terminu ważności uprawnienia do kierowania pojazdami;
2) pojazdów, którymi może kierować osoba badana, ich wyposażenia, oznakowania lub przystosowania;
3) specjalnych wymagań wobec osoby kierującej pojazdem.

[18)] Nowe brzmienie ust. 2 w art. 79 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wprowadzanie, przekazywanie, gromadzenie i udostępnianie z centralnej ewidencji kierowców danych o lekarzach i psychologach oraz wydawanych przez nich orzeczeń lekarskich i psychologicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

4. Osoba badana lub podmiot kierujący na badania, niezgadzający się z treścią orzeczenia lekarskiego, może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego w jednostce określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 81. Ponowne badanie lekarskie jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy, oraz badania lekarskiego przeprowadzanego dla kandydatów i uczniów, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 7.

5. Jednostka, o której mowa w ust. 4, mająca przeprowadzać badania w trybie odwoławczym powinna być jednostką o wyższym poziomie referencyjnym w stosunku do jednostki, która przeprowadziła badanie pierwotne.

6. Wniosek o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego składa się pisemnie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego, za pośrednictwem lekarza, który je wydał.

7. Orzeczenie lekarskie wydane po przeprowadzeniu ponownego badania lekarskiego jest ostateczne.

8. W przypadku gdy w orzeczeniu lekarskim zostały stwierdzone przeciwwskazania zdrowotne do kierowania pojazdem albo wynikające ze stanu zdrowia ograniczenia, o których mowa w ust. 3, uprawniony lekarz przesyła jego kopię:

1) jednostce wykonującej ponowne badanie, jeżeli osoba złożyła wniosek o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego;
2) staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby badanej, po upływie 14 dni od dnia badania, jeżeli osoba badana lub podmiot kierujący na badania nie złożyła wniosku o przeprowadzenie ponownego badania albo orzeczenie lekarskie zostało wydane po przeprowadzeniu ponownego badania.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, do kopii orzeczenia lekarskiego uprawniony lekarz załącza kopię dokumentacji związanej z przeprowadzonym badaniem.

10. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, w przypadku określonym w ust. 8 pkt 2, kopię orzeczenia lekarskiego uprawniony lekarz przesyła marszałkowi województwa mazowieckiego.

Art. 79a. Za badanie lekarskie przeprowadzone przez uprawnionego lekarza, o którym mowa w art. 79 ust. 1, oraz za przeprowadzenie ponownego badania

lekarskiego, o którym mowa w art. 79 ust. 4, pobiera się opłatę, której wysokość nie może przekroczyć 200 zł za każde z tych badań.

Art. 80. 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad wykonywaniem badań lekarskich i wydawaniem orzeczeń lekarskich do kierowania pojazdem.

2. Marszałek województwa w ramach nadzoru:

1) prowadzi kontrolę:
   a) wykonywania badań lekarskich,
   b) dokumentacji prowadzonej w związku z tymi badaniami,
   c) wydawanych orzeczeń;
2) skreśla uprawnionego lekarza z ewidencji uprawnionych lekarzy.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeprowadza upoważniony przez marszałka województwa uprawniony lekarz.

4. Marszałek województwa skreśla uprawnionego lekarza z ewidencji uprawnionych lekarzy, w przypadku:

1) śmierci lekarza;
2) gdy lekarz przestał spełniać co najmniej jedno z wymagań określonych w art. 77 ust. 1 pkt 1–4;
3) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań lekarskich.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, ponowne nabycie uprawnień, o których mowa w art. 77, może nastąpić po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z ewidencji uprawnionych lekarzy stała się ostateczna.

Art. 81. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania badania lekarskiego;
2) zakres:
   a) badań lekarskich,
   b) konsultacji u lekarzy specjalistów,
   c) pomocniczych badań diagnostycznych;

3) jednostki uprawnione do przeprowadzania badań, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 7 i 8 oraz w art. 79 ust. 4 i 5;
4) wzory stosowanych dokumentów oraz wzór pieczątki uprawnionego lekarza;
5) dodatkowe kwalifikacje, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 3 lit. b;
6) podmioty uprawnione do przeprowadzania szkoleń lekarzy w zakresie badań kierowców oraz ramowy program ich szkolenia;
7) wysokość opłaty:
   a) (uchylona)
   b) za wpis do ewidencji, o którym mowa w art. 77 ust. 2 pkt 1, przy czym nie może ona przekroczyć 50 zł.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) zróżnicowane wymagania zdrowotne, kryteria oceny stanu zdrowia osoby poddanej badaniu oraz przyczyny przeprowadzania badania lekarskiego;
2) przepisy Unii Europejskiej odnoszące się do badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
3) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu merytorycznego jednostek uprawnionych do przeprowadzania ponownego badania lekarskiego i podmiotów uprawnionych do przeprowadzania szkolenia lekarzy;
4) potrzebę ujednolicenia dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
5) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu kwalifikacji uprawnionego lekarza i posiadania przez niego dodatkowej wiedzy.
6) (uchylony)

Rozdział 13

Badanie psychologiczne

Art. 82. 1. Badaniu psychologicznemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, zwanym dalej „badaniem psychologicznym w zakresie psychologii transportu”, podlega:

1) osoba ubiegająca się o:
   a) uzyskanie uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub uprawnienia do kierowania tramwajem,

b) przywrócenie uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T, wobec której wydana została decyzja o cofnięciu uprawnienia w trybie art. 103 ust. 1 pkt 2 lub 3,

c) przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdem, cofniętego ze względu na istnienie przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami;

2) osoba przedłużająca ważność uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;

3) kierujący motorowerem, pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli był sprawcą wypadku drogowego, w następstwie którego inna osoba poniosła śmierć lub doznała obrażeń, o których mowa w art. 156 § 1 lub art. 157 § 1 Kodeksu karnego;

4) kierujący motorowerem, pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli:

a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,

b) przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego,

c)[3)] w okresie próbnym popełnił co najmniej dwa wykroczenia w ruchu drogowym przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;

5) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli w wyniku badania lekarskiego tej osoby została stwierdzona możliwość istnienia poważnych przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;

6) osoba ubiegająca się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne albo o przedłużenie terminu ważności tego dokumentu.

7) (uchylony)

2. Badaniu psychologicznemu w zakresie psychologii transportu podlegają również:

1) kandydat na instruktora i instruktor – w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do wykonywania czynności instruktora;

2) kandydat na egzaminatora i egzaminator – w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do wykonywania czynności egzaminatora;

3) kandydat do szkoły ponadpodstawowej lub uczeń szkoły ponadpodstawowej, prowadzącej kształcenie w zawodzie, dla którego podstawa programowa

kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym w zakresie prawa jazdy kategorii C lub C+E;

4) kandydat na kwalifikacyjny kurs zawodowy lub słuchacz kwalifikacyjnego kursu zawodowego, w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, dla której podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe przewiduje przygotowanie do uzyskania umiejętności kierowania pojazdem silnikowym w zakresie prawa jazdy kategorii C lub C+E.

3. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2, przeprowadza się w zakresie:

1) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E;
2) uprawnienia do kierowania tramwajem.

4. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 3–5, przeprowadza się w zakresie:

1) uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T;
2) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E;
3) uprawnienia do kierowania tramwajem.

5. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przeprowadza się w zakresie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne, określonym w prawie jazdy kategorii:

1) A1, A2 i A;
2) B1, B i B+E;
3) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.

6. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się za spełnione – w zakresie odpowiednich kategorii prawa jazdy – w przypadku osoby, która posiada ważne orzeczenie psychologiczne, wydane na podstawie art. 34 ust. 4 lub art. 60 lub na podstawie art. 39k ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 83. 1. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest przeprowadzane przez uprawnionego do wykonywania tych badań psychologa, zwanego dalej „uprawnionym psychologiem”, w:

1) pracowni psychologicznej prowadzonej przez przedsiębiorcę wpisanego do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną;
2) jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej – w zakresie badań osób na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
3) pracowni psychologicznej prowadzonej przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
4) pracowni psychologicznej prowadzonej przez jednostkę sektora finansów publicznych.

2. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy, oraz badań dla kandydatów i uczniów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3.

3. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranym w ramach świadczeń na rzecz obrony oraz osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

4. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym przeprowadzone przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym ochotniczej straży pożarnej jest finansowane z budżetu gminy.

6. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu kandydatów i uczniów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3, jest finansowane przez organ

prowadzący szkołę w rozumieniu art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

7. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu przeprowadzane dla kandydatów i uczniów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3, nie może być podstawą do wydania prawa jazdy.

Art. 83a. Skierowanie na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu dla kandydatów i uczniów, o których mowa art. 82 ust. 2 pkt 3, wydaje dyrektor szkoły.

Art. 84. *[1. Uprawniony psycholog, po przeprowadzeniu badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu, wydaje osobie badanej orzeczenie psychologiczne o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem lub wykonywania odpowiednich czynności, o których mowa w art. 82 ust. 2, zwane dalej „orzeczeniem psychologicznym”.]*

<1.[19)] **Uprawniony psycholog, po przeprowadzeniu badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu, wydaje osobie badanej orzeczenie psychologiczne o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem lub wykonywania odpowiednich czynności, o których mowa w art. 82 ust. 2, zwane dalej „orzeczeniem psychologicznym”, i przekazuje do centralnej ewidencji kierowców, w zakresie i na zasadach określonych w art. 100ac ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, dane osoby, której wydał to orzeczenie.>**

1a. Orzeczenie psychologiczne dla kandydatów i uczniów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3, wydaje uprawniony psycholog.

2. Osoba badana lub podmiot kierujący na badania, którzy nie zgadzają się z treścią orzeczenia psychologicznego, mogą wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego do wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby badanej.

19) Nowe brzmienie ust. 1 w art. 84 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wprowadzanie, przekazywanie, gromadzenie i udostępnianie z centralnej ewidencji kierowców danych o lekarzach i psychologach oraz wydawanych przez nich orzeczeń lekarskich i psychologicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

Ponowne badanie przeprowadza się na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.

3. Wniosek o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu składa się pisemnie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia psychologicznego, za pośrednictwem uprawnionego psychologa, który je wydał.

4. Orzeczenie psychologiczne wydane po przeprowadzeniu ponownego badania psychologicznego jest ostateczne.

5. W przypadku gdy orzeczenie psychologiczne zawiera przeciwwskazania, o których mowa w ust. 1, kopię orzeczenia uprawniony psycholog przesyła:

1) jednostce wykonującej ponowne badanie, jeżeli osoba złożyła lub podmiot złożył wniosek o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego;
2) staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby badanej, po upływie 14 dni od daty badania, jeżeli osoba badana nie złożyła wniosku o przeprowadzenie ponownego badania albo orzeczenie psychologiczne zostało wydane w wyniku ponownego badania.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, do kopii orzeczenia psychologicznego uprawniony psycholog załącza kopię dokumentacji związanej z przeprowadzonym badaniem.

7. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, w przypadku określonym w ust. 5 pkt 2, kopię orzeczenia psychologicznego przesyła się marszałkowi województwa mazowieckiego.

Art. 85. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej wykonującej badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną.

2. Pracownię psychologiczną może prowadzić przedsiębiorca, który:

1) posiada zestaw metod badawczych i urządzeń, określonych metodyką, oraz warunki lokalowe, gwarantujące wykonywanie badań psychologicznych, zgodnie ze standardami określonymi w metodyce;
2) zatrudnia co najmniej jednego uprawnionego psychologa lub sam jest takim psychologiem;

3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.

3. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności.

<3a.[20)] Rejestr przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest prowadzony w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki numer jest wymagany;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – o ile taki posiada;
4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
5) oznaczenie i adres pracowni psychologicznej;
6) imię i nazwisko uprawnionego psychologa prowadzącego w pracowni psychologicznej badania psychologiczne wraz z jego numerem ewidencyjnym.

5. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

[20)] Dodany ust. 3a w art. 85 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną są kompletne i zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznych, określone w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.”.

6. Oświadczenie powinno również zawierać:

1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną umieszcza się dane, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze i numer ewidencyjny pracowni psychologicznej.

8. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, za opłatą, i wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu.

9. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć marszałkowi województwa, który wpisał go do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, pisemną informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

10. Opłata, o której mowa w ust. 8, stanowi dochód samorządu województwa.

Art. 85a. Marszałek województwa prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 85b. 1. Marszałek województwa jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 85 ust. 5.

2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa

wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 86. 1. Jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostka sektora finansów publicznych mogą prowadzić pracownię psychologiczną w zakresie określonym odpowiednio w art. 83 ust. 1 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 1 i 2.

1a. W jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, są przeprowadzane badania psychologiczne w zakresie określonym odpowiednio w art. 83 ust. 1, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 83 ust. 1 pkt 2, zawiadamiają marszałka województwa o rozpoczęciu działalności pracowni psychologicznych albo rozpoczęciu działalności jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się:

1) nazwę jednostki oraz oznaczenie jej adresu i siedziby;
2) oznaczenie i adres pracowni psychologicznej albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2;
3) imiona i nazwiska uprawnionych psychologów wykonujących badania psychologiczne wraz z ich numerami ewidencyjnymi;
4) numer identyfikacji statystycznej REGON.

4. Marszałek województwa prowadzi ewidencję jednostek, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 83 ust. 1 pkt 2. W ewidencji umieszcza się dane, o których mowa w ust. 3, numer jednostki w tej ewidencji oraz numer ewidencyjny pracowni psychologicznej albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2.

<4a.[21)] Ewidencja, o której mowa w ust. 4, jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

[21)] Dodany ust. 4a w art. 88 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,

5. Marszałek województwa wpisuje do ewidencji jednostki, o których mowa w ust. 1 i 1a, po otrzymaniu zawiadomienia.

6. Jednostki, o których mowa w ust. 1 i 1a, są obowiązane przekazywać marszałkowi województwa informacje w formie pisemnej:

1) o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
2) o zakończeniu działalności w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej albo działalności jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2 – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.

7. Marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, skreśla jednostki, o których mowa w ust. 1 i 1a, z ewidencji, o której mowa w ust. 4:

1) z urzędu;
2) na wniosek Ministra Obrony Narodowej.

Art. 87. 1. Badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu są wykonywane przez uprawnionego psychologa.

2. Uprawnionym psychologiem jest osoba, która:

[1) posiada tytuł zawodowy magistra uzyskany na kierunku psychologia;]

<1) posiada prawo wykonywania zawodu psychologa, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. poz. 187);>

Nowe brzmienie pkt 1 w ust. 2 w art. 87 wejdzie w życie z dn. 19.05.2028 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 187).

2) ukończyła z wynikiem pozytywnym podyplomowe studia w zakresie psychologii transportu prowadzone przez uczelnię prowadzącą studia wyższe na kierunku psychologia;
3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów;
4) została wpisana do ewidencji uprawnionych psychologów.

2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

3. Ewidencję uprawnionych psychologów prowadzi marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który:

1) wpisuje, w drodze decyzji administracyjnej, do ewidencji, za opłatą, osobę spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3;

<1a)[22] przekazuje do centralnej ewidencji kierowców, w zakresie i na zasadach określonych w art. 100ac ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, i na bieżąco aktualizuje dane uprawnionego psychologa;>

2) wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do ewidencji;

3) nadaje numer ewidencyjny uprawnionemu psychologowi;

4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku osoby:

a) niespełniającej wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3,

b) skreślonej z ewidencji w związku ze stwierdzeniem rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań psychologicznych – w okresie, o którym mowa w art. 88 ust. 8,

c) wobec której orzeczono, prawomocnym wyrokiem sądu środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu psychologa – w okresie obowiązywania tego zakazu,

Nowe brzmienie lit. d w pkt 4 w ust. 3 w art. 87 wejdzie w życie z dn. 19.05.2028 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 187).

[d) którą pozbawiono prawa wykonywania zawodu psychologa prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej, o której mowa w ustawie z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1026).]

< d) wobec której prawomocnie orzeczono karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.>

<3a.[23] Ewidencja jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

---

[22] Dodany pkt 1a w ust. 3 w art. 87 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wprowadzanie, przekazywanie, gromadzenie i udostępnianie z centralnej ewidencji kierowców danych o lekarzach i psychologach oraz wydawanych przez nich orzeczeń lekarskich i psychologicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

[23] Dodany ust. 3a w art. 87 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:

4. W ewidencji umieszcza się następujące dane uprawnionego psychologa:

1) numer ewidencyjny;
2) imię i nazwisko;
2a) datę i miejsce urodzenia;
3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;
4) adres zamieszkania;
5) oznaczenie pracowni psychologicznej albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, w której wykonuje on badania;
6) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji.

5. Opłata, o której mowa w ust. 3 pkt 1, stanowi dochód samorządu województwa.

6. Uprawniony psycholog jest obowiązany:

1) przekazać marszałkowi województwa:
   a) oznaczenie pracowni psychologicznej albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, w której wykonuje badania – najpóźniej do dnia rozpoczęcia badań,
   b) informację o zmianie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 2–5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
2) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;
3) posiadać podczas wykonywania badań zaświadczenie o wpisie do ewidencji oraz okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.

Art. 88. 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad przeprowadzaniem badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu, z zastrzeżeniem art. 89 ust. 1.

---

1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8

– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.

Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

2. W ramach sprawowanego nadzoru marszałek województwa:

1) rozpatruje skargi;
2) przeprowadza kontrolę w zakresie:
   a) trybu, zakresu i sposobu przeprowadzania badań psychologicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 1 pkt 1,
   b) prowadzonej dokumentacji,
   c) wydawanych orzeczeń,
   d) warunków lokalowych,
   e) spełniania przez uprawnionego psychologa warunków, o których mowa w art. 87 ust. 2 i ust. 3 pkt 4 lit. c i d;
3) w przypadku stwierdzenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;
4) wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia pracowni psychologicznej w zakresie psychologii transportu;
5) wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu psychologa z ewidencji uprawnionych psychologów.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przeprowadza z upoważnienia marszałka województwa uprawniony psycholog.

4. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę pracowni psychologicznej w zakresie psychologii transportu, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, jeżeli przedsiębiorca:

1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 85 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej w wyznaczonym przez marszałka województwa terminie;
3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej.

5. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej jest:

1) przeprowadzanie badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 90;

2) wydawanie orzeczeń psychologicznych niezgodnych ze stanem faktycznym;
3) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

5a. Decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5b. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się przedsiębiorcę także z tych rejestrów działalności regulowanej.

6. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu psychologa z ewidencji, w przypadku:

1) śmierci psychologa;
2) niespełnienia przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 87 ust. 2 pkt 1–3;
3) stwierdzenia:
   a) wielokrotnego przeprowadzenia badań psychologicznych niezgodnie z obowiązującymi przepisami,
   b) potwierdzenia nieprawdy w dokumentacji dotyczącej badań psychologicznych;
4) orzeczenia wobec niego prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu psychologa – w okresie obowiązywania tego zakazu;
[5) pozbawienia go prawa wykonywania zawodu psychologa prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej, o której mowa w ustawie z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów.]

Nowe brzmienie pkt 5 w ust. 6 w art. 88 wejdzie w życie z dn. 19.05.2028 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 187).

<5) prawomocnego orzeczenia wobec niego kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.>

7. Marszałek województwa skreśla psychologa z ewidencji:

1) z urzędu;
2) na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej.

8. W przypadku skreślenia psychologa z ewidencji, z przyczyn określonych w ust. 6 pkt 3, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po

upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna o skreśleniu stała się ostateczna.

9. Nadzór nad jednostkami, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3 i 4, sprawuje marszałek województwa.

Art. 88a. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 4.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 85b ust. 2.

Art. 88b. Marszałek województwa wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 89. 1. Nadzór nad jednostką, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, sprawuje Minister Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej w ramach nadzoru:

1) rozpatruje skargi dotyczące pracowni psychologicznych;
2) przeprowadza kontrolę pracowni psychologicznych;
3) występuje do marszałka województwa z wnioskiem o:
   a) skreślenie jednostki z ewidencji jednostek prowadzących pracownię psychologiczną,
   b) wydanie decyzji o skreśleniu psychologa, z przyczyn określonych w art. 88 ust. 6 pkt 3, z ewidencji uprawnionych psychologów.

Art. 90. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki, tryb, zakres i sposób przeprowadzania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu i wydawania orzeczeń psychologicznych;
2) metodykę przeprowadzania badań psychologicznych, o której mowa w art. 85 ust. 2 pkt 1;

3) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami psychologicznymi w zakresie psychologii transportu oraz wzory stosowanych dokumentów;
4) wzór zaświadczenia o wpisie do ewidencji uprawnionych psychologów;
5) wzór zaświadczenia o wpisie do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną;
6) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać pracownia psychologiczna;
7) wysokości opłat:
   a) za badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 200 zł,
   b) za wpis do rejestru przedsiębiorców, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 600 zł,
   c) za wpis do ewidencji uprawnionych psychologów, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 50 zł.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności:
1) konieczność zapewnienia odpowiednich warunków do wykonywania niezbędnego zakresu badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu;
2) konieczność zapewnienia wysokiego standardu badań;
3) konieczność zapewnienia prawidłowego obiegu dokumentów;
4) wysokość rzeczywistych kosztów związanych z przeprowadzaniem badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu oraz prowadzeniem rejestru i ewidencji.

Rozdział 14[24)]

Okres próbny

Art. 91.

>1. Okres próbny dla osoby, która po raz pierwszy uzyskała prawo jazdy kategorii B, trwa:
1) 2 lata, w przypadku osoby, która ukończyła 18 lat,

[24)] Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy wymienionej jako pierwsza w odnośniku 3 przepisów rozdziału nie stosuje się do czasu wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających przekazywanie danych na zasadach określonych w art. 100aa–100aq ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3. Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy wymienionej jako pierwsza w odnośniku 3 minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

2) 3 lata, w przypadku osoby posiadającej prawo jazdy, o którym mowa w art. 8a ust. 1, jednak nie dłużej niż do czasu ukończenia przez nią 20 lat

– począwszy od dnia, w którym został jej wydany ten dokument.

2. W przypadku uzyskania tymczasowego elektronicznego prawa jazdy okres próbny trwa począwszy od daty uzyskania uprawnienia do kierowania pojazdami zgodnie z art. 5b ust. 5.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób, które uzyskały prawo jazdy lub tymczasowe elektroniczne prawo jazdy w zakresie kategorii B:

1) po uprzednim cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie kategorii B w trakcie trwania okresu próbnego, o którym mowa w ust. 1 lub w art. 92 ust. 1;
2) po uprzednim cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami odpowiednio w trybie art. 103 ust. 1 pkt 2 lub 5;
3) w trybie określonym w art. 14, w przypadku gdy:
   a) wydanie polskiego prawa jazdy nastąpiło w okresie krótszym niż określony w ust. 1, od dnia wydania zagranicznego prawa jazdy, począwszy od tego dnia,
   b) ustalenie dnia wydania zagranicznego prawa jazdy nie jest możliwe, począwszy od dnia wydania polskiego prawa jazdy.

3a. W przypadku gdy starosta cofnie osobie, wobec której trwa okres próbny, uprawnienie do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii B, okres próbny ulega zakończeniu z dniem cofnięcia tego uprawnienia.

4. W okresie próbnym kierującemu pojazdem samochodowym zabrania się jazdy z przekroczeniem stężenia 0,0 ‰ alkoholu we krwi lub 0,0 mg w 1 dm3 wydychanego powietrza lub 0,0 ng/ml środka działającego podobnie do alkoholu w organizmie.

5. W okresie próbnym kierującemu, który nie ukończył 18 lat i który kieruje pojazdem samochodowym innym niż czterokołowiec, zabrania się:

1) przewożenia osoby, która nie ukończyła 18 lat, bez pasażera spełniającego wymagania określone w art. 8a ust. 2;
2) wykonywania transportu drogowego rzeczy, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, lub wykonywania przewozu osób taksówką lub w ramach przewozu okazjonalnego w rozumieniu art. 4 pkt 11 tej ustawy.

6. Kierujący pojazdem samochodowym, który w okresie próbnym przekroczył liczbę 12 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, jest obowiązany ukończyć praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym, przed upływem 12 miesięcy od dnia popełnienia naruszenia powodującego przekroczenie 12 punktów.

7. W przypadku gdy prawomocne rozstrzygnięcie dotyczące naruszenia, o którym mowa w ust. 6, powodującego przekroczenie 12 punktów zapadło po upływie 9 miesięcy od dnia jego popełnienia, praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym należy ukończyć przed upływem 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się tego rozstrzygnięcia.

8. Administrator danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców przekazuje niezwłocznie staroście informację o przekroczeniu przez kierującego pojazdem samochodowym 12 punktów za naruszenia przepisów ruchu drogowego stwierdzone prawomocnym rozstrzygnięciem.

9. Informację, o której mowa w ust. 8, przekazuje się z centralnej ewidencji kierowców również użytkownikowi aplikacji mObywatel w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, którego ta informacja dotyczy.

10. Starosta przesyła niezwłocznie osobie, o której mowa w ust. 6, informację o obowiązku ukończenia praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym.

11. W przypadku osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, informacje, o których mowa w ust. 10, przekazuje marszałek województwa mazowieckiego.

Art. 92. 1. Jeżeli kierowca w okresie próbnym popełnił dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzone prawomocnymi rozstrzygnięciami, starosta wydaje decyzję administracyjną o:

1) przedłużeniu okresu próbnego o kolejne 2 lata, jeżeli rozstrzygnięcia zostały wydane w okresie próbnym, albo
2) nałożeniu uzupełniającego okresu próbnego, trwającego 2 lata, jeżeli chociażby jedno rozstrzygnięcie zostało wydane po okresie próbnym.

2. Administrator danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców przekazuje niezwłocznie staroście informację o popełnieniu przez kierowcę dwóch wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzonych

prawomocnymi rozstrzygnięciami, będących podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Starosta przesyła niezwłocznie informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, podając odpowiednio datę zakończenia przedłużonego okresu próbnego albo datę początku i zakończenia uzupełniającego okresu próbnego:

1) kierowcy;
2) administratorowi danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców.

4. Informację, o której mowa w ust. 2, przekazuje się z centralnej ewidencji kierowców również użytkownikowi aplikacji mObywatel, w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, którego ta informacja dotyczy.

5. Przez wykroczenia, o których mowa w ust. 1, rozumie się czyny popełnione przez kierowcę określone w:

1) art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2025 r. poz. 734 i 1676);
2) art. 90, art. 92 § 1 lub 2 lub art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, w związku z niestosowaniem się odpowiednio do art. 25 ust. 1–3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym lub znaków drogowych regulujących pierwszeństwo przejazdu, sygnałów świetlnych zakazujących wjazdu za sygnalizator lub poleceń i sygnałów dawanych przez osoby kierujące ruchem lub uprawnione do jego kontroli.

Art. 93. (uchylony)

Art. 93a. 1. W przypadku osoby, która uzyskała prawo jazdy, o którym mowa w art. 91 ust. 3 pkt 3 lit. a, która w okresie od dnia wydania zagranicznego prawa jazdy do dnia wydania krajowego prawa jazdy przekroczyła liczbę 12 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, jest obowiązana ukończyć praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym przed upływem 3 miesięcy od daty wydania krajowego prawa jazdy. Przepis art. 91 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

2. Informację o obowiązku ukończenia praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym, po sprawdzeniu w centralnej ewidencji kierowców informacji o przypisanych punktach za naruszenie przepisów ruchu drogowego,

stwierdzonych prawomocnym rozstrzygnięciem, starosta przesyła osobie, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później niż w dniu odbioru prawa jazdy.

3. W przypadku osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, informację, o której mowa w ust. 2, przekazuje marszałek województwa mazowieckiego.

Art. 93b. 1. W przypadku osoby, która uzyskała prawo jazdy, o którym mowa w art. 91 ust. 3 pkt 3 lit. a, która w okresie od dnia wydania zagranicznego prawa jazdy do dnia wydania krajowego prawa jazdy popełniła dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, o których mowa w art. 92 ust. 5, stwierdzone prawomocnymi rozstrzygnięciami, decyzję, o której mowa w art. 92 ust. 1, starosta wydaje nie później niż w dniu odbioru prawa jazdy.

2. Starosta wydaje decyzję po sprawdzeniu danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców o popełnieniu przez kierowcę dwóch wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzonych prawomocnymi rozstrzygnięciami, będących podstawą wydania tej decyzji.

Art. 94. 1. Praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym, o którym mowa w art. 91 ust. 6, prowadzi odpłatnie ośrodek doskonalenia techniki jazdy.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 500 zł. Opłata stanowi przychód ośrodka doskonalenia techniki jazdy.

3. Praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym, o którym mowa w art. 91 ust. 6, jest przeprowadzane zgodnie z programem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 95 ust. 1, w formie ćwiczeń praktycznych trwających 1 godzinę i ma na celu:

1) uświadomienie niebezpieczeństw wynikających z nadmiernej i niedostosowanej do warunków ruchu prędkości;
2) kształtowanie postawy defensywnej u osoby szkolonej.

4. Kierownik ośrodka doskonalenia techniki jazdy wydaje zaświadczenie, że kierujący pojazdem ukończył praktyczne szkolenie, o którym mowa w art. 91 ust. 6, i niezwłocznie wprowadza dane o wydaniu tego zaświadczenia do centralnej ewidencji kierowców na zasadach określonych w art. 100ac ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

5. Zaświadczenie o ukończeniu praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym zawiera:

1) dane kierowcy uczestniczącego w praktycznym szkoleniu w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę i miejsce urodzenia,
   c) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument,
   d) adres zamieszkania;
2) dane ośrodka doskonalenia techniki jazdy:
   a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania,
   b) numer w rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy;
3) imię i nazwisko kierownika ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
4) datę ukończenia praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym;
5) datę wystawienia zaświadczenia;
6) podpis osoby, o której mowa w pkt 3.

Art. 95. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) program praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym;
2) wzór zaświadczenia o ukończeniu praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym;
3) wysokość opłaty za praktyczne szkolenie w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić:

1) okoliczności, przyczyny wypadków drogowych i ich konsekwencje oraz konieczność przeciwdziałania wypadkom drogowym;
2) potrzebę ujednolicenia dokumentów stosowanych w związku z przeprowadzaniem praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym;

3) koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym.

Rozdział 15

Nadzór nad kierującym

Art. 96. 1. Kierowca i osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem podlegają nadzorowi w zakresie:

1) przestrzegania przepisów ruchu drogowego;
2) spełniania wymagań określonych dla uzyskania i posiadania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem lub tramwajem.

2. Nadzór sprawują:

1) organy kontroli ruchu drogowego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
2) starosta – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w stosunku do osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3, sprawuje marszałek województwa mazowieckiego.

Art. 97. 1. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby posiadającej prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wymieni z urzędu to prawo jazdy na polskie krajowe prawo jazdy w przypadku:

1) wydania wyroku sądu, który orzekł zakaz prowadzenia pojazdów, postanowienia sądu lub postanowienia prokuratora o zatrzymaniu prawa jazdy;
2) otrzymania od organu kontroli ruchu drogowego wniosku o skierowanie osoby na badanie lekarskie lub na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu;
3) zaistnienia przesłanek do wydania decyzji, o której mowa w art. 99 ust. 1.

2. Osobie, o której mowa w art. 10 ust. 3, wymiany prawa jazdy dokonuje marszałek województwa mazowieckiego.

3. Do wymiany, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 i 14.

4. Wymienianego prawa jazdy nie wydaje się do czasu ustania przyczyny, która spowodowała wymianę dokumentu.

Art. 98.[3)] 1. Kierowca lub osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem, która kierując pojazdem popełniła naruszenie przepisów ruchu

drogowego stwierdzone mandatem karnym, prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem organu orzekającego w sprawie o naruszenie w postępowaniu dyscyplinarnym, otrzymuje punkty odpowiadające temu naruszeniu z dniem uprawomocnienia się rozstrzygnięcia.

2. Naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, odpowiada określona liczba punktów w skali od 1 do 15 w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego i wagi naruszenia.

3. W przypadku jednoczesnego popełnienia kilku naruszeń przez osobę, o której mowa w ust. 1, punkty im odpowiadające sumuje się. Jeżeli suma punktów odpowiadających naruszeniom przekracza 15, osoba ta otrzymuje 15 punktów.

4. Dane o naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, są przekazywane do centralnej ewidencji kierowców.

5. Informacje o otrzymanej liczbie punktów zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców usuwa się:

1) z upływem 1 roku od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia, pod warunkiem uzyskania informacji o uiszczeniu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w sposób, o którym mowa w art. 98 § 3a ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860), albo w terminie, o którym mowa w art. 98 § 5 tej ustawy, o ile taka grzywna została nałożona;

1a) z upływem 1 roku od daty uiszczenia grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach innych niż wymienione w pkt 1, o ile taka grzywna została nałożona;

2) po uzyskaniu informacji o ukończeniu przez kierowcę kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego;

2a) z upływem 1 roku od daty wydania ostatecznego orzeczenia o umorzeniu należności z tytułu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, o ile taka grzywna została nałożona;

3) po uzyskaniu informacji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdem w trybie, o którym mowa w art. 103 ust. 1 pkt 2.

6. Dane o naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców usuwa się:

1) z upływem 5 lat od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia, pod warunkiem uzyskania informacji o uiszczeniu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1;
2) z upływem 5 lat od daty uiszczenia grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1a;
3) z upływem 5 lat od daty wydania ostatecznego orzeczenia o umorzeniu należności z tytułu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2a.

Art. 98a. 1. Kierowca lub osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem, która kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, jest obowiązana:

1) poddać się:
   a) badaniu lekarskiemu,
   b) badaniu psychologicznemu w zakresie psychologii transportu oraz
2) ukończyć kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii.

2. Kierowca lub osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem jest obowiązana poddać się badaniu psychologicznemu w zakresie psychologii transportu, jeżeli:

1) przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego;
<2)[25] w okresie próbnym popełniła dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;>
3) kierując pojazdem, spowodowała wypadek drogowy, w następstwie którego inna osoba poniosła śmierć lub doznała obrażeń, o których mowa w art. 156 § 1 lub art. 157 § 1 Kodeksu karnego.

[25] Wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających przekazywanie danych na zasadach określonych w art. 100aa–100aq ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3. Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy wymienionej jako pierwsza w odnośniku 3 minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

<3.[25)] Kierowca lub osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem jest obowiązana ukończyć kurs reedukacyjny w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, jeżeli:

1) przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego;

2) w okresie próbnym popełniła dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.>

4. Starosta wysyła osobom, o których mowa w ust. 1–3, informację o obowiązku poddania się odpowiednio badaniom lekarskim, badaniom psychologicznym lub o obowiązku ukończenia odpowiednich kursów reedukacyjnych.

5. Starosta wysyła informację, o której mowa w ust. 4, z urzędu na podstawie:

<1)[25)] informacji uzyskanych od administratora centralnej ewidencji kierowców – w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3;>

2) wyroku sądu – w zakresie, o którym mowa w ust. 1;

3) wniosku organu kontroli ruchu drogowego – w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 3 oraz ust. 3.

<6.[25)] Starosta przekazuje administratorowi centralnej ewidencji kierowców informację o:

1) wysłaniu informacji o obowiązku ukończenia odpowiedniego kursu reedukacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, i jego ukończeniu;

2) wysłaniu informacji o obowiązku odbycia badań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, i przeprowadzeniu badań.>

7. W przypadku osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, informacje, o których mowa odpowiednio w ust. 4 i 6, przekazuje marszałek województwa mazowieckiego.

8. Przepisy ust. 1 i ust. 4–7 stosuje się do osób, które kierowały pojazdami silnikowymi w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

Art. 99. 1.[26)] Starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na:

[26)] Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 957) przepisu nie stosuje się do czasu wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających przekazywanie danych na zasadach określonych w art. 100aa–100aq ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3. Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz

1) kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w formie egzaminu państwowego, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do ich kwalifikacji;
2) badanie lekarskie, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do ich stanu zdrowia.

2.[26)] Starosta wydaje decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 1:

1) z urzędu – na podstawie:
   a) informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych – w zakresie, o którym mowa w ust. 1,
   b)[3)] zawiadomienia właściwych organów orzekających o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
2) na wniosek organu kontroli ruchu drogowego lub dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3.[26)] Starosta przekazuje administratorowi danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informację o wydaniu skierowania na badania i przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Nie stosuje się przepisu ust. 1 pkt 1 w przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3.

5. W przypadku osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3, decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje marszałek województwa mazowieckiego.

Art. 100. 1. Kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 98a ust. 1 pkt 2 lub ust. 3, prowadzi, za opłatą, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.

2. Kurs reedukacyjny w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego jest prowadzony w formie wykładów oraz zajęć warsztatowych i obejmuje w szczególności przedstawienie:

1) skutków wypadków drogowych;
2) czynników mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
3) psychologicznych aspektów kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym.

niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 957 oraz z 2021 r. poz. 1997 i 2328) minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający termin wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

3. Kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii jest prowadzony w formie wykładów i obejmuje w szczególności przedstawienie:

1) skutków wypadków drogowych;
2) wpływu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu na funkcje percepcyjne kierującego oraz na podejmowane przez niego decyzje w ruchu drogowym;
3) psychologicznych aspektów kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym.

[4. Kursy reedukacyjne, o których mowa w ust. 2 i 3, prowadzone są przez osoby posiadające odpowiednią specjalistyczną wiedzę w tym zakresie.]

Nowe brzmienie ust. 4 w art. 100 wejdzie w życie z dn. 18.05.2026 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 180).

<4. Kursy reedukacyjne, o których mowa w ust. 2 i 3, są prowadzone, z wyłączeniem możliwości odbycia szkolenia z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, przez osoby posiadające odpowiednią specjalistyczną wiedzę w tym zakresie.>

5. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego wydaje zaświadczenie o ukończeniu kursu reedukacyjnego kierowcy, który uczestniczył we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.

6. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

Art. 101. 1. Osoba obowiązana do ukończenia kursu reedukacyjnego, o którym mowa w art. 98a ust. 1 pkt 2 lub ust. 3, jest obowiązana do:

1) przedstawienia staroście zaświadczenia o jego ukończeniu w terminie miesiąca od dnia doręczenia informacji, o której mowa w art. 98a ust. 4.
2) (uchylony)

2. Osoba skierowana na badanie, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 2, lub obowiązana do odbycia badań, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 1 lub ust. 2, jest obowiązana do:

1) dostarczenia staroście odpowiedniego orzeczenia lekarskiego lub orzeczenia psychologicznego w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 99 ust. 1, lub doręczenia informacji, o której mowa w art. 98a ust. 4.
2) (uchylony)

3. Osoba obowiązana do poddania się badaniom, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 1 lub ust. 2, lub do ukończenia kursu reedukacyjnego, o którym mowa w art. 98a ust. 1 pkt 2 lub ust. 3, w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami lub nieposiadająca uprawnień do kierowania pojazdami, składając wniosek o wydanie lub przywrócenie uprawnień, jest obowiązana do dostarczenia staroście:

1) odpowiedniego orzeczenia lekarskiego, orzeczenia psychologicznego lub zaświadczenia o ukończeniu kursu reedukacyjnego.

2) (uchylony)

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, z tym że dokumenty są dostarczane marszałkowi województwa mazowieckiego.

Art. 102. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o zatrzymaniu prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, w przypadku gdy:

1) upłynął termin ważności prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem – jeżeli organ kontroli ruchu drogowego przekazał informację o zatrzymaniu dokumentu;

1a) osoba posiadająca prawo jazdy nie ukończyła praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym, o którym mowa w art. 91 ust. 6, w okresie, o którym mowa w art. 91 ust. 6 lub 7;

2) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem nie przedstawiła w wymaganym terminie zaświadczenia o ukończeniu kursów reedukacyjnych, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 2 lub ust. 3;

3) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem nie przedstawiła w wymaganym terminie orzeczenia:

   a) o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, o którym mowa w art. 79 ust. 2,

   b) o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, o którym mowa w art. 84 ust. 1;

4) kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym lub na drodze jednojezdniowej dwukierunkowej poza obszarem zabudowanym;

5) kierujący pojazdem silnikowym przewozi osoby w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określoną w dowodzie rejestracyjnym (pozwoleniu czasowym) lub wynikającą z konstrukcyjnego przeznaczenia pojazdu niepodlegającego rejestracji; przepis nie dotyczy przewożenia osób autobusem w publicznym transporcie zbiorowym w gminnych, powiatowych i wojewódzkich przewozach pasażerskich w rozumieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 285), o ile w pojeździe przewidziane są miejsca stojące;

6) (uchylony)

7) kierowca wykonywał przewóz drogowy, do którego mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.[27)]) lub umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 409), pojazdem wyposażonym w tachograf:

   a) wbrew obowiązkowi nie rejestrując za pomocą tachografu na wykresówce lub karcie kierowcy wskazań w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy lub przebytej drogi,

   b) używając cudzej karty kierowcy, używając co najmniej dwóch własnych kart kierowcy, używając cudzej wykresówki, używając jednocześnie kilku wykresówek,

   c) korzystając z niedozwolonego urządzenia, przedmiotu lub zmienionego oprogramowania umożliwiającego lub powodującego podrabianie lub przerabianie danych rejestrowanych przez tachograf,

   d) jeżeli tachograf został odłączony;

[27)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2008, str. 27, Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 83 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1.

8) osoba, której cofnięto świadectwo kwalifikacji zawodowej, nie wymieniła w terminie 60 dni prawa jazdy, w którym unieważniono wpis kodu 95,

<9) kierujący pojazdem silnikowym lub motorowerem celowo kierował pojazdem w sposób powodujący poślizg kół (drift) lub powodujący utratę styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu, z wyłączeniem kół na osiach podnoszonych w pojazdach kategorii N2, N3 i M3.>

Dodany pkt 9 w ust. 1 w art. 102 wejdzie w życie z dn. 30.03.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1872).

1a. Przepisu ust. 1 pkt 5 nie stosuje się, jeżeli liczba przewożonych osób w sposób, o którym mowa w tym przepisie, nie przekracza:

1) 5 – w przypadku przewożenia ich autobusem;

2) 2 – w przypadku przewożenia ich samochodem osobowym, samochodem ciężarowym lub w przyczepie ciągniętej przez ciągnik rolniczy lub pojazd wolnobieżny.

1aa. Przepisów ust. 1 pkt 4 i 5 nie stosuje się, jeżeli kierujący pojazdem dopuścił się co najmniej jednego z naruszeń, o których mowa w tych przepisach, działając w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa tego nie można było uniknąć inaczej, a poświęcone dobro w postaci bezpieczeństwa na drodze przedstawiało wartość niższą od dobra ratowanego.

1b. Administrator danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców przekazuje staroście informacje w przypadkach, o których mowa w ***[****ust. 1 pkt 1a, 2, 4, 5 i 7****]*** **<ust. 1 pkt 1a, 2, 4, 5, 7 i 9> ,** będące podstawą wydania decyzji administracyjnej o zatrzymaniu prawa jazdy.

1c. Starosta wydaje decyzję, o której mowa w ***[****ust. 1 pkt 4, 5 lub 7****]*** **<ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9>,** na okres 3 miesięcy, nadając jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Zmiana w ust. 1b i 1c w art. 1102 wejdzie w życie z dn. 30.03.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1872).

1ca. (uchylony)

1cb. Starosta, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1a, nadaje jej rygor natychmiastowej wykonalności.

1d. (uchylony)

1da. Jeżeli prawo jazdy zostało zatrzymane w trybie art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a albo art. 135a ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, starosta wydaje decyzję w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy w terminie 21 dni od dnia powzięcia informacji o tym fakcie.

1e. Okres, o którym mowa w ust. 1c, oblicza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, przy czym dla ustalenia początku okresu jest właściwa data zatrzymania prawa jazdy. Jeżeli w chwili wydawania decyzji, o której mowa w ***[****ust. 1 pkt 4, 5 lub 7****]*** **<ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9>**, prawo jazdy było już w posiadaniu starosty z innego tytułu, okres zatrzymania prawa jazdy liczy się od dnia wydania tej decyzji.

2. Zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem następuje po ustaniu przyczyny zatrzymania. Jeżeli od dnia zatrzymania prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem upłynął okres przekraczający rok, warunkiem zwrotu prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem jest uzyskanie pozytywnego wyniku kontrolnego sprawdzenia kwalifikacji. Warunek nie dotyczy prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem zatrzymanych w związku z nieprzedłożeniem w wymaganym terminie odpowiedniego orzeczenia lekarskiego lub psychologicznego.

Zmiana w ust. 1e i 2b w art. 102 wejdzie w życie z dn. 30.03.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1872).

2a. (uchylony)

2b. W przypadkach, o których mowa w ***[****ust. 1 pkt 4, 5 lub 7****]*** **<ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9>**, zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem następuje automatycznie przez odnotowanie zwrotu przez administratora danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców w systemie teleinformatycznym obsługującym tę ewidencję, po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1c.

2c. Warunkiem automatycznego zwrotu, o którym mowa w ust. 2b, jest uprzednie przekazanie do centralnej ewidencji kierowców przez organ, który wydał decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, daty początku i końca okresu zatrzymania.

3. Jeżeli sprawa o naruszenie, o którym mowa w ***[****ust. 1 pkt 4, 5 lub 7****]*** **<ust. 1 pkt 4, 5, 7 lub 9>**, została skierowana do rozpoznania przez sąd lub organ orzekający o sprawie w postępowaniu dyscyplinarnym i nie zakończyła się prawomocnym rozstrzygnięciem w okresie 3 miesięcy od dnia zatrzymania prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, dokument ten podlega automatycznemu zwrotowi przez odnotowanie zwrotu przez administratora danych i informacji zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców w systemie teleinformatycznym obsługującym tę ewidencję.

Zmiana w ust. 3 w art. 102 wejdzie w życie z dn. 30.03.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1872).

Art. 102a. 1. W przypadku zatrzymania tymczasowego elektronicznego prawa jazdy z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, prawo jazdy wydaje się po upływie 3 miesięcy od dnia tego zatrzymania.

2. W przypadku ujawnienia czynu, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, popełnionego po upływie okresu ważności tymczasowego elektronicznego prawa jazdy, a przed wydaniem prawa jazdy, prawo jazdy wydaje się po upływie 3 miesięcy od dnia ujawnienia tego czynu.

3. (uchylony)

4. W przypadku kierowania pojazdem silnikowym w okresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, prawa jazdy nie wydaje się. Przepis art. 104 stosuje się odpowiednio.

Art. 103. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku:

1) stwierdzenia:
   a) na podstawie orzeczenia lekarskiego istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
   b) na podstawie orzeczenia psychologicznego istnienia przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem,
   c) utraty kwalifikacji, na podstawie wyniku egzaminu państwowego przeprowadzonego w trybie art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3,
   d) niezgłoszenia się we wskazanym terminie na egzamin państwowy który miał być przeprowadzony w trybie art. 49 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 lit. b;

2)[3)] ponownego przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia doręczenia informacji, o której mowa w art. 98a ust. 4, dotyczącej konieczności ukończenia kursu reedukacyjnego, o którym mowa w art. 98a ust. 3 pkt 1;

3) przekroczenia przez kierującego pojazdem w okresie 1 roku od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy liczby 20 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego lub stwierdzenia, na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć, że w okresie próbnym, o którym mowa w art. 91 ust. 1 albo art. 92 ust. 1:
   a) popełnił on przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub trzy wykroczenia określone w:

– art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń lub

– art. 90, art. 92 § 1 lub 2 lub art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, w związku z niestosowaniem się odpowiednio do art. 25 ust. 1–3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym lub znaków drogowych regulujących pierwszeństwo przejazdu, sygnałów świetlnych zakazujących wjazdu za sygnalizator lub poleceń i sygnałów dawanych przez osoby kierujące ruchem lub uprawnione do jego kontroli, lub

b) stwierdzenia, że kierujący pojazdem znajdujący się w okresie próbnym, o którym mowa w art. 91 ust. 1 albo art. 92 ust. 1, naruszył zakaz, o którym mowa w art. 91 ust. 4 lub 5;

4) orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów;

5) kierowania pojazdem silnikowym pomimo wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy w trybie art. 102 ust. 1 pkt 1a, 2, 4, 5 lub 7 lub zatrzymania prawa jazdy na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a albo art. 135a ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – na okres 5 lat od dnia stwierdzenia tego zdarzenia;

6) uchylenia sposobu wykonywania zakazu prowadzenia pojazdów na podstawie art. 182a § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

1a. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, oblicza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, przy czym dla ustalenia początku okresu jest właściwa data stwierdzenia kierowania pojazdem silnikowym pomimo wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy w trybie art. 102 ust. 1 pkt 1a, 2, 4, 5 lub 7 lub zatrzymania prawa jazdy na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a albo art. 135a ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

2.[3)] Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przekazuje staroście dane w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, będące podstawą decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

3. Starosta wydaje decyzję administracyjną o przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdami po ustaniu przyczyn, które spowodowały ich cofnięcie. Jeżeli

od dnia cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami upłynął okres przekraczający rok, a cofnięcie uprawnień wynikało z zakazu prowadzenia pojazdów na okres przekraczający rok, warunkiem przywrócenia uprawnień jest uzyskanie pozytywnego wyniku kontrolnego sprawdzenia kwalifikacji.

3a. Przywrócenie uprawnień następuje również w przypadku orzeczenia sądu o wykonywaniu zakazu prowadzenia pojazdów w postaci, o której mowa w art. 182a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy. Wydając decyzję o przywróceniu uprawnienia do kierowania pojazdami, starosta wpisuje do prawa jazdy informację o ograniczeniu, o którym mowa w art. 13 ust. 5 pkt 7. Wpis dokonywany jest z urzędu, na okres trwania zakazu prowadzenia pojazdów, po uiszczeniu przez osobę ubiegającą się o przywrócenie uprawnienia opłaty, o której mowa w art. 10 ust. 1.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5.

5. Uprawnienia do kierowania pojazdami wynikające z pozwolenia wojskowego cofa lub przywraca dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

6. Decyzję administracyjną o cofnięciu lub przywróceniu uprawnienia do kierowania pojazdami osobom, o których mowa w art. 10 ust. 3, wydaje marszałek województwa mazowieckiego.

Art. 103a. 1. Starosta z urzędu unieważnia kartę kwalifikacji kierowcy po uzyskaniu informacji o cofnięciu świadectwa kwalifikacji zawodowej, na podstawie którego ta karta została wydana, i informuje posiadacza karty o jej unieważnieniu. Informacja zawiera w szczególności datę unieważnienia karty kwalifikacji kierowcy.

1a. Starosta z urzędu unieważnia wpis kodu 95 w prawie jazdy po uzyskaniu informacji o cofnięciu świadectwa kwalifikacji zawodowej, na podstawie którego ten wpis został dokonany, oraz:

1) informuje posiadacza prawa jazdy o unieważnieniu wpisu, w szczególności o dacie unieważnienia wpisu kodu i obowiązku wymiany prawa jazdy w terminie 60 dni od dnia unieważnienia wpisu;
2) przekazuje zaktualizowane dane prawa jazdy do centralnej ewidencji kierowców.

2. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przekazuje staroście dane o cofniętych świadectwach kwalifikacji zawodowej, będących

podstawą do unieważnienia karty kwalifikacji kierowcy albo unieważnienia wpisu w prawie jazdy kodu 95.

Art. 104. Osoba, w stosunku do której została wydana decyzja o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, odpowiednio w trybie art. 103 ust. 1 pkt 2, 3 lub 5, może uzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami po ponownym spełnieniu wszystkich wymagań stawianych osobie po raz pierwszy ubiegającej się o uprawnienie do kierowania pojazdami.

Art. 104a. 1. Zawieszeniu ulegają uprawnienia do kierowania pojazdami osoby, której:

1) zatrzymano dokument stwierdzający posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami lub zaistniały przesłanki do zatrzymania tego dokumentu w trybie art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. a, c–f i pkt 2–3 oraz art. 135a ust. 1 pkt 1 lit. a, c–f i pkt 2–3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym lub art. 16a ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw lub dokument ten nie może być wydany;
2) starosta wydał decyzję administracyjną o zatrzymaniu dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 1a– 5 lub 7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 541, z późn. zm.[28)]) lub art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 438 i 620).

2. Zawieszenie uprawnień do kierowania pojazdami następuje:

1) z upływem okresu, w którym pokwitowanie za zatrzymane prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem uprawniało do kierowania pojazdami, albo
2) od dnia następującego po dniu doręczenia decyzji administracyjnej o zatrzymaniu dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami.

3. Zawieszenie uprawnień do kierowania pojazdami ustaje z dniem zwrotu zatrzymanego dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania

28) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 2183, z 2016 r. poz. 2001, z 2018 r. poz. 957, z 2021 r. poz. 1997 i 2328, z 2022 r. poz. 2659 oraz z 2023 r. poz. 1234.

pojazdami przez organ wydający prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem lub w przypadku wydania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami.

4. Zatrzymując dokument stwierdzający posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami, organ kontroli ruchu drogowego informuje o dniu rozpoczęcia zawieszenia uprawnień do kierowania pojazdami w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Osoby, których uprawnienia do kierowania pojazdami zostały zawieszone, uznaje się za nieposiadające uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie i w okresie, w których uprawnienia te są zawieszone.

Art. 105. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób punktowania i liczbę punktów odpowiadających naruszeniu przepisów ruchu drogowego, o których mowa w art. 98.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności konieczność dyscyplinowania kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ustawy, zapobiegania wielokrotnemu naruszaniu przepisów ruchu drogowego oraz zapobiegania uczestnictwu w ruchu drogowym sprawców wielokrotnych naruszeń przepisów ruchu drogowego.

2a. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przekazywania staroście informacji, o których mowa w art. 92 ust. 2, art. 99 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz w art. 103 ust. 2, uwzględniając potrzebę ujednolicenia w skali kraju systemu przekazywania informacji.

3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy program kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 98a ust. 3;
2) wysokość opłaty za kurs, o którym mowa w art. 98a ust. 3, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 500 zł;
3) wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się w szczególności konieczność skutecznego zapobiegania naruszeniom przepisów ruchu drogowego

przez zmianę postaw kierujących pojazdami oraz koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem zajęć.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy program kursu reedukacyjnego w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii, o którym mowa w art. 98a ust. 1 pkt 2;
2) wysokość opłaty za kurs, o którym mowa w art. 98a ust. 1 pkt 2, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć wysokości minimalnego wynagrodzenia ustalonego w trybie art. 2 i art. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773);
3) wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu reedukacyjnego w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii;
4) szczegółowe warunki i tryb kierowania na badania lekarskie lub badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu oraz wzory dokumentów z tym związane.

6. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia się w szczególności:

1) znaczenie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii dla zmiany postaw kierujących pojazdami;
2) koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem zajęć;
3) potrzebę ujednolicenia i usprawnienia procedur administracyjnych i ujednolicenia dokumentów związanych z kierowaniem na badania lekarskie lub badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu;
4) potrzebę ujednolicenia dokumentów związanych z ukończeniem kursów reedukacyjnych.

Rozdział 16

Wymagania w stosunku do kierujących pojazdami uprzywilejowanymi lub przewożącymi wartości pieniężne

Art. 106. 1. Kierować pojazdem uprzywilejowanym może osoba, która:

1) ukończyła 21 lat;
2) posiada prawo jazdy odpowiedniej do rodzaju pojazdu kategorii;
3) uzyskała orzeczenie:

a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym,

b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym;

4) ukończyła kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi;

5) posiada zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym w zakresie określonej kategorii prawa jazdy.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy, o których mowa w art. 8 ust. 3, oraz inspektorów i ekspertów Biura Nadzoru Wewnętrznego.

3. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Więziennej i Służby Celno-Skarbowej, inspektorów i pracowników Inspekcji Transportu Drogowego oraz inspektorów i ekspertów Biura Nadzoru Wewnętrznego oraz do kierujących pojazdami ochotniczych straży pożarnych.

Art. 107. 1. Kursy dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi prowadzi ośrodek doskonalenia techniki jazdy, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 2 lit. c.

2. Kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi jest prowadzony w zakresie kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii:

1) A1, A2 i A;

2) B1, B i B+E;

3) C1, C1+E, C, C+E;

4) D1, D1+E, D i D+E.

3. W przypadku rozszerzania zakresu posiadanego zezwolenia zainteresowana osoba uczestniczy jedynie w odpowiednim kursie uzupełniającym.

3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcjonariuszy i kierujących, o których mowa w art. 106 ust. 3.

4. Kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi obejmuje:

1) zajęcia teoretyczne w zakresie:

a) nauki podstaw techniki jazdy i taktyki jazdy w warunkach specjalnych,

b) przepisów ruchu drogowego,

c) problematyki:

– wypadków drogowych,
– psychologii transportu

– prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;

2) zajęcia praktyczne z techniki i taktyki jazdy w warunkach specjalnych;

3) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności w formie egzaminu.

5. Kurs uzupełniający dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi obejmuje:

1) zajęcia teoretyczne i praktyczne uzupełniające wiedzę i umiejętności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, w zakresie właściwym dla danej kategorii prawa jazdy;

2) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności w formie egzaminu.

6. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy wydaje zaświadczenie o ukończeniu odpowiedniego kursu dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi osobie, która:

1) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach;

2) złożyła z pozytywnym wynikiem egzamin, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 lub ust. 5 pkt 2.

7. (uchylony)

Art. 108. 1. Zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym uprawnia do kierowania pojazdem uprzywilejowanym określonym w prawie jazdy kategorii:

1) A1, A2 i A;

2) B1, B i B+E;

3) C1, C1+E, C, C+E;

4) D1, D1+E, D i D+E.

2. Kierujący pojazdem uprzywilejowanym jest obowiązany posiadać zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym i okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.

Art. 109. 1. Starosta wydaje zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, **<z wyjątkiem ust. 6,>** osobie, która spełnia wymagania określone w art. 106 ust. 1 pkt 1–4, potwierdzone przedstawionym:

Zmiana we wprow. do wyliczenia w ust. 1 w art. 109 wejdzie w życie z dn. 18.05.2026 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 180).

1) orzeczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym;
2) orzeczeniem psychologicznym o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym;
3) zaświadczeniem o ukończeniu kursu dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi.

1a. Obowiązek przedstawienia zaświadczenia o ukończeniu kursu dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi nie dotyczy funkcjonariuszy i kierujących, o których mowa w art. 106 ust. 3.

1b. W stosunku do kierujących pojazdami ochotniczych straży pożarnych, o których mowa w art. 106 ust. 3, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym jest przedstawienie zaświadczenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), potwierdzającego, że osoba ma być kierującym pojazdem ochotniczej straży pożarnej.

2. Starosta wydaje zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, określając:

1) zakres zezwolenia, o którym mowa w art. 108 ust. 1, odpowiadający:
   a) rodzajowi ukończonego kursu, oraz
   b) zakresowi badań lekarskich i psychologicznych;
2) ważność zezwolenia na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z terminu ważności orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

2a. Do zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydawanego funkcjonariuszom i kierującym, o których mowa w art. 106 ust. 3, nie stosuje się ust. 2 pkt 1 lit. a.

<2b. Zakres zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, określa się w zezwoleniu poprzez wpisanie kategorii prawa jazdy odpowiadających pojazdom uprzywilejowanym, na które wydawane jest zezwolenie, o których mowa odpowiednio w art. 108 ust. 1.

2c. Zakres zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydawanego funkcjonariuszom i kierującym, o których mowa w art. 106 ust. 3, określa się na podstawie:

1) kategorii prawa jazdy posiadanego przez tę osobę, oraz

2026-03-12

Dodane ust. 2b-2d w art. 109 wejdzie w życie z dn. 18.05.2026 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 180).

2) zakresu badań lekarskich i psychologicznych.

2d. Zakres zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, o którym mowa w ust. 2c, określa się w zezwoleniu poprzez wpisanie kategorii prawa jazdy odpowiadających pojazdom uprzywilejowanym, na które wydawane jest zezwolenie, o których mowa odpowiednio w art. 108 ust. 1.>

3. Starosta przedłuża ważność zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, o której mowa w ust. 1, na okres, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, po przedstawieniu orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 6 oraz art. 82 ust. 1 pkt 6.

4. Starosta rozszerza zakres zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji, za opłatą, o której mowa w ust. 1, odpowiednio do przedstawionego zaświadczenia o ukończeniu kursu uzupełniającego dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi.

4a. Obowiązek przedstawienia zaświadczenia o ukończeniu kursu uzupełniającego dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi nie dotyczy funkcjonariuszy i kierujących, o których mowa w art. 106 ust. 3.

4b. W stosunku do funkcjonariuszy i kierujących, o których mowa w art. 106 ust. 3, rozszerzenie zakresu zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, następuje odpowiednio do przedstawionego orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

5. Żołnierzom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszom oraz pracownikom: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej, a także pracownikom wojska zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje nieodpłatnie odpowiedni organ jednostki, w której osoby te pełnią służbę lub są zatrudnione. Przepisy ust. 1, 1a i 2–4b stosuje się odpowiednio.

5a. Inspektorom i ekspertom Biura Nadzoru Wewnętrznego zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje nieodpłatnie Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

[6. Koszty zezwoleń na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi ochotniczych straży pożarnych są finansowane z budżetu gminy.]

<6. Wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi ochotniczych straży pożarnych, podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego, podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego i Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa jest zwolnione z opłaty.>

Nowe brzmienie ust. 6 w art. 109 i dodany art. 109a wejdą w życie z dn. 18.05.2026 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 180).

7. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód powiatu.

8. Decyzje w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 5, są ostateczne.

<Art. 109a. Zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydane w trybie art. 109 ust. 1, 5 lub 5a, uprawnia do kierowania dowolnym pojazdem uprzywilejowanym w zakresie kategorii prawa jazdy określonych w zezwoleniu.>

Art. 110. 1. Kierować pojazdem przewożącym wartości pieniężne albo inne przedmioty wartościowe lub niebezpieczne, o których mowa w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2025 r. poz. 532), może osoba posiadająca odpowiedni stan zdrowia, kwalifikacje i umiejętności oraz zezwolenie na kierowanie pojazdem przewożącym wartości pieniężne. Przepisy *[art. 106–109]* **<art. 106–109a>** stosuje się odpowiednio.

Zmiana w zd. drugim w ust. 1 w art. 110 wejdzie w życie z dn. 18.05.2026 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 180).

2. Decyzja w sprawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 111. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe programy kursów dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych i pojazdów przewożących wartości pieniężne;
2) szczegółowy tryb postępowania w sprawie wydania i przedłużenia zezwolenia dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub pojazdów przewożących wartości pieniężne;
3) wzór zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym i pojazdem przewożącym wartości pieniężne oraz wzory innych dokumentów stosowanych w sprawach, o których mowa w pkt 2;

4) wysokość opłaty za wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne, przy czym wysokość tej opłaty nie może przekraczać 100 zł.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:

1) konieczność właściwego przygotowania kierowców do warunków i zagrożeń związanych z kierowaniem pojazdami uprzywilejowanymi i pojazdami przewożącymi wartości pieniężne;
2) potrzebę ujednolicenia i usprawnienia procedur administracyjnych związanych z wydawaniem i przedłużaniem zezwolenia dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub pojazdów przewożących wartości pieniężne;
3) konieczność zabezpieczenia zezwolenia przed podrobieniem lub przerobieniem;
4) koszty rzeczowe i osobowe związane z wydaniem zezwolenia.

Rozdział 17

Szkolenie osób posiadających uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym

Art. 112. 1. Szkolenie praktyczne osób posiadających uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym jest prowadzone w:

1) ośrodku doskonalenia techniki jazdy stopnia podstawowego – w zakresie:
   a) doskonalenia techniki jazdy kierowców posiadających prawo jazdy kategorii, A1, A2, A, B1, B lub B+E,
   b) prowadzenia praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym;
2) ośrodku doskonalenia techniki jazdy stopnia wyższego – w zakresie:
   a) określonym w pkt 1,
   b) doskonalenia techniki jazdy kierowców posiadających prawo jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E,
   c) prowadzenia kursu dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi, o którym mowa w art. 106 ust. 1 pkt 4,
   d) prowadzenia kursu dla osób ubiegających się o uprawnienia instruktora techniki jazdy.

2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy stopnia wyższego może prowadzić zajęcia z jazdy w warunkach specjalnych dla osób odbywających kwalifikację wstępną, kwalifikację wstępną przyśpieszoną, kwalifikację wstępną uzupełniającą lub

kwalifikację wstępną przyśpieszoną uzupełniającą, pod warunkiem zawarcia umowy, o której mowa w art. 39g ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

3. Zajęcia, o których mowa w ust. 2, mogą być prowadzone z osobami nieposiadającymi uprawnień do kierowania pojazdem, o ile osoba prowadząca zajęcia posiada uprawnienia instruktora lub jest instruktorem techniki jazdy od co najmniej 3 lat.

4. Zajęcia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. c oraz w ust. 2, są prowadzone pojazdami wymaganymi dla tego rodzaju zajęć.

Art. 113. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy jest prowadzony przez:

1) przedsiębiorcę;
2) jednostkę wojskową – w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby tych służb.

Art. 114. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy.

2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy może prowadzić przedsiębiorca, który:

1) posiada:
   a) infrastrukturę techniczną,
   b) pojazdy do prowadzenia praktycznego szkolenia w zakresie zagrożeń w ruchu drogowym,
   c) pojazdy do prowadzenia kursów dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi – w przypadku ośrodka doskonalenia techniki jazdy stopnia wyższego,
   d) warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne

   – pozwalające na bezpieczne i zgodne z wymaganymi warunkami przeprowadzanie zajęć;
2) zapewnia prowadzenie zajęć przez instruktorów techniki jazdy;

3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.

Art. 115. 1. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.

<1a.[29)] Rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia nauki jazdy jest prowadzony w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

2. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – o ile taki posiada;
4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
5) adres ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
6) zakres prowadzonego szkolenia, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1 lub 2;
7) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z ich numerami ewidencyjnymi.

[29)] Dodany ust. 1a w art. 115 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

3. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy są kompletne i zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, określone w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać również:

1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem jej imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

5. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz numer przedsiębiorcy w tym rejestrze.

6. Wojewoda dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, za opłatą, oraz wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu.

7. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wojewodzie, o którym mowa w ust. 1, informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

8. Opłata, o której mowa w ust. 6, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 115a. Wojewoda prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 115b. 1. Wojewoda jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy

w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 115 ust. 3.

2. Jeżeli wojewoda nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewoda wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 116. 1. Jednostka wojskowa i jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych mogą prowadzić ośrodek doskonalenia techniki jazdy, w zakresie określonym odpowiednio w art. 112, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 114 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają wojewodę o rozpoczęciu działalności ośrodka doskonalenia techniki jazdy najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się:

1) nazwę i adres jednostki prowadzącej ośrodek doskonalenia techniki jazdy;

1a) numer identyfikacji statystycznej REGON;

2) miejsce prowadzenia ośrodka;

3) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z ich numerami ewidencyjnymi.

4. Wojewoda prowadzi ewidencję jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy. W ewidencji umieszcza się dane, o których mowa w ust. 3, oraz numer jednostki w tej ewidencji.

<4a.[30)] Ewidencja, o której mowa w ust. 4, jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

[30)] Dodany ust. 4a w art. 116 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8

5. Wojewoda wpisuje odpowiednią jednostkę do ewidencji, o której mowa w ust. 4, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2.

6. Jednostki, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przekazywać wojewodzie informacje w formie pisemnej:

1) o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany;
2) o zakończeniu działalności w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.

7. Wojewoda skreśla jednostkę, o której mowa w ust. 1, z ewidencji, o której mowa w ust. 4:

1) z urzędu;
2) na wniosek jednostki lub organu sprawującego nadzór nad jednostką.

Art. 117. 1. Zajęcia w ośrodku doskonalenia techniki jazdy są przeprowadzane przez instruktora techniki jazdy, z zastrzeżeniem art. 112 ust. 3.

2. Instruktorem techniki jazdy jest osoba, która:

1) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe;
2) posiada co najmniej przez okres 3 lat prawo jazdy kategorii B oraz co najmniej przez okres roku prawo jazdy kategorii odpowiedniej do zakresu prowadzonych zajęć;
3) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora techniki jazdy;
4) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora techniki jazdy;
5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
   a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
   b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
   c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,

– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka,

e) przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu,

f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;

6) ukończyła kurs dla osób ubiegających się o uprawnienia instruktora techniki jazdy;

7) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin z wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych przed komisją egzaminacyjną powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu;

8) została wpisana do ewidencji instruktorów techniki jazdy.

3. Ewidencja instruktorów techniki jazdy jest prowadzona przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, który:

1) wpisuje do ewidencji instruktorów techniki jazdy, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, osobę spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1–7;

2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy;

3) nadaje instruktorowi techniki jazdy numer ewidencyjny;

4) odmawia wpisu do ewidencji instruktorów techniki jazdy, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:

a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–7,

b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 118 ust. 8.

<3a.[31)] Ewidencja instruktorów techniki jazdy jest prowadzona w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców.>

[31)] Dodany ust. 3a w art. 117 wejdzie w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających prowadzenie ewidencji i rejestrów, o których mowa:
1) w art. 28 ust. 1 art. 30 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 4, art. 87 ust. 3, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 4 i art. 117 ust. 3 ustawy wymienionej w odnośniku 4,
2) w art. 39g ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 8
– w systemie teleinformatycznym obsługującym centralną ewidencję kierowców oraz gromadzenie w centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 3.
Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający termin oraz zakres wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w zdaniu pierwszym.

3b. Decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 4, są ostateczne.

4. Do instruktora techniki jazdy stosuje się odpowiednio przepisy art. 34.

5. Wpis dokonywany jest na okres wynikający z terminów ważności badań lekarskich i psychologicznych.

6. W ewidencji instruktorów techniki jazdy umieszcza się następujące dane instruktora techniki jazdy:

1) numer ewidencyjny;
2) imię i nazwisko;
2a) datę i miejsce urodzenia;
3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
4) terminy ważności badań lekarskich i psychologicznych;
5) adres zamieszkania;
6) wynikające z zakresu złożonego egzaminu poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może on przeprowadzać ćwiczenia praktyczne;
7) oznaczenie ośrodka doskonalenia techniki jazdy, w którym przeprowadza on zajęcia;
8) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji.

7. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 7, pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

8. Opłata, o której mowa w ust. 3 pkt 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 118. 1. Wojewoda sprawuje nadzór nad ośrodkami doskonalenia techniki jazdy.

2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda:

1) przeprowadza kontrolę w zakresie:
   a) spełniania przez ośrodek doskonalenia techniki jazdy wymagań, o których mowa w art. 114 ust. 2,
   b) zgodności prowadzonego szkolenia z obowiązującymi:
      – warunkami przeprowadzania zajęć,
      – programami – w zakresie szkolenia, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. c i d oraz w ust. 2,

c) prawidłowości prowadzonej dokumentacji w związku z prowadzeniem szkolenia;

2) w przypadku stwierdzenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;

3) wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka doskonalenia techniki jazdy;

4) skreśla instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy.

3. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, skreślając go z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, jeżeli przedsiębiorca:

1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 115 ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy w wyznaczonym przez wojewodę terminie;

3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy.

4. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy jest:

1) wielokrotne prowadzenie szkolenia:

a) w sposób niezgodny z wymaganymi warunkami przeprowadzania zajęć,

b) w sposób niezgodny z programem – w zakresie szkolenia, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. c i d oraz ust. 2,

c) pojazdami niespełniającymi wymagań przewidzianych dla szkolenia, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. c oraz ust. 2;

2) wielokrotne wystawienie zaświadczenia niezgodnie ze stanem faktycznym;

3) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

4a. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4b. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie

działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się przedsiębiorcę także z tych rejestrów działalności regulowanej.

5. Wojewoda skreśla instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy w przypadku:

1) śmierci instruktora techniki jazdy;
2) gdy instruktor przestał spełniać co najmniej jedno z wymagań, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 2–5;
3) wielokrotnego prowadzenia szkolenia:
   a) w sposób niezgodny z wymaganymi warunkami przeprowadzania zajęć,
   b) w sposób niezgodny z programem – w zakresie szkolenia, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. c i d oraz ust. 2,
   c) pojazdami niespełniającymi wymagań przewidzianych dla szkolenia, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. c i d oraz ust. 2;
4) wielokrotnego potwierdzenia nieprawdy w dokumentacji dotyczącej szkolenia.

6. Wojewoda skreśla instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy:

1) z urzędu;
2) na wniosek jednostki lub organu sprawującego nadzór nad jednostkami, o których mowa w art. 116 ust. 1;
3) na wniosek instruktora techniki jazdy.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 2–4, wojewoda wydaje decyzję administracyjną.

8. W przypadku skreślenia z ewidencji instruktora techniki jazdy, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna.

9. Nadzór nad ośrodkami doskonalenia techniki jazdy, o których mowa w art. 116 ust. 1, sprawują odpowiednio:

1) jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej właściwa w sprawach transportu i ruchu wojsk;
2) organ podległy lub nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych odpowiedni dla ośrodka.

10. Jednostka lub organ, o których mowa w ust. 9, w ramach nadzoru:

1) rozpatrują skargi dotyczące ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
2) prowadzą kontrolę ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
3) występują do wojewody z wnioskiem o:
   a) skreślenie jednostki z ewidencji jednostek prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy,
   b) skreślenie instruktora techniki jazdy, który rażąco naruszył przepisy w zakresie szkolenia, z ewidencji.

Art. 118a. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 118 ust. 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 115b ust. 2.

Art. 118b. Wojewoda wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 119. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 117 ust. 2 pkt 7, jest przeprowadzany przez komisję powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu.

2. Do komisji, o której mowa w ust. 1, są powoływani:
1) przewodniczący komisji – przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;
2) członkowie komisji – osoby posiadające uprawnienia instruktora techniki jazdy w zakresie wszystkich kategorii prawa jazdy i posiadające co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe w zakresie prowadzenia doskonalenia techniki jazdy;
3) sekretarz komisji.

3. Komisja przeprowadza egzamin w składzie:
1) przewodniczący komisji;
2) 4 członków komisji;
3) sekretarz komisji.

4. Przewodniczący komisji, przed egzaminem, ustala skład komisji.

5. Szczegółową organizację oraz tryb działania komisji określa wewnętrzny regulamin zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw transportu.

5a. Na egzaminie, o którym mowa w art. 117 ust. 2 pkt 7, stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu. Katalog pytań oraz pytania zawarte w teście egzaminacyjnym nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

5b. Na wniosek osoby, która uzyskała negatywny wynik części teoretycznej egzaminu, podmiot organizujący egzamin udostępnia tej osobie do wglądu pytania egzaminacyjne, na które osoba ta udzieliła nieprawidłowej odpowiedzi, wraz z informacją o brzmieniu odpowiedzi prawidłowych.

5c. Katalog pytań, o którym mowa w ust. 5a, zawiera nie więcej niż 1500 pytań.

6. Minister właściwy do spraw transportu zapewnia z części budżetu państwa, której jest dysponentem, środki na prowadzenie działalności komisji i jej obsługę.

Art. 120. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotu prowadzącego ośrodek doskonalenia techniki jazdy w zakresie infrastruktury technicznej, warunków lokalowych oraz wyposażenia dydaktycznego;
2) warunki przeprowadzania zajęć;
3) program szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia instruktora techniki jazdy;
4) zakres i warunki egzaminu dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy;
5) wysokość:
   a) opłaty za egzamin dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy w zależności od zakresu prowadzonego egzaminu, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 1000 zł,
   b) stawek wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzaminy dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy,
   c) opłaty za wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 50 zł,

d) opłaty za wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 600 zł;

6) wzór:
   a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy,
   b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy,
   c) wniosku o wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy,
   d) świadectwa instruktora techniki jazdy;
7) sposób prowadzenia rejestru osób szkolonych oraz wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;
8) wzór i sposób nadawania numerów ewidencyjnych ośrodka doskonalenia techniki jazdy i numerów w ewidencji instruktorów techniki jazdy.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) konieczność stworzenia prawidłowych i bezpiecznych warunków szkolenia prowadzonego przez ośrodki doskonalenia techniki jazdy oraz zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych w zakresie szkolenia;
2) konieczność zróżnicowania wymagań dla ośrodków szkolenia stopnia podstawowego i stopnia wyższego, ze względu na prowadzony zakres zajęć;
3) wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne niezbędne do bezpiecznego i właściwego prowadzenia zajęć praktycznych w ośrodku doskonalenia techniki jazdy;
4) wysokość rzeczywistych kosztów rzeczowych i osobowych związanych z prowadzeniem:
   a) egzaminu,
   b) ewidencji,
   c) rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy;
5) zakres niezbędnych danych dotyczących osób uczestniczących w szkoleniu, instruktorów techniki jazdy, ośrodków doskonalenia techniki jazdy i organów właściwych w sprawach wpisu do rejestru i ewidencji;

6) potrzebę ujednolicenia trybu postępowania w sprawach dotyczących dokumentacji szkoleniowej;
7) konieczność zapewnienia ujednoliconych procedur w sprawie oznaczania ośrodków doskonalenia techniki jazdy oraz instruktorów techniki jazdy.

Art. 121. Maksymalne stawki opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 3, art. 32 ust. 1 pkt 3, art. 40 ust. 1 pkt 4, art. 66 ust. 1 pkt 6, art. 81 ust. 1 pkt 7, art. 90 ust. 1 pkt 7, art. 95 ust. 1 pkt 3, art. 105 ust. 3 pkt 2, art. 111 ust. 1 pkt 4, art. 120 ust. 1 pkt 5 ulegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Rozdział 18

Nadzór nad wykonywaniem zadań z zakresu ustawy

Art. 122. 1. Wojewoda sprawuje nadzór pod względem legalności nad:
1) wykonywaniem przez starostę zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 1, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 3, 8 i 10, art. 30 ust. 1, 3–5, art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 43 ust. 1, art. 44 ust. 1–4 i 7, art. 45 ust. 1 i 3, art. 46 ust. 1–3, 6 i 7, art. 47 ust. 5 i 6, art. 92 ust. 1 i 3, art. 96 ust. 2 pkt 2, art. 97 ust. 1, art. 99 ust. 1–3, art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1 i 3 oraz art. 109 ust. 1–4b;
2) wykonywaniem przez marszałka województwa zadań, o których mowa w art. 10 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 58 ust. 2, art. 62 ust. 3, art. 67 ust. 1, art. 69, art. 70, art. 71 ust. 1 i 2, art. 72 ust. 1 i 2, art. 77 ust. 2, art. 80 ust. 1, 2 i 4, art. 85 ust. 3 i 8, art. 86 ust. 4, 5 i 7, art. 87 ust. 3, art. 88 ust. 1, 4, 6, 7 i 9, art. 96 ust. 3, art. 99 ust. 5 oraz art. 103 ust. 6.

2. Wojewoda w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1:
1) przeprowadza kontrolę dokumentacji prowadzonej w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, oraz żąda pisemnych wyjaśnień i informacji w tym zakresie;
2) sporządza w wyniku przeprowadzonej kontroli zalecenia i wnioski przedstawiane zarządowi odpowiednio powiatu lub województwa;

3) sporządza i przedstawia w terminie do końca marca każdego roku ministrowi właściwemu do spraw transportu zbiorcze sprawozdanie z terenu województwa za ubiegły rok na podstawie rocznych sprawozdań starostów z wykonywania zadań określonych niniejszą ustawą.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji zawartych w zbiorczym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, oraz jego wzór, uwzględniając potrzebę ujednolicenia w skali kraju sprawozdawczości w zakresie zadań wykonywanych przez starostów.

Art. 123. Zadania starosty, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1, nie mogą być powierzone gminie w drodze porozumienia.

Rozdział 19

Wymiana praw jazdy

Art. 124. 1. Osoby posiadające prawa jazdy wydane do dnia 18 stycznia 2013 r. obowiązane są dokonać ich wymiany, na prawa jazdy zgodne z nowym wzorem prawa jazdy określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1.

2. Prawo jazdy zgodne z nowym wzorem wydaje się od dnia 19 stycznia 2013 r.

3. Wymiana jest dokonywana na wniosek osoby zainteresowanej, po uiszczeniu opłaty za wymianę prawa jazdy, o której mowa w art. 10 ust. 1.

4. Prawa jazdy wydane do dnia 18 stycznia 2013 r. podlegają wymianie w okresie od dnia 19 stycznia 2028 r. do dnia 18 stycznia 2033 r. w terminach określonych przez ministra właściwego do spraw transportu lub w terminie wcześniejszym na wniosek posiadacza prawa jazdy.

5. Prawa jazdy zgodne z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym wydaje się do dnia 18 stycznia 2013 r.

6. Podlegające wymianie prawa jazdy, wydane na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz niniejszej ustawy, zachowują ważność w okresie, na jaki zostały wydane, nie dłużej niż do terminów wymiany ustalonych zgodnie z przepisami ust. 4, pod rygorem utraty ważności dokumentu.

7.[3)] Dokonując wymiany prawa jazdy, właściwy organ, o którym mowa w art. 10, sprawdza zgodność danych zawartych w dokumencie z danymi znajdującymi się w centralnej ewidencji kierowców.

8. Prawa jazdy oraz pozwolenie na kierowanie tramwajem, o których mowa w art. 150 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, niewymienione przed dniem wejścia w życie ustawy, podlegają wymianie na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 150 ust. 2 tej ustawy.

9. Osobom w wieku od 13 do 18 lat ubiegającym się o uprawnienia do kierowania motorowerem do dnia 18 stycznia 2013 r. wydaje się kartę motorowerową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

10. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

1) terminy wymiany praw jazdy, o których mowa w ust. 4;
2) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi zawartymi w dokumencie prawa jazdy a danymi znajdującymi się w centralnej ewidencji kierowców.

11. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 10, uwzględnia się:

1) zabezpieczenie sprawności przebiegu procesu wymiany praw jazdy;
2) konieczność właściwego ustalenia poszczególnych terminów wymiany praw jazdy biorąc pod uwagę faktyczną ilość dokumentów przewidzianych do wymiany;
3) konieczność zapewnienia aktualności wydawanych dokumentów odpowiednio do posiadanych uprawnień.

12. (uchylony)

Rozdział 20

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 125–127. (pominięte)

Art. 128. 1. Rejestry działalności regulowanej, o których mowa w art. 103 ust. 1, art. 115g ust. 1 i art. 124a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostają przekształcone w rejestry działalności regulowanej, o których mowa odpowiednio w art. 28 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 114 ustawy.

2. Wpisy do rejestrów, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.

3. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany:

1) przedłożyć staroście informację w zakresie danych, o których mowa w art. 28 ust. 4 pkt 5, 8 i 9 – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
2) dostosować infrastrukturę ośrodka szkolenia kierowców do wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2, i przedłożyć staroście informację, o której mowa w art. 28 ust. 4 pkt 6 – w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

3a. Dostosowanie infrastruktury, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, obejmuje również pojazdy służące do nauki jazdy. Do czasu dostosowania infrastruktury dopuszcza się prowadzenie szkolenia na poszczególne kategorie prawa jazdy pojazdami, które spełniały wymagania techniczne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Starosta wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 3, skreślając go z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w ust. 3.

5. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 124a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany przedłożyć marszałkowi województwa informację w zakresie danych, o których mowa w art. 85 ust. 4 pkt 5 i 6 – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

6. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 5, działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków, o których mowa w ust. 5.

7. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 115g ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany przedłożyć wojewodzie informację w zakresie danych,

o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 2–5 – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

8. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 7, działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków, o których mowa w ust. 7.

Art. 129. Przedsiębiorca prowadzący, w dniu wejścia w życie ustawy, kursy kwalifikacyjne dla kandydatów na instruktorów może prowadzić kursy, o których mowa w art. 35, przez okres roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 130. 1. Ewidencje, o których mowa w art. 105 ust. 2 pkt 7, art. 110 ust. 1 pkt 10, art. 115j ust. 2 pkt 4 i art. 124a ust. 9 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostają przekształcone w ewidencje, o których mowa odpowiednio w art. 33 ust. 1 pkt 9, art. 58 ust. 1 pkt 10, art. 87 ust. 2 pkt 4 i art. 117 ust. 2 pkt 8 ustawy.

2. Rejestr uprawnionych lekarzy, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostaje przekształcony w ewidencję, o której mowa w art. 77 ust. 1 pkt 5.

3. Wpisy w ewidencjach, o których mowa w ust. 1, oraz w rejestrze, o którym mowa w ust. 2, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują ważność.

4. Organ prowadzący ewidencję, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 9, art. 58 ust. 1 pkt 10, art. 77 ust. 1 pkt 5, art. 87 ust. 2 pkt 4 i art. 117 ust. 2 pkt 8 ustawy w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wzywa osobę wpisaną przed dniem wejścia w życie ustawy do odpowiedniej ewidencji, o której mowa w ust. 1, do przedłożenia aktualnych informacji w zakresie danych umieszczonych w tych ewidencjach.

5. Osoba wezwana do przedłożenia aktualnych informacji w zakresie danych umieszczonych w ewidencji, w trybie, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązana przedłożyć te informacje, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem skreślenia z ewidencji.

6. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do ewidencji, o której mowa w art. 105 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:

1) art. 33 ust. 1 pkt 6 i 7 – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do prowadzenia zajęć;
2) art. 33 ust. 1 pkt 4 i 5 – do końca okresu ważności posiadanej legitymacji instruktora;
3) art. 37 ust. 1 pkt 1 – przez okres roku od dnia wejścia w życie ustawy.

7. Osobę wpisaną w dniu wejścia w życie ustawy do ewidencji, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:

1) art. 58 ust. 1 pkt 1, 3, 6 i 7 – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do przeprowadzania egzaminów państwowych;
2) art. 58 ust. 1 pkt 4 i 5 – do końca okresu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w art. 110 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
3) art. 63 ust. 1 pkt 2 – do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym uczestniczyła w szkoleniu organizowanym przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego na podstawie dotychczasowych przepisów.

8. Osobę wpisaną w dniu wejścia w życie ustawy do ewidencji, o której mowa w art. 115j ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w art. 117 ust. 2 ustawy – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do prowadzenia ćwiczeń praktycznych w ośrodku doskonalenia techniki jazdy.

9. Osobę wpisaną w dniu wejścia w życie ustawy do rejestru uprawnionych lekarzy, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3.

10. Osobę wpisaną w dniu wejścia w życie ustawy do ewidencji, o której mowa w art. 124a ust. 9 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w art. 87 ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 131. 1. Osobę, która w ramach stosunku pracy, wykonywanej działalności gospodarczej, pełnionej służby lub wykonywanej funkcji uprawniona była do kierowania pojazdem uprzywilejowanym w dniu wejścia w życie ustawy, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:

1) art. 106 ust. 1 pkt 3 – do końca okresu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
2) art. 106 ust. 1 pkt 4 – jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskała uprawnienia do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi w trybie art. 95a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana:

1) posiadać zaświadczenie wydane w trybie określonym w art. 95a ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy i okazywać je na żądanie uprawnionych organów;
2) w okresie, o którym mowa w pkt 1, wymienić posiadane zaświadczenie na zezwolenie, o którym mowa w art. 106 ust. 1 pkt 5.

Art. 132. Producenta wytwarzającego w dniu wejścia w życie ustawy blankiety praw jazdy, międzynarodowych praw jazdy oraz pozwoleń na kierowanie tramwajem na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw transportu uznaje się za wybranego w trybie *art. 19* przez okres, na jaki została zawarta umowa.

Art. 133. 1. Dokumenty stwierdzające uprawnienie do kierowania pojazdem wydane przez dowódcę jednostki wojskowej, pozwolenia na kierowanie tramwajem i karty rowerowe wydane na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowują ważność w zakresie, w jakim zostały wydane.

2. Karta motorowerowa wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowuje ważność do czasu ukończenia przez jej posiadacza 18 roku życia. Karta motorowerowa podlega wymianie, na koszt osoby uprawnionej, na prawo jazdy kategorii AM, o ile osoba ma ukończone 14 lat.

3. Osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy ukończyła 18 lat, uznaje się za uprawnioną do kierowania motorowerem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec tej osoby nie wymaga się posiadania dokumentu stwierdzającego to uprawnienie.

Art. 133a. (uchylony)

Art. 134. 1. Szkolenie osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy prowadzone w dniu wejścia w życie ustawy w formie kursu lub zajęć szkolnych jest kontynuowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym zachowuje ważność w zakresie, w jakim zostało wydane.

2a. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie prawa jazdy kategorii A uzyskane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym uznaje się za zaświadczenie spełniające wymagania o których mowa w niniejszej ustawie także w zakresie prawa jazdy kategorii A2.

3. Egzamin państwowy złożony z wynikiem pozytywnym przed dniem wejścia w życie ustawy uznaje się za spełniający wymagania określone w ustawie.

3a. Wynik pozytywny z części teoretycznej egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kategorii A, uzyskany przed dniem wejścia w życie ustawy, przez osobę która nie spełnia warunku o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 7 lit. a, uznaje się za ważny, na zasadach określonych w art. 52 ust. 1, w przypadku kiedy osoba ta przystępuje do części praktycznej egzaminu w zakresie prawa jazdy kategorii A2.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do osób, które są uczestnikami kursów, ukończyły kursy lub zdały egzamin:

1) na kartę rowerową;
2) na pozwolenie na kierowania tramwajem;
3) dla kandydatów na egzaminatorów osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami;
4) dla kandydatów na instruktorów;
5) dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy.

5. Okres posiadania uprawnień do kierowania pojazdami, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lit. b i pkt 3 oraz art. 58 ust. 1 pkt 2, liczy się od dnia zakończenia okresu próbnego, o którym mowa w art. 91 ust. 1 albo art. 92 ust. 1.

Art. 135. (uchylony)

Art. 135a. Do dnia 3 czerwca 2018 r. starosta wydaje decyzję, o której mowa w art. 99 ust. 1 pkt 2 *lit. a*, *pkt 3 lit. a* oraz pkt 5, na podstawie odpisu wyroku przesłanego przez sąd w trybie art. 182 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

Art. 135b. W stosunku do jednostek, o których mowa w:

1) art. 109 ust. 5 i 6,
2) art. 53 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
3) art. 53 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, wykonujących zadania specjalistycznymi środkami transportu sanitarnego, o którym mowa w art. 161ba ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.[32)])

– warunki określone w art. 106 ust. 1 pkt 4 oraz w art. 109 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 stosuje się od dnia 4 stycznia 2016 r.

Art. 136. 1. W przypadku gdy naruszenia przepisów ruchu drogowego popełnione przed dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, skutkowały przekroczeniem liczby 24 punktów za naruszenia przepisów ruchu drogowego, a w przypadku kierowców, którzy dopuścili się tych naruszeń w okresie jednego roku od wydania po raz pierwszy prawa jazdy – liczby 20 punktów, stosuje się tryb postępowania oraz skutki według stanu prawnego na dzień popełnienia naruszenia powodującego przekroczenie dopuszczalnej liczby punktów. W tym celu Policja może przetwarzać dane zgromadzone w ewidencji, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2328, z 2022 r. poz. 1002 i 1715 oraz z 2023 r. poz. 1123, 1234 i 1723).

32) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1222, 1593, 1615 i 1915 oraz z 2025 r. poz. 129, 304, 620, 637, 779 i 1083.

2. Naruszenia popełnione przed dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, i odpowiadające im otrzymane punkty usuwa się z ewidencji na zasadach określonych w art. 17 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

3. Przekaz informacji dotyczących naruszeń popełnionych przed dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, następuje według stanu prawnego na dzień popełnienia naruszenia.

4. Kopie wpisów dotyczących naruszeń popełnionych przed dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, zgromadzonych przez Policję w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, przenosi się do centralnej ewidencji kierowców.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy przekazania kopii wpisów, o których mowa w ust. 4, oraz sposób współdziałania w tym zakresie podmiotów prowadzących ewidencję kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego i centralną ewidencję kierowców, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności i poprawności przekazanych informacji i ciągłości dostępu.

Art. 137. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80d ust. 7, art. 88 ust. 7, art. 94 ust. 4, art. 100 ust. 2, art. 115, art. 115l, art. 123, art. 125 oraz art. 127 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień określonych w niniejszej ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 138. 1. Osobom, które uzyskały zaświadczenie o ukończeniu kursu dokształcającego w zakresie przewozu osób lub rzeczy po dniu 10 września 2008 r., potwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, organ dokonuje zgodnie z zasadami

określonymi w art. 15, zastępując dokument, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1, kopią tego zaświadczenia.

2. Termin ważności wpisu, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiadającej mu kategorii prawa jazdy nie może być dłuższy niż 5 lat.

Art. 138a. 1. (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji komunikaty określające zakres i termin wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wprowadzanie, przekazywanie, gromadzenie i udostępnianie z centralnej ewidencji kierowców danych, o których mowa w art. 100aa ust. 1 pkt 5–15 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 3 miesięcy przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.

Art. 138b. 1. Organy właściwe prowadzące ewidencje, o których mowa odpowiednio w art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 58 ust. 2, art. 77 ust. 2, art. 87 ust. 3 i art. 117 ust. 3, przekazują do centralnej ewidencji kierowców dane zgromadzone do dnia określonego w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji, o którym mowa w art. 138a ust. 2 odpowiednio w zakresie art. 33 ust. 3 i 3a, art. 38 ust. 3 i 3a, art. 58 ust. 3, art. 77 ust. 3, art. 87 ust. 4 i art. 117 ust. 6, w tym w zakresie danych o wpisach i skreśleniach.

1a. Organy właściwe prowadzące ewidencje, o których mowa odpowiednio w art. 30 ust. 1, art. 86 ust. 4 i art. 116 ust. 4, i rejestry działalności regulowanej, o których mowa odpowiednio w art. 28 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 114 ust. 1, przekazują do centralnej ewidencji kierowców dane zgromadzone do dnia określonego w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji, o którym mowa w art. 138a ust. 2 odpowiednio w zakresie art. 28 ust. 7, art. 30 ust. 2 i 3, art. 85 ust. 7, art. 86 ust. 4, art. 115 ust. 5 i art. 116 ust. 4, w tym w zakresie danych o wpisach i skreśleniach.

1b. Organ prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 39g ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przekazuje do centralnej ewidencji kierowców dane zgromadzone do dnia określonego w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji, o którym mowa w art. 138a ust. 2, w zakresie

art. 39g ust. 8 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, w tym dane o wpisach i skreśleniach.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy przekazania danych, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności i poprawności przekazanych informacji i ciągłości dostępu.

Art. 139. Ustawa wchodzi w życie z dniem 19 stycznia 2013 r., z wyjątkiem:

1) art. 125 pkt 9, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia[33)];
2) art. 110, który wchodzi w życie z dniem 19 stycznia 2014 r.;
2a) art. 99 ust. 1 pkt 5 i, w ramach kursu reedukacyjnego w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii, art. 100, art. 101 oraz art. 102 ust. 1 pkt 2, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2015 r.;
3) art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 43 ust. 2 pkt 4, art. 44 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 3 pkt 2, art. 67 ust. 2 pkt 2, art. 82 ust. 1 pkt 4 lit. c, art. 91–95, art. 98, art. 99 ust. 1 pkt 3 lit. c i pkt 4, ust. 2 pkt 1 lit. b oraz ust. 3, art. 100, art. 101, art. 102 ust. 1 pkt 2, art. 103 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 105 ust. 1 i 2, art. 112 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 124 ust. 7, art. 125 pkt 10 lit. g w zakresie art. 114 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, pkt 13 oraz pkt 16 w zakresie art. 140 ust. 1 pkt 3, 3a i pkt 4 lit. a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, oraz art. 136 ust. 1–3, które wchodzą w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.

[33)] Ustawa została ogłoszona w dniu 10 lutego 2011 r.